

MAGYAR URIASSZONYYOK LAPJA

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

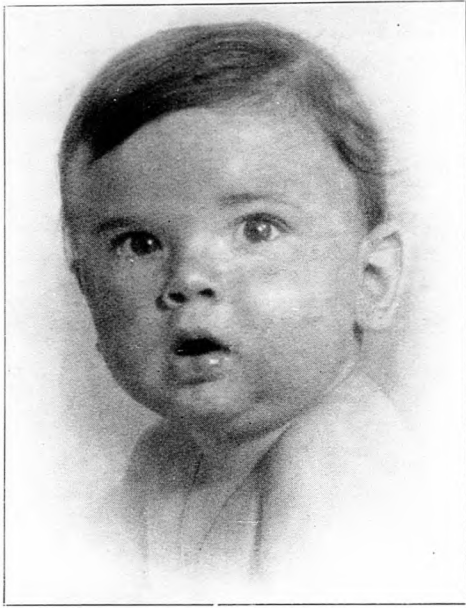

Foto: Angelo, Budapest, IV., Váci-utca 24.

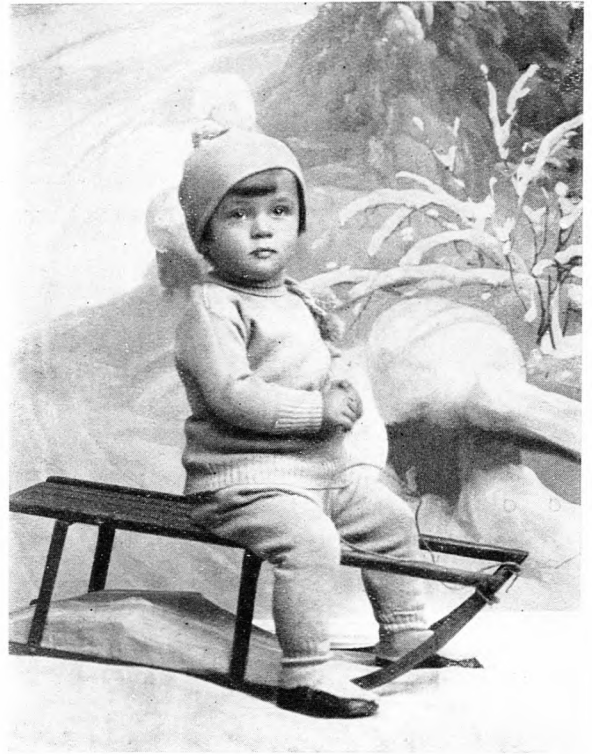

BUDAPEST, 1936 JÚNIUS 10
XIII. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM
ÁRA NYOLCVAN FILLÉR

B A R S O N Y R Ó Z S I

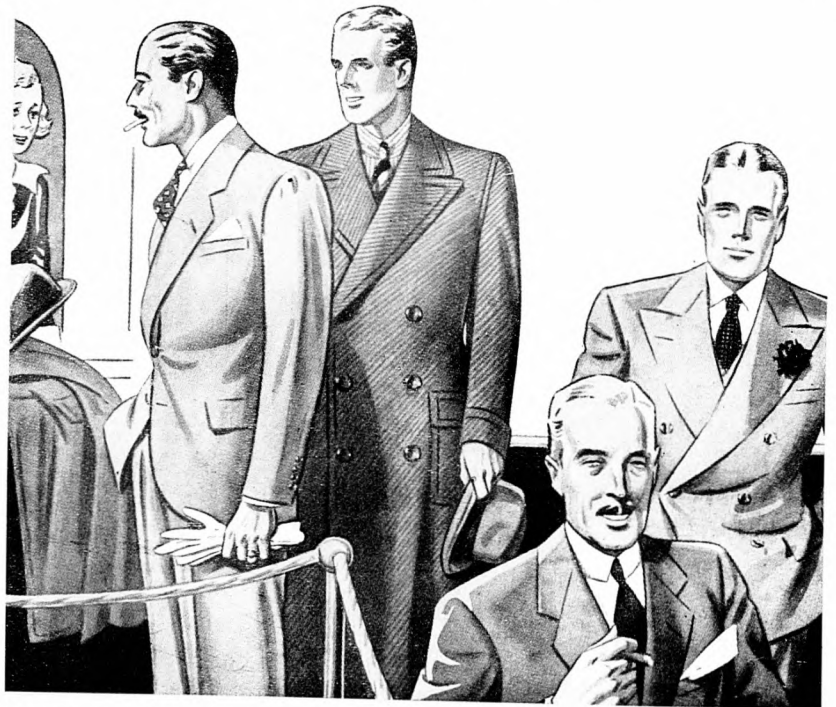
Biró Tomy, Kecskemét

Mészáros Tibor, Pécs

Foto: Erzsébet, Pécs

TÁRSASÁG * DIVAT

Uraim! Tessék választani!

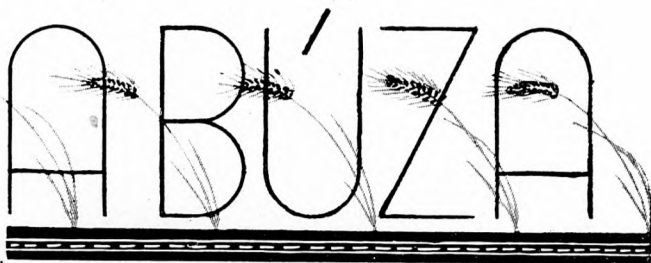
MAGYAR URIAS SZONNYOK LAPJA

XIII. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT BUDAPEST, 1936 JÚNIUS 10
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KERÜLET, JÓKAI-UTCA 37. SZÁM (BERLINI-TÉR SAROK). — TELEFONSZÁM: 10—7—23

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án.
Postatakarépenzlári csekkzámla 41.490. Előfizetési ár
Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P., félévre
12 P., negyedévre 6 pengő. Belgiumban, Franciaországban,
Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész
évre 30 pengő, félévre 15 pengő, negyedévre 7 P 50 fill.

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

Csehszlovákiában: egész évre 180 csekkorona, félévre
90 csekkorona, negyedévre 50 csekkorona. Romániá-
ban: egész évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre
250 lei. Angliában és Amerikában: egész évre 40 pengő,
félévre 20 P. Egyes szám ára 80 fill. Előfizetési ára az
ingyenes gyermekrovat melléklettel együtt évi 24 P.

IRTA: PÉCZELY JÓZSEF

Június elején történt...

Őt kaszás emberrel haladtam
kifelé a hereföldhöz. Második
vágásra állt már készen a here.
Kötésig ért. A hegye bimbózott.
Lilás virágai bontakoztak a zöl-
des-sárga takarók alól.

Szép libasorban ballagtunk a
mesgyén. Nono! A mesgye csak
egy embernek való.

Közbe nézelődtünk. Veteggettük
a tekinteteinket jobbra-balra.

A táblák váltakoztak. Mint a
szemnek tetsző panoráma.
Búza, árpa, zab, tengeri, here,
veteményes... A harmat még
ott csillogott a leveleken.

Jó János búzatáblája mellett
megálltunk. Muszáj volt. Megfo-
gott bennünket. Hivalkodva mu-
togatta magát. Széles, nagy le-
veleit, fejéthajtó bak-arasztnyi
kalászait... No, még két hét,
három...

Deputáltuk.

Mert a búza olyan, hogy
azt mindig deputálni kell. Fő-
ként az ígérkező búzát! Akkor
is, amikor gyenge fejét ütögeti
a hant alól, akkor is, amikor

szárba szökik. Hát még érés
előtt?...

A szárat is vizsgáltuk, a leve-
leket is. No, csodaszép levelek.
Mint az ember hüvelyk-ujja.
Széles, haragos zöld. Tele erő-
vel.

Fiakker törtetett el mellettünk. A
hintóban asszonynépség. Kettő.
Meg egy kis gyerek.

Valamelyik közeli faluból töre-
kedtek befelé a városba. Az is
lehet, hogy a vasúthoz. Legin-
kább is, mert két nagy táska is
volt a kocsis mellett. Bőrtáska.
Meg egy fonott kosár.

A kocsis, — nagy harcsaba-
juszú magyar, — suttogtatott
az ostorral.

A fiakker megtorpant.

— Hahó!

A harcsabajuszú megrántotta a
gyeplőt. Kissé fölemelkedett az
ülésről s ránk ripakodott:

— Mit akarnak?... Azt a bú-
zát még nem szabad!

S rázta felénk az ostor nyelet.
Fenyegedett:

— Mőg ne próbálják! Ha Istent
ösmernek!?...

Odanéztünk. Nem értettük.

Nekünk szól az intelem?

Nekünk. Nekünk.

De nem érkeztünk a feleletre,
mert az asszonyságok a kocsis
megnoszogatták:

— Gyerünk! Gyerünk!

A harcsabajuszú még egyszer
megrázintotta az ostor nyelet,
mondott is valamit, de azt már
a kerekek zöreje elnyelte. Azon-
ban hátra-hátra tekintett avég-
ből, hogyhát, ugyanhát ösme-
rünk-e Istent?...

Hát ez az, amit a járatlan em-
bernek nem tudnak.

Annak a bakonülő magyarnak
semmi köze se volt hozzánk. A
földhöz se. A föld hozadékához
se. S mégis azt az égbekiáltó
szörnyűséget, hogy ni, levágjuk
ám idő előtt azt az éretlen bú-
zát, nem bírta szónéklül hagyni.
A szíve állította meg. Az lökte
ki belőle a rettegő hangokat,
melyek rezgésében érezni lehet-
ett a föld egyetlen igaz kincse-
iránti ösztönös meleg szere-
tetet...

Hát, ez a búza!

A SZERELEM SZÜLETÉSE

ÍRTA: EMÖD TAMÁS

Mikor született meg a szerelem első szívdobbanása? Mikor sajdult bele először az élő ember szívébe az édes-kínos érzés: „Imádlak, te drága! Csak te vagy, más senki!” Vajjon ki lehet-e nyomozni?

Egészen bizonyos, hogy Ádám-Évával kezdődött, még a Teremtés kertjében, bár ezt az időszakot meglehetősen sűrű homály fűdi. Háromféle kútfő nyomán lehet megközelíteni a nagy titkot: a Biblia útmutatása, a Geológia megállapításai és a Remekírók költői víziói alapján.

A Biblia szűkszavúan zárkózik el. Első könyve a Genézis nem sokat magyaráz. Azt mondja, hogy az Úr az Éden kertjébe helyezte Ádámot, hogy annak „fűveit-gyümölcseit őrizze és művelje“.

És szólt az Úr: „Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek melléje kiségitőt, aki mindenkor mellette legyen.“ És nagy mély álmat bocsátott Ádámról, kivette egyik oldalcsontját és megalkotta abból az első asszonyt, Évát. „Ennek okáért — jelenti ki az Írás — elhagyja a férfit az ő atyját és az ő anyját és ragaszkodik feleségéhez. És lesznek egy testé-lélekké.“

Ebből bizony nem sokat tudunk meg a szerelemtől. Csak annyit, hogy Ádám meg Éva először kertészetet üztek. Őrizték és művelték a kert fűveit, gyümölcseit. Ami nagyon kellemes foglalkozás lehetett, de még nem szerelem. A nagy Remekírók óvatosan közelítették meg a bogaras problémát. Goethe a Faust-ban egyszerűen átsiklik rajta,

Madách «Az ember tragédiájában» már inkább pedzi a kérdést. Szerinte Ádám és Éva «lágy enyvelést folytattak» csupán, amíg Lucifer meg nem jelent. Éva megijedt, el akart szaladni előle, de Lucifer gyorsan leudvarolta: «Ó megállj, kecses hölgy! Engedd egy percre, hogy csodáljalak!» És Éva megállt: a «csodálás» végett. Engedte, «egy percre», hogy a ravasz Lucifer megbámulja. Pedig ha akkor meg nem áll... az egész világtörténet másképp alakult volna!

Hugo Victor a „L'homme qui rit“-ben egy sziklazúzó gorombasággal dorongolja le a gyengéd titkot. „Ádám csak a nevével kölcsönözött. Szegényt rászedték. Ő vállalta magára az emberi nemet. Pedig a valószínűség az, hogy a szerelem keletkezésében Éva és az Ördög a ludas!“

Bernard Shaw a „Matuzsálem“-ben amellet kardoskodik, hogy a titok leleplezése még az almaevés előtt történt. Ádám dühös lett Éva kíváncsisága miatt és otthagyta őt az almafakégnél. Erre Éva „átfonta karjaival az ő jókedvű, szép Kígyójának nyakát“ s az — közlékeny hangulatában — megsúgta neki a szerelem titkát.

Az emberiség általában úgy is vette tudomásul a szerelem születésének rejtélyét, ahogy a Biblia és a klasszikus Remekírók kioktatták fölöle. Kialakult a közhiedelem úgy, amint Michel Angelo híres képén lefestette a nevezetes paradicsomi jelenetet. Az ember nézi Buonarrotti mester vízióját a vásznon és a kép lassan átjátszik a térbe...

Ős pusztaság, rajta buja fű, tekergő indák, sok-cakkú tányérlevelek, különös, nagyszemű, rendkívüli virágfejek. Fölötte a teremtés ege, az Egek Ege, leírhatatlan és titokzatos színekkel, tele gőzök és párák irizáló tündérfátylaival, messzi tüzek-lávák-viharok visszfényével. Örökgyörfő világlósság: a Napok Eleje.

És ott áll egy aranyalmafa tövében Éva. az apokaliptikus ég alatt. Egy fenséges, oroslánszín-sörényű, telt izomzatú nő. És ott áll Ádám, a történelemelőtti Gólem, hosszan lógó karjaival, mint egy monstrum, aki csak nemrég emelkedett kétlábra. Nagy, rőt, gubancos üstökkel, roppant domborulatú mellével, agyag talpán, kezében göres-vaskos husággal. A Tudás Fájának óriás terelvénye alatt.

Nem még nem ismer, csak Embert. És akkor felemelkedik szép sárgapiros-pöttyös fejével a Kígyó, elkezd az Éva fülébe sutogni... és előbukkan a bozótból égett-barna pofájával, ugrós lábakkal, karcsún, villogón, gúnyosan az Ördög.

Egy második férfitalak, akit először lát az első nő!

Hogy ott mi s mi történhetett, arról

hallgat Buonarotti mester ecsetje. De tény, hogy jött a tüzes kard meg a lángsöprű, s az egész társaság külön reszketve a Paradicsomból.

Ennyi összesen, amit írásból, poézisből, piktúrából a szerelemtől ki lehet hüvelyezni. Valóságnak csak annyi, mint ahogy Botticelli festette: Vénusz kikel egy gyöngyház-kagylóból a zsongó habok felett, szellőcsékek fodrozzák és a tavasz virágokat hint föléje.

A Föld Naplója, a Geológia, már egészen másképp értesít bennünket a szerelem születéséről. Tudósok, akik úgy olvassanak a rétegekből és kőzetekből, mint mi az újság lapjairól, merőben ellentétes véleményen vannak a nagy titokról: hogy keletkezett a szerelem? Például *Osborn*, a híres new-yorki régész ilyenformán adja elő a rendkívüli eseményt:

Valahol a Neandervölgy vagy Cro-Magnon tájékán egy bazaltbarlangban élt „az első emberpár.” Semmi akadály, hogy Ádámnak, Évának nevezzük őket...

Éltek a dilúviális dűvadak közt és beszélgettek az örök csillagokkal. Kövel, gyökérrel tüzet szítottak. Bár valószínűbb, hogy még nem értettek a tűz csíholásához, hanem egyszer a közelben lecsapott a villám és a tüzet, amit egy égő fa üszkéből loptak, attól kezdve a barlangban állandóan ébren tartották. Ádám a hímbőlény rengeteg sörényéből viselt bundát, Éva vállait a mammut lompos-vörös szőrözete takarta.

És egyszer, amikor Ádám óriásgímre vagy kardfogú tigrisre ment vadászni, Éva előtt a barlang bejáratában megjelent a Másik Férfi. Aki a hegy túlsó oldalán lakott, egy ágakból-levelekből összeabdált lombkunyhóban, valamelyik fa-kolosszus tetején. Tüskékkel összetűzött bőrtarisznya csüngött az oldalán.

A nő rábámult. Aztán hangosan kezdett gondolkozni, a maga primitív, pár szóból álló nyelven: valahogy így beszélhettek:

Éva: Nem Ádám. Csak: még egy Ádám!

A Másik: Te ki vagy?

Éva: Én vagyok Éva.

A Másik: Éva jön ide!

Éva: Éva nem megy oda.

A Másik: Mért nem jön Éva ide?

Éva: Mert fél.

A Másik: Mitől fél?

Éva: Hogy új Ádám megeszik!

A Másik: Nem megeszlek.

Éva: Nem? — Mutasd!

A Másik: Hogy...??

Éva: Te tedd ide szád, én tedd oda szám. És akkor nem megeszel.

A Másik: Nem megeszlek.

És akkor óvatosan közeledni kezdtek egymáshoz. Nehogy egyik a másikat megegye. Mert abban az időben még csak egy törvény volt a teremtett világban: falni és felfaladni! — Hát próbára tették egymást. Összeérintették a szájukat. És vártak. Lesték a támadó mozdulatot. De a mozdulat késett: elmaradt. És akkor el akarták venni egymástól az összeérintett szájukat. S íme, megtörtént a csoda. Ahogy elvetkék a szájukat, halk kis csellenés hallatszott. Csak ennyi: *cupp!* Megint bámultak. Aztán Éva megszólalt. Azt mondta:

— Még!

És akkor még egyszer. Valami furcsa jóérzés sajgott fel bennük.

És még még egyszer...

A férfi tágranyílt szemmel nézte. Erősen gondolkozott. Majd tévoval mozdulattal, — valami ős ösztön sugallatára, — beleült a tüskékkel összetűzött bőriszákjába. Különös csengés hallatszott. Kivett belőle egy otromba mívű fém-

szálat, — talán éppen a legelső bronzfibulát, — amire fahánccsal egy csillogó kő volt rákötözve. Odaadta Évának, hogy a barátságos szándékát tanúsítsa vele.

Éva nézte, forgatta ujjai közt a vastag fémszálat, aztán kerekre behajlította. A csillogó kő éppen a közepére esett. Tanakodni kezdett: *hova tegye, hogy el ne veszítse?* Rápillantott a karjára... s a következő mozdulattal felhúzta a kerek fém-tűt a csuklójára.

Megvult a világ első karperece!

Az ős napsugár pedig előmlött a barlang bejárata előtt és az Éva alakjának árnyékát odavetette a sziklafalra. A férfi nézte az árnyékot. Megint benyúlt a tarisnyába. Kivett belőle egy hegyes obszidián-követ és a meszes felületű sziklafalhoz lépett. Körülhúzta Éva árnyékának körvonalát az éles kő hegyével...

Ez volt a világ első szerelmi vallomása.

— Az első portré... Az első vers. Az édesről. A drágáról. Az Egyetlenről.

Éva nézte a falon a korrajzát. Széles nevetésre kanyarodott a szája. És diadalmas érzéssel jelentette ki:

— Éva szép! Éva a... *legszepebb!*

És most már ő nyújtotta oda a száját.

És ennél azóta is megmaradt. Előbb a karperec, aztán a vallomás, azután: te a szádat, én a számat, *cupp!*

Ádám, — a férj, — estefelé hazajött.

Egy nagy bölényborjút cipelt a vállán.

Fent a sűrűben bunkózta le.

A Másik Ádám már nem volt sehol.

Éva hallgatott. És mosolygott...

PLETYKA

ÍRTA: FARAGÓ PÉTER

Egy teljes esztendeig próbálta elfelejteni a válóper izgalmait Lontay Gizi Európá különböző városaiban. Azt mondják, nagyon szerelmes volt a férjébe, aki csunyan viselkedett és valami egészen jelentéktelen nővel szökött meg Konstantinápolyba, ahol különböző fantasztikus vállalkozásokkal próbált milliókat keresni.

Vannak emberek, akiknek egyenesen szükségük van arra, hogy valami szerencsétlenség történjék velük, mert a szomorúság és elkeseredés csodálatosan megváltoztatja őket. Így például az asszony tökéletes szépséggé virult ki. A vonásai megfínomodtak és egész lényén az a vonzó és fölényes nagyvilágiaság áradt el, melyet a sokat utazó, magányos nő a különböző országok előkelő fürdőhelyein és a világvárosok szmókingos és estélyi ruhás szálloda halljaiban szerez meg lassankint az elms bókók és csevegések színes rakétázása közben.

Mikor éjfél tájban bevonult Bartosék estélyére, a hatás tökéletes volt. Teli találat, amint tüzérségi nyelven mondják. A nők egy pillanat alatt végignézték, felértékeltek és megállapították, hogy ruhája a legtökéletesebb izléssel a legjobb helyen készült, hogy a haja, szemöldöke, arca, ajka a modern kozmetika diadalának reklámképe lehetne. A férfiak viszont egyszerre megbámulták. A legszebb körmondat közepén egyszerűen állt a szavuk, nem fejezték be a megkezdett bókot és elragadtatott meglepetéssel fordultak a belépő felé, aminél nagyobb sértés el sem képzelhető a jelenlévő többi hölgygel szemben. A legboldogabbak azok a férfiak voltak, akik véletlenül nem voltak hölgyekkel elfoglalva. Ezek most egy versenytűzés izgalmas gyorsaságával siettek Gizit üdvözölni, aki olyan édesen mosolygott, hogy abból mindegyik úr részére jutott egy napugár. Hát ez már több volt, mint amennyit megjegyzés nélkül lehetett hagyni.

— Mit szóltok, — mondotta Magda, — mi csoda primadonna szokásokat vesz fel Gizi? Szándékosan megkésik, hogy hatásos bevonulást csinálhasson!

— Hja, fiam, — jegyezte meg Janka — akinek ilyen rejtélyes válóper van a háta mögött, az nem erőltetheti meg magát eléggé, hogy egy kicsit divatba hozza magát!

— Mondd, igaz, hogy az ura csak elkeseredésében keresett egy másik nőt, mert már nem bírta elviselni Gizi fölöttjét?

— Hát mit mondják? Volt annak a szegény embernek elég nyelni valója. Na, de most legalább kedvére kimulathatta magát önagsága. Tecéék találkoztak vele a Lidón. Hát kérlek, nem győzik mesélni, mi csoda különös kis társaság vette körül. Képzeld, óraszám motorozott kettesben egy indiai maharadzsal. Esténként a newyorki gappjúkirály, egy amerikai filmszínész és bokszbajnok voltak az állandó táncosai.

— És ki volt a sok közül a kiválasztott?

— Ezt nem tudni. Raffinált nő. Nagyon ügyel arra, hogy ne lehessen tudni róla semmi biztosat.

— Mindenesetre furcsa berontani egy úri társaságba és nyomban kikezdeni valamennyi férfival. Csodálom, hogy a háziak nem figyelmeztetik diszkrétan arra, hogy mi nem az ő kedvéért vagyunk itt.

Gizi az egyik karosszékben ült és a premierről beszélt, amelyet az imént nézett végig. A szmókingos urak gyönyörködve hallgatták. Lassan szívárogtak oda, amint különböző cselvel sikerült megszökniük ama hölgyektől, akiket eddig mulattattak.

— Ez a darab — mondotta Gizi, — úgy látszik végigüldöz az egész világon. Képzeld, láttam az eredeti bemutatót Berlinben, azután szerencsém volt hozzá Párizsban, később Londonban és ma Budapesten.

— Nem unta meg?

— Nem. Megtanultam, hányféle szempontból és milyen különböző tálalással lehet ugyanazt a dolgot a közönség elé vinni. Berlinben szabályos operett volt. Párizsban káprázatos revü. Londonban tánc és akrobatika mutatványok szédítő egyvelege. Pesten kedves, kissé csibészes komédia. Higgyék el, az ilyen operett nemzetközi pályafutása nagyon hasonlít a mi asszonyi életünkhöz. Nékinck is mindig másképpen kell megmutatkoznunk, más tempóban, hangban, mindig új attrakciókat kell felvonultatnunk, hogy a férfiak ránk ne unjanak.

— Tökéletes nő! — mondta Kovács Feri Homoky Bandinak.

— Úgy magaslik ki a többiek közül, mint az Eiffel-torony! — vélte Bandi. Gárdos, akit nagy nőszeretőnek tartottak, lemondó kézmozdulatot tett.

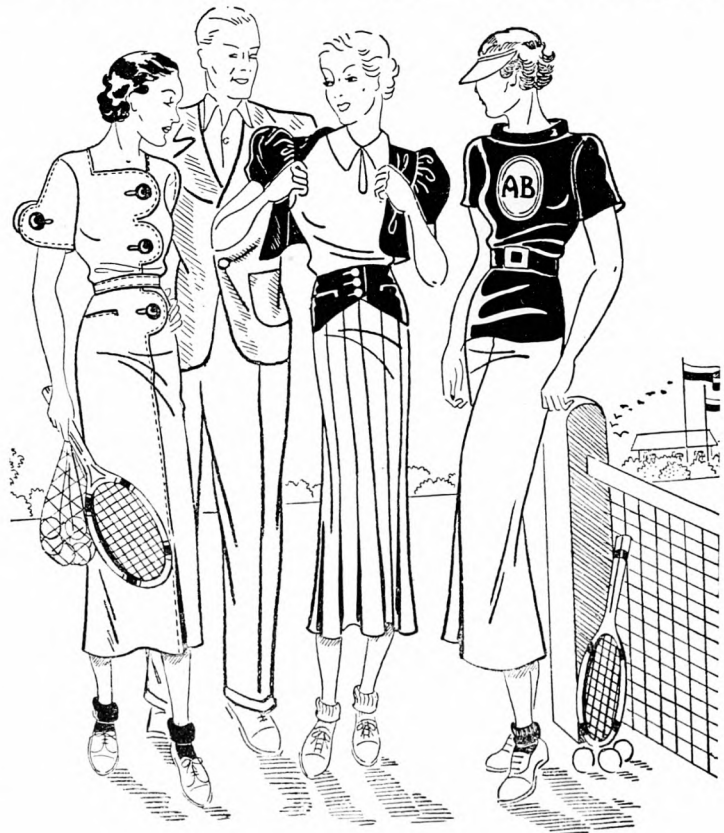
— Veszelyes nő. A legveszelýesebb.

— Izléses, ragyogó, szellemes. A parfümjé külön szenzáció. Nem értem, hogyan lehet ilyen asszonyt elhagyni! — sóhajtott Boros Gyuszi.

A jelenlévő emberek és feleségek összehajtak.

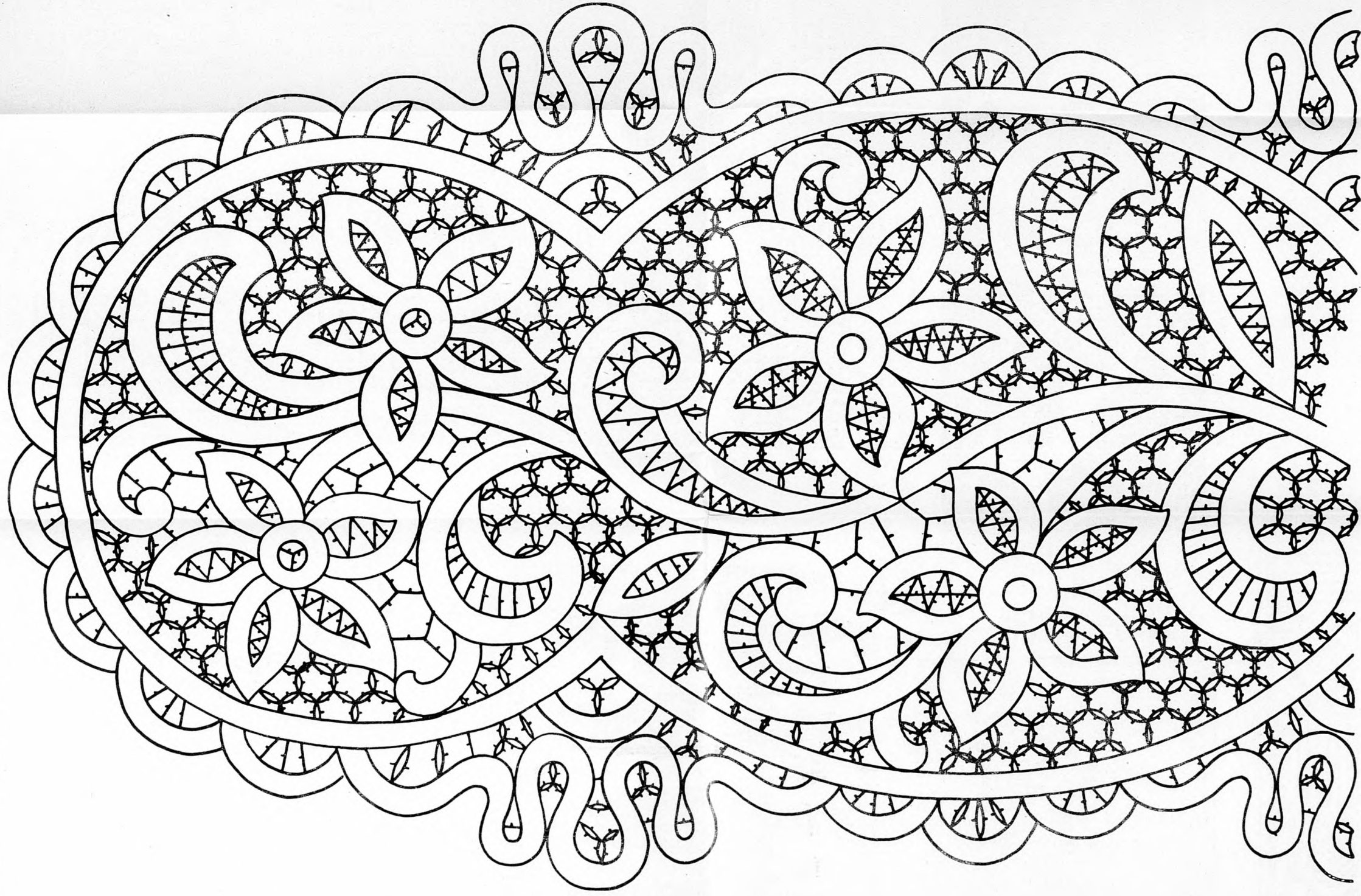
— Felháborító — mondta Pappné, — hogy ez a kacér teremts elveszi a férfiakat a lányok elől!

— Elég szomorú — egészítette ki Nagyné, — hogy a mai férfiaknak az

A Magyar Uriasszonyok Lapja 1936. évi június havi kézimunkamelléklete

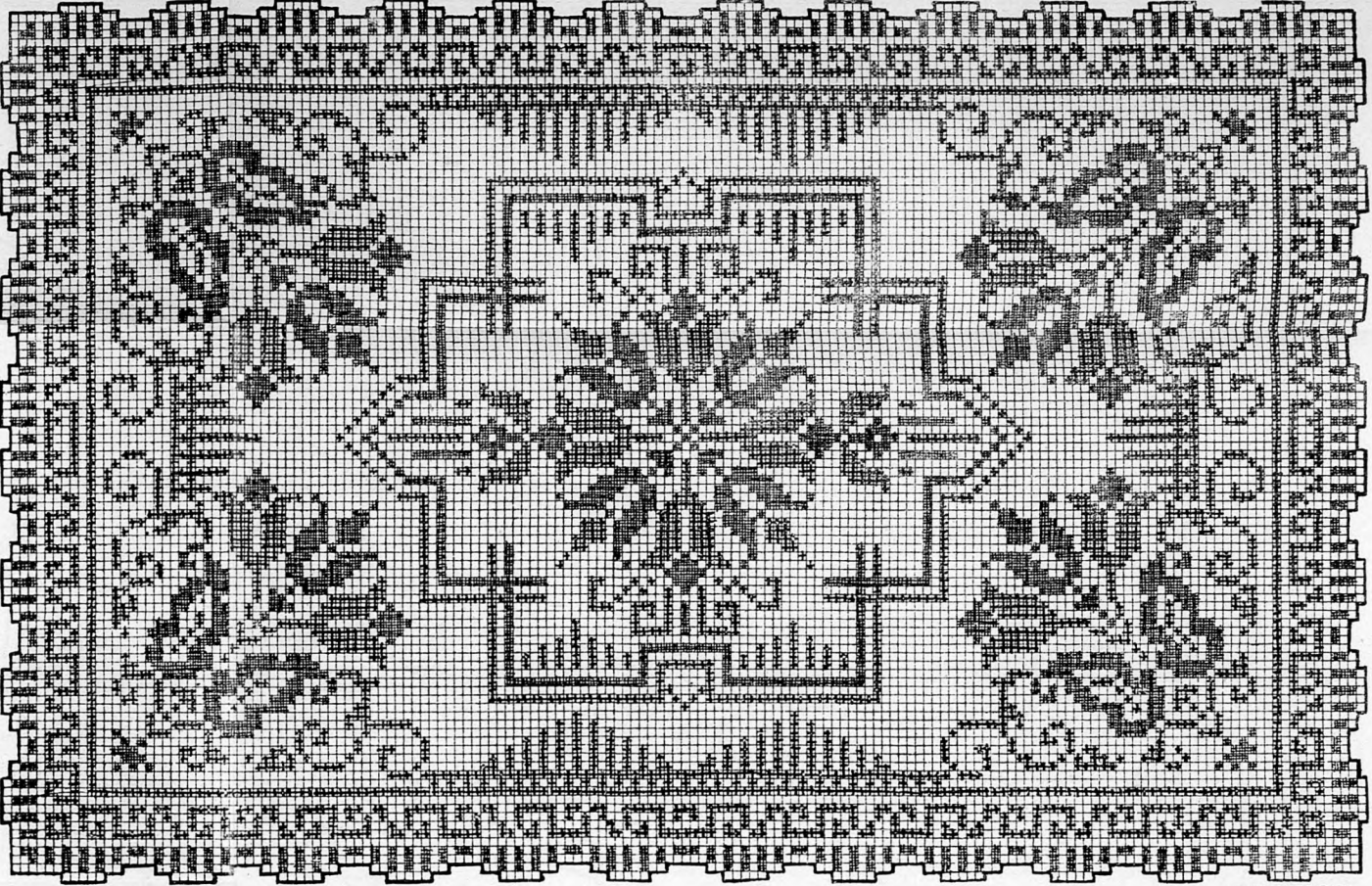
(Állandó havi melléklet)

1. EBEDŐSZEKRENY-TERITŐ fele részének mintája. Varrott klüni-csipke, készítése igen egyszerű. A minta vászonra másolandó, a készen vett szalagok ráfércelendők és pikózsínórral össze-dolgozandó. Egy terítőhöz szükséges 25 méter szalag, 25 méter zsinór és céna ára 6,60 pengő. A rajz vászonra előrajzolva 250 P. Wieg Testvérek kézimunkaháza [IV., Deák Ferenc-u. 19] terve.

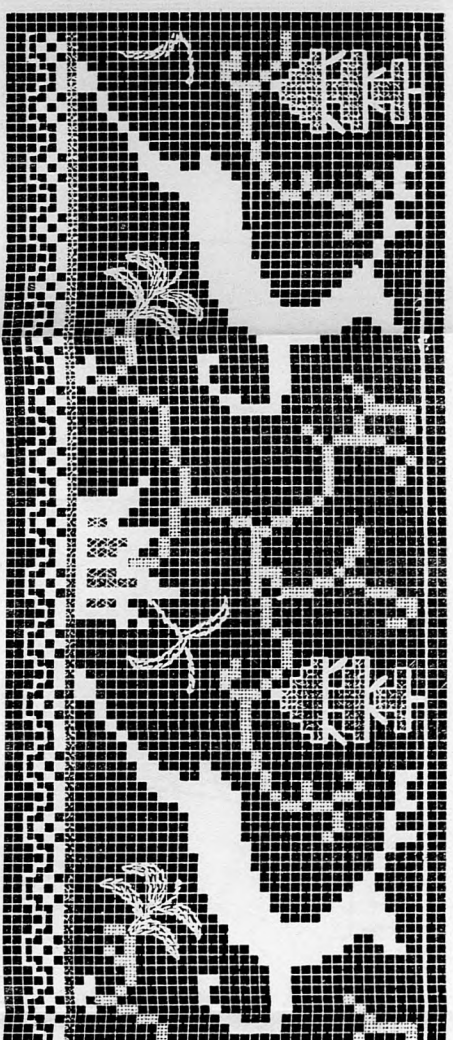
A Magyar Uriasszonyok Lapja 1936. évi június havi kézimunkamelléklete

(Állandó havi melléklet)

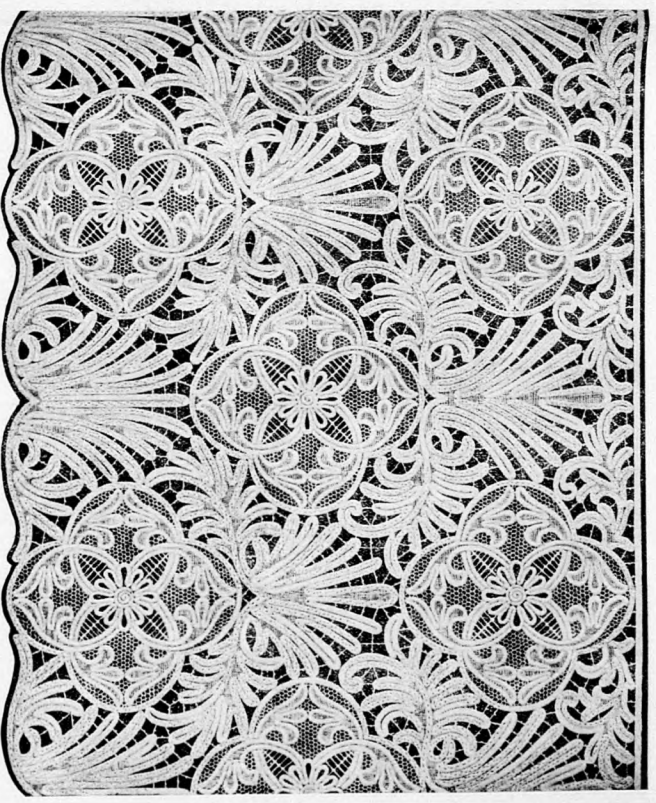

105 X 163 cm

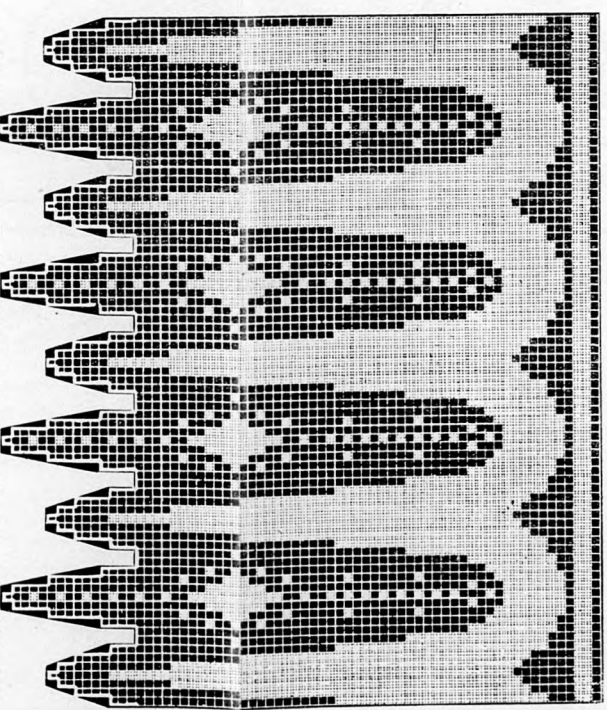
2. SZEKRENTERTŐ RECÉCSIPKÉBOL. Horgolva is készíthető. A recsedlapot 6 mm-es kockákból készítjük, fehér vagy ekür színű gyöngyperlekből. A mérete 62,98 cm. Egy motting 5 dekás gyöngyperle 80 filler. A kész recsedlap két motting kintőre fonálal 5 pengő. E minta keresztöltésre is alkalmas. Vastagszájú vásznot veszünk és tejszészertini színű gyöngyperle- vagy muliné-anyaggal készíthető.

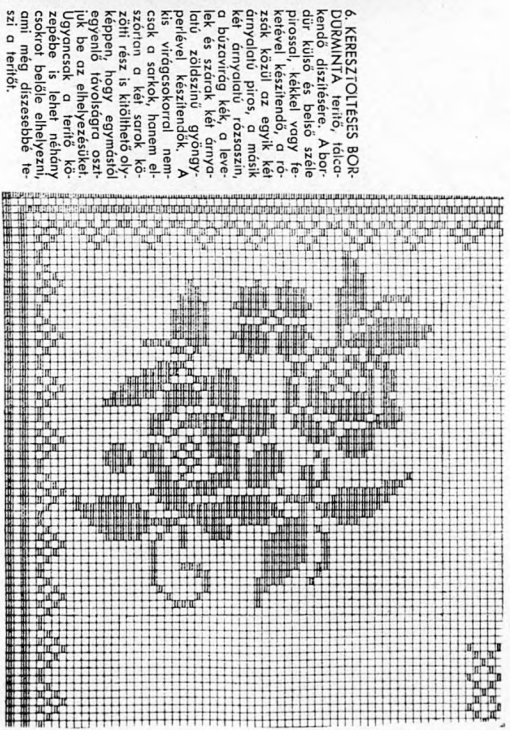
5. KERESZTÖLTÉSES MINTA zsürentő, asztalcentő, nyári lakás terítője, függönye, diványpárna sfb. díszítésére. Vastagszájú vászont tejszészertini színű gyöngyperleivel készíthetjük.

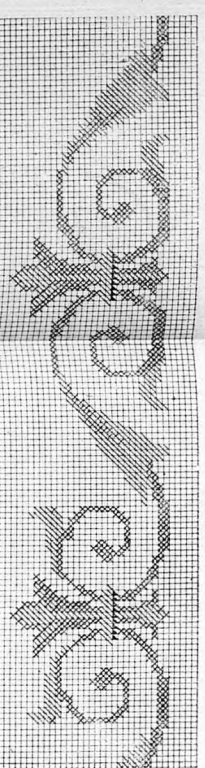
3. POINTLACE CSIPKEMINTA. A minta előírásizolando vászorra, a kész szalagokat a minta szerint ráfűreztjük, finom cementvali összehorgoljuk, a sűrű részeket tűllőből beledigorgozzuk, de lehet tűll helyett horgolóval is kitűlni. A rajz vászorra előírásizolva 50 cm szélességben 2,50 pengő. A hozzávaló szalagok mérete 14 filler. Egy gombolyog horgolócéma 1 pengő. Ezen nagyon szép csipkével díszíthetünk terítőt, függönyt, gyertyentűt, szekrényterítőt sfb.

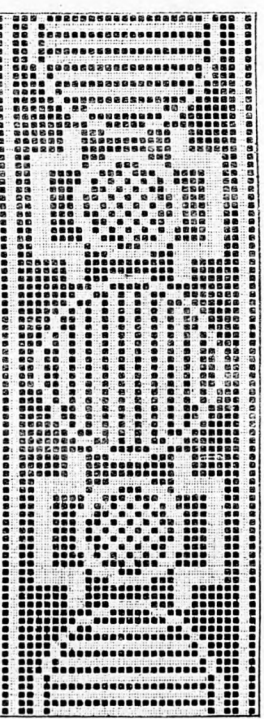
4. MODERN MINTAÚ RECE VAGY HORGÓTCSIPKE. Három mm-es kockákat készítünk és 200-os horgolócémről veszünk hozzá. Tejszészertini színű vászont veszünk és tejszészertini színű díszítésére.

6. KERESZTÖLTÉSES BOK: DUKAMINTA. Terítő, falcentő, konyha díszítésére. A boka durva szálú kékkel vagy tekerével készíthető, a terítők közül az egyik két árnyalatú piros, a másik két árnyalatú rózsaszín, a buzavirág kék, a leveleket és szálakat két árnyalatú zöldszínnel. A kis virágosformái nemcsak a sarkok, hanem elszórtan a két sarok közötti rész is kitűlni lehet olyképpen, hogy egyrésztől egyenlő távolságra osztjuk be az elhelyezkedését, a központi rész lehet néhány centiméter belső elhelyezkedését, ami még díszesebbé teszi a terítőt.

7. KERESZTÖLTÉSES MINTA millő, falcentő, terítő díszítésére. Három árnyalatú színt használunk hozzá. Pl. világos és sötétebb bronzszínt. Világossal készítjük az egyszerű részűs vonalakkal, középsővel a keresztelkeket jelölő mintát és bronzszínnel a féllegyeket kockákkal jelölt részeket.

8. MODERN MINTAÚ rece- vagy horgolt csipkéjét zsürentő, millő, falcentő sfb. díszítésére. Tejszészertini szálakból készíthető. Horgolásához 100—200-as számú horgolócémről használunk.

Édes semmittevés

ilyen típus tetszik. Már most kérdezem, hogy versenyezhetne az én Klárikám, vagy a te Iduskád, aki háziasszonyként nevelt, szemérmes kis angyal, az ilyen raffinált teremtéssel?

— Csak azt szeretném tudni — sziszegte Domankosné, — hogy honnan, miből telik neki ilyen toalettokra és miből utazgat az egész évben?

— Azt mondják, nagyon gazdagok a szülei!

— Az öreg Lontay? Csak nem hiszed, szívem, hogy az öreg így dobálja a pénzét. Híres fukar az. Nem présel ki abból senki egy fillért sem.

Gizi közben a zongorához ült és lejátszotta az új operett slágereit. Csinos, kedves hangja volt és élénk, kifejező arcjátéka. A férfiak lelkesen tapsolták. Megegyeztek abban, hogy Gizi elragadó.

— Ez a modern nő! — lelkesedett Homoky Bandi. — Bájos, szép, vakmerő, éli a maga életét és mégis erényes. Ha nőtlen volnék, szavamra, feleségül venném!

Bartosné, a háziasszony, őszintén szólva, már sajnálni kezdte, hogy Gizit meghívta. A hangulat határozottan kínosra kezdett válni. Gizi túlságosan központtá lett. A többi asszony és lány szemmelláthatóan el volt hanyagolva. Bartosné egyenként ment a férfiakhoz és unszolta őket:

— Miért nem táncolnak, kérem? Nézze, az a kis lány hogyan unatkozik? És az a szép asszony teljesen egyedül van!

Amikor a háziasszony ilyen szelíd erőszakkal vonzolja el a férfiakat és kényszeríti őket, hogy udvariassági táncot vagy társalgást folytassanak, akkor nagy baj van. A végeredmény az volt, hogy az estély teljesen megbukott. Gizi ellenben száz százalékos sikert aratott. A férfiak mind belészerettek. A nőtlen urak már ott tartottak, hogy titkon számolgatták magukban, mennyibe kerülne nősülésük esetén a háztartás és elhatározták, hogy információkat szereznek Gizi hozományára felől. A nők viszont elhatározták, hogy csendes bojkott alá veszik. Nem hívják meg többé sehová. Nem lehet szolid úriházban megtérni az ilyen botránys viselkedést. Hogy valaki felforgassa a legszebben indult házassági terveket, egymaga lefoglalja az összes férfiakat és végül is auton kísérleti magát haza. Ezért az utóbbi években a férfiak is haragudtak. Rossznéven vették, hogy Gizi éppen Tamás Pálnak engedte meg ezt a kegyet. Miért nem közülök választott kísérőt?

2.

Délután hét óra felé az urak valamennyien együtt voltak a klubban. Csak éppen Tamás hiányzott még. Pedig őt várták legtürelmetlenebbül. Mert természetesen Giziről folyt a téma és mindnyájan szerettek volna már bizonyos részleteket tudni arról, hogy mi történt az autóban?

— Észrevettétek, hogy micsoda rózsaszínű hangulatban volt önagsága? — kérdezte Kovács Feri.

— Hát alighanem eljutottak egy-két csókig! — jegyezte meg Homoky.

— Pokoli volt, hogy milyen mérgesek voltak Lontaynéra a többi asszonyok! — mulatott Gárdos. — Persze, érezték, hogy mennyivel szebb és nagyvilágiasabb, mint ők. És a nők ilyenkor mindjárt erköletelenséget szimatolnak. Szerintük, ha valaki divatosan öltözködik és temperamentumos, akkor feltétlenül... gyanús!

— Pedig ezért a nőért tűzbe merném tenni a kezemet! — lelkesedett Homoky.

— En is azt hiszem, hogy nagyon szolid nő — jegyezte meg Boros Gyuszi — ámbár valljuk meg, nagyon is szép és az ilyen tüzes szemek...

— Hát ami igaz, igaz! A szemei csakugyan nagyon veszedelmesek! Ez az asszony nincsen köből! És ki tudja, külföldön...

— Az este beszéltek is valami maharadzásról!

— Ugyan, kérlek! Ezek olyan ponyvaregények. Rendes asszony. Punktum.

E pillanatban lépett be Tamás. A fiúk örömjongással fogadták. Tamás arcán furcsa mosoly játszadozott.

— No, mi az, gyerekek, miről beszéltek?

— Szerencsés fráter vagy, Pali! Hogy éppen te kísérted haza a szép asszonyt!

— Remélem, nem fáztál meg az autóban?

— Részletek kérünk! A baráti fogadalom kötelez a diszkrét részletek hű elmondására! Megcsókoltad?

Tamás szentelenül mosolygott, élvezte a fiúk izgalmát, az irigy kíváncsiságot.

— Hát, gyerekek — mondta jelentőségteljesen — csak annyit mondok, csuda nő!

— Ugyan ne beszélj — mordult fel bosszusan Pista — most henecegni akarsz.

— Biztosan kiröpített az autóból! — tódította Gyuszi. Tamás hunyorított a szemével.

— Bizonyosak vagytok ebben?

Ez az egyetlen szemhunyorítás úgy hatott, mint a bomba. A férfiak felugráltak, valószínűleg kipirultak az izgalomtól.

— Te, igazán, történt valami? — kérdezte felcsillanó szemmel Gyuszi.

— Űgy-e, megmondtam! — kiáltott diadalmasan Bandi. — Túlságosan temperamentumos. Nekem mindjárt gyanús volt!

— Hiába, nincsenek csodák! Asszony, az csak asszony! — intett fitymálva Gárdos.

— Jó Istenem, hogy én micsoda állat vagyok! — ütött homlokára Pista. — Most már megvallhatom, úgy tekintet rám, hogy az már szinte biztatás volt. Ha egy kicsit fürgébb vagyok, én kísérhettem volna haza.

— És mi még hogyan védte! — nevetett bosszusan Gárdos. — Pedig hát annakidején Laci, a férje mondott egyet-mást, amiből érteni lehetett volna!

— Fiúk! — mondta Bandi. — Én azt hiszem, hogy nemcsak a maharadza igaz, hanem a bokszbajnok is!

— Valljuk be, fiúk, hogy az eleganciája nagyon is blöffölő, a viselkedése túlságosan szabad... Azt hiszem, jó lesz, ha óvatos leszel, Pali. Nem nagy érték, ami ilyen könnyen hull az ember ölébe. Tudja, hogy gazdag vagy és rád vetette ki a hálóját!

— Igaza van Gárdosnak — mondotta Gyuszi. — Kár heneceged, fiam. Nem te győztél, fiam, hanem a pénz.

Tamás Pál arcáról pedig egyszerre eltűnt a mosoly. Az asztalra csapott és azt mondta:

A NAPKIRÁLY FELKEL...

— Na, most pedig elég legyen!

— Mi az? Megbolondultál? — kérdezte méltatlankodva Gárdos.

— Nem bolondultam meg. Nagyon is józan vagyok és igen komolyan akarok veletek beszélni. Az a hölgy ugyanis, akiről ilyen megtisztelő véleményeket adtatok le... az én menyasszonyom!

A derült égből lecsapó menyki nem okozhatott volna nagyobb pánikot, mint ezek a szavak. Az első elsápadtak és hebegtek.

— Kérlek... kérlek... én... izé, egy pillanatilag sem hittem! — dadogták számszalmanan.

Tamás erőlyesen intett.

— Hallgassatok. Nem haragszom rátok, csak éppen egy kis leckét akartam adni abból, hogy mennyit is ér a társadalmi közvélemény és hogyan alakul ki? A nők legalább becsületesen és nyomban intrikálni kezdenek, ha vesztélyes vetélytársnő bukkan fel. Ezt meg lehet bocsátani, mert ez náluk önvédelem, jogos féltékenység. De a férfiaknál, az más. Ti tegnap este valamennyien a leglelkesebb hangon nyilatkoztatok Lontaynérol. Pedig nem tudtátok, hogy a menyasszonyom, mert bizonyos okból ezt máig titokban akartuk tartani. Szóval, jó véleményetek volt egy nőről. De azért mikor ma bejöttem, illetlen és tapintatlan kérdéseket intéztetek hozzám, melyekre én nem is feleltem. Mindössze egy szemhunyorítással válaszoltam. És ez a szemhunyorítás elegendő volt ahhoz, hogy a jó vélemény egyszerűen a legszennyesebb gyanúsítással változzék. Mert a jó véleménynek soha nincsen olyan mély gyökere, hogy azt a legkisebb szellő is el ne fujja. Ellenben a gyanu és rágalom magját egy szemhunyorítás is elveti. A pletyka tereblyes fát növeszt egy kértelmű mosolyból és könnyelműen kivégeztek embereket, beszennyezitek magánéletet, feldúljátok a boldogságot. Hány életet tett tönkre már a pletyka, amelynek ilyen ingatag, ostoba alapja van! Nem kérek töletek elégtételt, mert tudom, hogy ez a megszégyenítés elegendő lecke volt. De valahányszor erkölcsi halált akartok kiáltani valakire, gondoljatok mindig arra, hogy a szavak jobban ölnek a pengénél és alattomosabbak a méregnél is!

Pál felállt és arcán újra ott ült a gunyos mosoly. De a fiúk most már tudták, hogy ez nem egy regényes kaland diszkrét palástja, egy boldog férfi fölényes, lenéző mosolya.

Amikor pedig újra találkoztak Lontaynéval, kétszeres tisztelettel üdvözölték. Mintha így akartak volna bocsánatot kérni tőle...

A versaillesi kastélyban 20.000 ember tartózkodott állandóan. A francia nemesség inkább elhagyta birtokait és pompás kastélyaiból a királyi palota közelében levő padlásszobákba költözött, semhogy a földjével törődött volna. XIV. Lajos király katonákból álló házi őrsége 10.000 ember volt. 4000 lakáj sürgött-forgott az 1000 teremben. A királyi konyhában szakácsok, alszakácsok, sültkészítők, halszakácsok, mártáskészítők, ételherdők, kukták és még rengeteg, meg sem határozható foglalkozású egyén dolgozott. Egyedül a király személyes szolgálatát 198 személy látta el. Ezek között volt 12 köpenyhordó, 2 puskahordó, 3 borbély, 8 kárpitós, 5 órá, 1 fogorvos, 2 mosdóálhordó és rengeteg egyéb teendő végző szolgálat.

XIV. Lajos a királyi udvar szemében valószínűleg isten volt. Az üres ágya mellett elvonulók is kötelesek voltak mélyen meghajolni. Ugyanez a parancs vonatkozott arra az ezüst szekrényre, amely a király asztalkendőjét, sótarját és asztali kését őrizte. Mert a Napkirály villát nem használta az étkezéskor, csak kést és az ujjait. A király jelenlétében csak a királyi hercegek ülhettek, pontosan körülírt szabályok és rangjuk szerint.

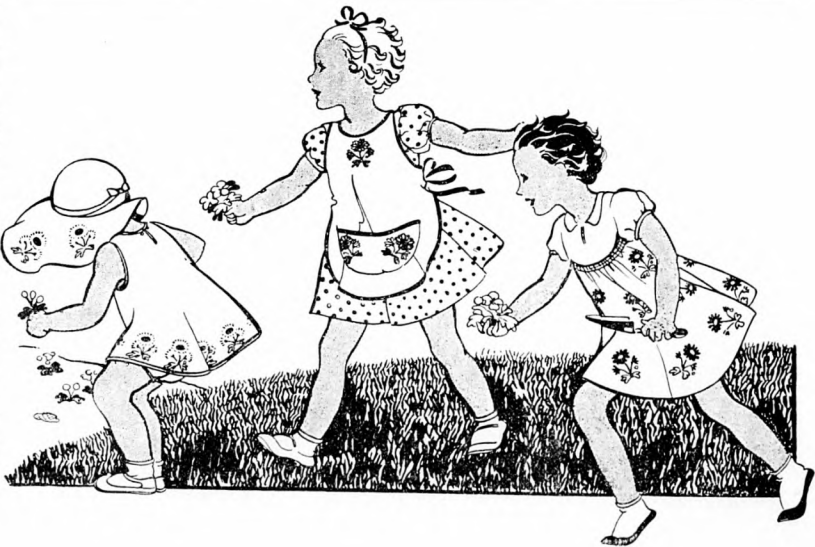
Ennek a különös embernek az élete épüget szabályozva volt, mint az óra járása. Pontosán 8 óra körül ébresztették fel. Mindenekelőtt a kezeit borsszel megmosta. Amíg imádkozott, beléptek a szobába a királyi ház hercegei, az orvosok és a királyi dadája. Utána a király hálóköntőben az ágy előtt foglalt helyet. Ugyanekkor jelentkezett a főrangú királyi ajtónálló. Most következett a király megborotválása, de ugyanekkor megjelentek a kabinet-titkárok és a kegyencek. Most feltette fejére XIV. Lajos a kis parókát, amely ünnepélyes aktusnál a királyi kamarások segédkeztek. Ezek suttogták a király fülébe a bíborosok, követek és magas hivatalnokok neveit, akik tisztelni jöttek.

Utóljára került sor az udvartartás embeire, akik hajbókoltak Versailles felkelő napjának.

Az ünnepélyes aktus második része következett: a király nadrágot és harisnyát húzott. Apródok fűzték be a cipőt, de harisnyakötőjét a király maga csatolta fel. Ez után a király elfogyasztott egy csésze hűspárlatot. Most vette le a hálóinget, amit ötvött az első komornyik és átnyújtotta a megmelegített nappali inget. Ennek felvétele volt az ünnepség fénypontja. A király fivére vette kezébe az inget, egyik ujját egy komornyik, a másik ujját egy második komornyik tartotta és úgy húzták rá Lajosra az inget. Következett a többi ruhadarab felvétele, a mellény, a kabát, a rendjelek, a kard, aztán néhány zsebkendő kiválasztása. Nyakendőjét a király maga kötötte meg. Tollas kalappal a fején és aranybottal a kezében a király az ágy mögé ment, ahol letérdelt két alacsony párnára. Egész környezete hangtalanul vele imádkozott. Ima után a Napkirály, többszáz főnyi kíséretével átment a szomszéd terembe, ahol kihirdette a hasonlóan percnyi pontosságra beosztott napirendet. Ez alól kivételt csak a király adhatott és pedig csak az étkezésnél. XIV. Lajos nagyon sokat evett. Négy tányér levest, egy fácánt, egy tyúkot, rengeteg salátát, tojást és gyümölcsöt fogyasztott.

Ez a különös ember a magánéletben is, saját kortársai szemében olyan titkos volt, mint amilyen maradt az utókor szemében. Európa többi uralkodója száz éven keresztül utánozni akarta és valósággal majmolta a Napkirályt. Amikor Voltaire Nagy Frigyesnek beszámolt arról, milyen életmódot folytatott Franciaországban ez a nagy király, Frigyes vállrándítva jegyezte meg:

— Nagy gyönyörűség lehetett így élni!.. Ha én lettem volna XIV. Lajos, egy kitűnő színész szerződöttem volna. Hogy aztán legyen valaki, aki végigjártssa helyettem ezt a komédiázást!...

SZINHÁZ

A Vigszínház ünnepe negyvenéves fennállása alkalmából

Negyven év jubileumi távlatától megilletődve, már a főpróba közönsége toalettéjében is kifejezésre juttatta ünnepi hangulatát. A hétköznapi szürke ruhái helyett ragyogó estélyi toalettekben pompáztak a hölgyek, a frakkos, szmokingos férfiak eleganciája keretében. A negyvenéves jubileumát ünneplő Vigszínház nézőterén ez alkalommal nem szigorú tekintetű kritikusok ültek, hanem az emlékek felrajzoló hatásától elérzékenyült, meghatódot mosolyú, háttáros, szelíd, kedves, műértő, úri ünneplő közönség.

Míg az emlékek között keressük, méltóságteljesen felemelkedik a vasfüggöny. Meglepetés. Nem a megszokott vörösbárnyfüggöny takarja el előlünk a színpadot, hanem a negyven év előtti megfakult, festett függöny jelenik meg, Mátyás király és Beatrix királyné képével, amint fehér lovon vágatnak Budavárba a polgárok hódoló tömegei között. A nézőtér elsőtétől, elhangzik a gonggélzés és a mult és a jelen színészeit látjuk a színház társalgójában. A fiataloságot a bübajos Szombathelyi Blanka, a tünevényes szépségű Tolnay Klári, az elegánsan finom Németh Romola és a hol elmélyülő, hol szomorú arcú Muráthy Lili képviselte. Mind úrilányok, fiatal, nagy ambíciójú színészpárlantók, a Vigszínház balilái, a jövőre biztató reményesei.

És ami külön érdekesség, valamennyien a középosztály gyermekei. A régi gárda fényesmultú, nemes patinájú vezérei: Góthné Kertész Ella, Góth Sándor, a maiak közül Rádai Imre, Bihary József beszélgetnek, évdönek a színház társalgójában. Bihary lassan szalonnázzgat, kenyérke és szalonnácska között elmondja, hogy ő bizony egy év óta, mióta a Vigszínház felfedezte és a keblére ölelte, minden nap délelőtt tizenegyétől délután ötig ebédelget és ótorától éjjel tizenkettőig vacsorázzgat szünet nélkül. Húszévi restanciája van. Ennyi ideig kellett várni és koplalni, míg végre a Vigszínház «felfedezte». Azian Góthné Kertész Ella mesél régi stílusról, játékmódról, színészekről és csak úgy odavetve megjegyzi, hogy neki egyáltalán nem ideálja az a színész, akinek havi ötven pengő fizetése van és tizenötezer pengős saját autóval roham keresztül-kasul a város. Valami-kor, az ő idejében, Thália papnőnek nem a hermelin- és perzsabunda volt a legfőbb vágya, hanem a közönség elismeréséért, szeretetéért versenyeztek. Toldott-foldott kis fekete kabátban osontak be a színház kiskapuján. Dehát — legyint kezével — modernékké lettünk, nagyon modernékké. Ezután a kissé kesernyés epizód után Makay Margit nagyszónyi kosztümben szavalta el Harsányi Zsolt mélyen szántó tíz strófás prólógusát, művészi kvalitásai-

nak pazar csillogtatásával. Megindító volt. Magyar volt. Mesterien, gyönyörűen irodalmi volt. És ezzel be is fejeződött a jubileumi visszaemlékezés. (Nem jó érzés ünneprontónak lenni, nem is szeretek, hiszen az előbb említettem, hogy nem mint kritikus, hanem mint ünneplő közönség vettünk részt a jubiláló Vigszínház ünnepi előadásán. De az olyan fényes multat, amilyenre a Vigszínház önértzetesen, büszkén szokott hivatkozni és emlékeztetni, komolyabban, több hálával, megbecsüléssel és több lelkesedéssel kellett volna megünnepelni. Miért e fagyos szívek? Miért?)

A Múzsának ebben a kivételesen szerencsés hajlékában, ahol nem egyszer hallottunk elhangzani olyan kijelentéseket, hogy ő a kultúra avangárdistája, a jubileumi dátumokra nem csak emlékezni kell. Ez még nem elegendő! De ha már az ünneplés lényege elmaradt, azt reméltük, azt vártuk, hogy az alkalomhoz méltóan alapítványt létesít öreg színészek támogatására, fiatal színészgárda továbbképzésére. Sajnos, ez még nem történt meg eddig. Terített asztal mellett könnyű megfélekedezni a szegény, éhező színészekről. Ünnepi játéku Molnár Ferencnek «Csoda a hegyek közt» című darabját adták. Érdekes megfigyelni a mai színpadi irodalmat. Elképzelt csodákat,

krisztusi tanokat, misztikumot tárgyaló darabokat hoznak színpadra, mintha elfelejtenék, hogy a legutóbbi időkig csak mosolyogtak, hitetlenül vitakoztak róla és a családi és társadalmi problémákat kézlegyintéssel intézték el. Mert, mintha csoda történt volna, a szerelmi háromszögek helyeit a Krisztust szimbolizáló emberszeretet, a vallási csodák, a misztikumok lettek divatosak. Igen, felismerték, hogy több publikumot vonz az emberek szívében szunynyadó jószág, vallásosság. Úgy látszik, megbukott a vallást, a család tiszta életét tagadó modernizmus. Molnár Ferencnek «Csoda a hegyek közt» című darabja is emellett a megállapításunk mellett bizonyít, mert ugyanúgy, mint «Az Úr katonái», a csodát és annak valószínűsítését tárgyalja. Stílusuk költői legenda ahogy szerepelteti Miklós püspököt, a gyermekek védőszentjét és azok a mély bölcseségek és elmulhatatlan igazságok, amelyeket az ügyvéd személyében

megjelenő «csodatevőnek» szájába ad, megérdemlik a közönség érdeklődését. Az élet és a színpad átalakulása mégis csak minket, a mi hitvallásunkat igazolta. Egészen természetes, hogy a Vigszínház színészgárdája kivétel nélkül olyan tökéletes művészettel játszotta el a darabot, hogy a világ legnagyobb színpadai és színművészei is büszké lehetnének rá.

KERTESZ BÉLA

A NAGY FELVONÁS

írta: Fr. Oesteren * Fordította: K. Lányi Piroska

— Lassú... lassú... gyorsabban, Gaston... gyorsabban... már csak tíz perc van hátra! Lekésünk... Vagy tudod mit... álljunk meg. Tulajdonképpen nincs is értelme ennek a rohanásnak. Semminek sincs értelme. Belekényszerítettek ebbe az örültségbe... pedig ha tudnátok, mennyire nem érdekel az élet... állj meg... állítsd le a kocsit... Miért szálljak vonatra?... Miért rohanjak tovább... Hidd el, minden perc külön fájdalmat okoz... ha igazán szeretnétek, ha igazán meg tudnátok érteni engem, visszaadnának a revolvert, — mondta szenvedélyes hangon a sűrűn lefátyolozott gyászruhás nő, a 80 kilométeres sebességgel rohanó autó egyetlen utasa. A férfi, akit Gastonnak szólított, a kormánykerék mellett ült és úgy tett, mintha nem is hallaná a nő szavait. Egyre gyorsította a tempót... most átkapcsolt és a sebességmérő már 100 kilométeres tempót mutatott és a motor zúgása elnyelte a gyászruhás nő furcsa, mély és érdes hangját.

— Hallom a vonatot! Gaston... hallom a vonatzúgást... a következő percben már versenyt futunk vele...

Gaston összeszorította az ajkát és ismét fokozta a sebességet. Ereiben vadul dobolt a vére. Idegei patanásig feszültek.

— El kell érnem a vonatot... el kell érnem! — sziszegte a foga között és most már nem gondolta arra, hogy ebben az örületes tempóban a legkisebb hiba is halálos balesztet okozhat.

— Te, Gaston... örült vagy... a vesztedbe rohansz. Érted kár... gondoldj a feleségedre, a kicsire... Te, én már látom is a vonat lámpáit... Ugyis hiába minden... — Hallgass! — ordít

Gaston és halottápadt arca már torz az izgalomtól. Rohannak tovább és egyszer csak ott állnak az alacsony állomásépület előtt, ahol már áll a vonat. A gyászruhás nő kiugrik... meglepő könnyedséggel emeli ki a hatalmas bőröndöt... Kézével int Gaston felé és már kapaszkodik is fel a hálókocsi lépcsőjén. A kalauz a jegyet kéri. A nő belenyúl a táskájába, mutatja a jegyet és egy kis papírtáblát, amelyen három szó állt. A kalauz elolvassa az írást. Megdöbbenve néz a nőre, akinek a sűrű fátyl eltakarja az arcát.

— Tessék csak egészen nyugodt lenni... mindenben kezére fogok járni önágységának... — mondja a kalauz udvariasan és a 11-es fülkéhez vezeti az új utast. Bekopog. Egy kellemes női hang felel.

— Ki az? Mit akarnak?

— Bocsanat, nagyságos asszony... új utas érkezett, lesz szíves beengedni.

— Borzasztó... éppen elaludtam már!

A gyászruhás nő ismét előveszi retiküljéből a papírlapot és kapkodó betűkkel ráírja:

„Ki a másik utas?“ és odanyújtja a kalauznak.

A kalauz elolvassa és felel:

— Fiatal hölgy a másik utas, valami Drummond nevű párizsi ékszerész felesége. Előre figyelmeztetem nagyságos asszonyt, hogy nem lesz valami barátságos. Mindenáron külön fülkében akart utazni, de annyira zsúfolt a vonat, hogy nem tudtuk a külön szakaszt fenntartani számára. Most biztosan bosszankodik, hogy megzavartuk az éjszakáját, de ne tessék törődni vele! — mondta a kalauz barátságosan és közben a nő kofferjét is átvette.

Pár pillanat múlva kicsit félrehúzódtott a fülke ajtaja. A kalauz odament a nyíláshoz és halkán, lehetőleg úgy, hogy a gyászruhás nő ne hallja a szavait, beszólt a fülkébe.

— Nagyságos asszonyom, az új utas néma, azonkívül mély gyászban is van, lesz szíves őt kissé támogatni.

— Ojjé! — kiáltott fel a kellemes, fiatal hang és a kalauz intett, hogy be lehet menni a fülkébe.

A gyászruhás nő belépett. Udvariasan bölintett az alsó ágy felé, amelyen egy gyönyörű szőke nő feküdt, csodálatosan szép rózsaszínű selyempizsamában.

A kalauz elhelyezte a hálóban a koffert, köszönt és behúzta maga után az ajtót. A gyászruhás lehúzta a kesztyűjét. A másik asszony kíváncsian figyelte. Tekintete rögtön a kezét nézte... feltűnően széles, de jólápolat kezze volt a néma asszonynak. Az elkényeztetett párizsi asszony megnyugodva állapította meg magában, hogy az utitárs feltétlenül a jobb körökhöz tarthat...

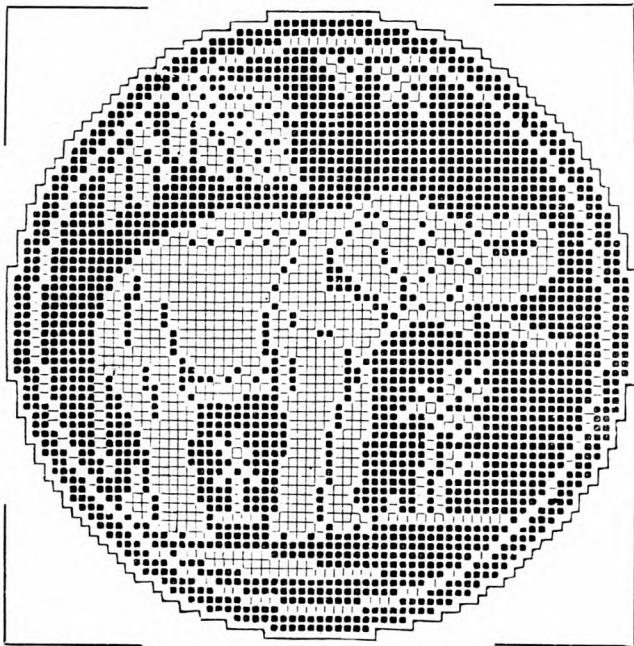
— A dolog még mindig sokkal jobb, mintha unalmas fecsegő lenne és érdektelen dolgokkal untatna! — gondolja kissé jobb kedvre hangolódva és el is határozza, hogy barátságos lesz az idegen asszonnyal.

— Csak tegye magát nyugodtan kényelembe, majd hátat fordítok! — mondta és máris a fal felé fordította finom, karcsú alakját.

A gyászruhás nő bölintott és anélkül, hogy kalapját letette volna, felmászott a létrán, amely a felső ágyhoz vezetett. A szőke asszony hallotta, amint odafent a hálóba dobta a kalapját, azt is hallotta, amikor a cipőjét húzta le, de azt semmi nesz el nem árulta, mintha tovább vetkőzött volna.

— Ügylátszik ruhástól fekszik le!

Pár pillanat múlva már nyugodt lélekzetvétele hallatszik. Ez a csendes szuszogás az egyetlen zaj a parányi fülke belsejében. Ezt hallgatja a másik asszony és a vonatot egyenletes kattogását, amely ilyen hosszú, álmatlan éjszakán olyan félelmetes dolgokat tud mesélni, mindig visszatérő, monoton hangjaival.

Nem tud aludni, de nem is akar. Vár... az órájára pillant. A világító mutatók tizenegy órát mutatnak.

— Még egy félóra! — gondolja és számolja a perceket. — Csak már túl volnánk rajta!

Megint vár. Megint figyeli az alvó utitárs szuszogását és a vonat kellemetlen, idegroncsoló kattogását. Egy-két pillanatra elszunnyad, ilyenkor borzalmas álmai vannak. Hideg veríték lepi el közben a homlokát... örül, amikor már ébren van újra. De most a szétfolyó álmok képek helyébe az emlékek lépnek... Emlékek, amelyek előtt nincs menekvés. Jönnek utána... üldözik... Hiába röpítette az autó százszázkilométeres sebességgel, hiába ült expressz-vonatra... ami rossz, ami kellemetlen, jön vele, ott van az agysejtjeiben, az alattomos rejtett fiókokban, amelyeknek emberi kéz ki nem ürítheti a tartalmát.

Most alul megmozdul a szőke asszony. Felnevet... majd halkán, gügyögve beszélni kezd:

— Hát itt vagyok, Louis... a tied vagyok... gyere... csókolj meg... igen... igen... miért vársz...

A felső ágyban felül az utas... izgatottan figyel.

— Mi ez? Ez az asszony álmodik... A szerelméről álmodik... Biztosan hozzá utazik és álmában már átéli a viszontlátást.

— Csókolj meg, hát miért nem csókolsz meg?

— sóhajtja odalent újra az előbbi álomittas hang.

— Vágyik... vágyik a csókja után... Engem talán nem ér többé szerelmes csók... félni, irtózni fognak tőlem...

Ki kellene használni, meg kellene lopni ezt az álmódó asszonyt. — gondolja és a következő pillanatban óvatosan kinyulik a felső ágyból egy fekete selyemharisnyás láb... valami belehullik a hálóba... és egy markánsarcú férfi az, aki lefelé halad a létrán.

Ajka rátapadt az álmódó asszony ajkára.

Szelíden, óvatosan, szinte áhítatosan csókolja meg az idegen asszonyt... aki forrón, szerelmesen adja vissza a csókot.

Az asszony most megrezzett, felriadt... a férfi hátrahőkölt, de már késő volt... az asszony már a tudatánál volt. Szeme halálos rémülettel tapadt az idegen férfiarcra. Ajka már kinyílt, hogy segítségért kiáltson.

Nem lehetett tovább várni, nem volt más tennivaló! Remegő kézzel kihúzta revolverét.

— Ha segítségért kiált, azonnal vége van! — mondja és a fegyvercsövet a halálsápadt, gyönyörű arcra irányítja.

— Meg kell ígérnie, hogy bármi történik is, maga nem emlékszik másra, minthogy ide egy gászruhás nő szállt be. Ha elárul, azonnal vége van, pedig magának nem szabad meghalnia... magát várja valaki, biztosan szerelmesen, dobogó szívvel várja... — mondja kissé elágyult hangon, amely valahogy furcsa ellentétben áll keserű hangjával és a fenyegető fegyverrel.

Pillanatig dermedt csönd volt. Hallani lehetett, amint a vonat váltókon robog keresztül és más vonatok mellett kattog el.

— Állomás közeledik... határállomás! — villan fel a férfi agyában. Zsebredugja a revolvert és villámgyorsan ismét ágyába bújik. Az alsó ágyban dermedten fekszik a szőke asszony. Hallja, hogy odafönt a félelmetes utitárs ismét fejére teszi a parókát és szuszogással mi-meli az alvást.

Néhány hosszú pillanat. A vonat lassít... végre megáll. Ajtócsapkodás... hangok. Lépések közelednek. Kopogás hallatszik.

A felső ágyban megmozdul az utas... lehajlik és sutogva mondja:

— A második kopogásra jelentkezik... megkérdi, hogy ki az... Azután kinyitja az ajtót és egy szót sem szól.

Ha elárul... vége van! Ha kérdezősködnek felélem, csak annyit mond, hogy tudomása szerint néma vagyok.

A szőke asszony hólint. Odakint ismét kopognak.

— Ki az? — szólal meg remegő hangon Drummondné. — Utlevélvizsgálat... — hallatszik kívülről.

Drummondné magára kap egy hosszú pongyolát és felcsavarja a lámpát. Nyílik az ajtó, a kalauz s még egy egyenruhás férfi lép be.

— Szabad az útleveleket kérnem? — mondja az egyik udvariasan.

Elsőnek Drummondné nyújtja az útlevét... majd a másik, a felső ágyból.

A rendőrtisztviselő so-kaig nézi az egyik útlevelet... a fülke mindkét utasa rémülten figyel.

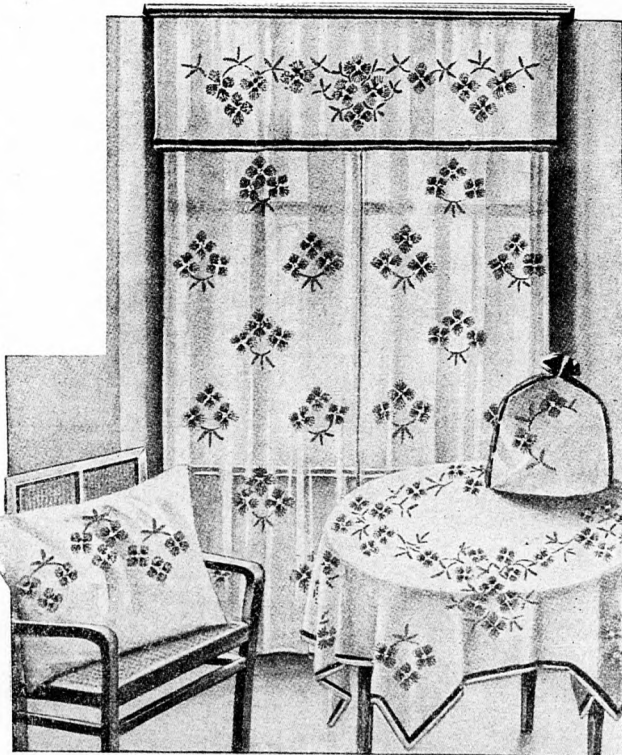
— Egy pillanat, hölgyeim. az útleveleket tüzetesebben át kell néznünk... A felső ágy utasa arra gondol, hogy legokosabb volna most felrántani az ablakot és kiugrani az éjszakába... Mire megmozdulna, mire végrehajtaná az akaratát, már késő... Az egyenruhás férfiak már ott állnak ismét a fülkében.

— Kérem, Madame Bau-

doin... mi az oka annak, hogy az útlevéiben levő fénykép annyira elmosódott? Alig lehet az arcot kivenni... A szőke asszony szólal meg:

— Kérem, a... a másik hölgy néma... — Hja úgy... hát akkor, végtelenül sajnáljuk, de egy kis kellemetlenségben lesz részükhöz a hölgyeknek... Keresünk valakit... már átkutattuk utána az egész vonatot... Most kénytelenek vagyunk a hölgyeket megmotoztatni... hiszen nem lehetetlen, hogy női ruhába bujt az illető, — mondja a rendőrtiszt és hátraszól, mire egy sötét ruhába öltözött, komoly és szigorú kinézésű nő lép a fülkébe.

A férfiak behúzzák maguk után az ajtót. A női alkalmazott udvariasan kéri a hölgyeket, hogy vetkőzzenek le. Drummondné keze remegve keresi a pizsama gombjait.

— Miért olyan izgatott, nagyságos asszony? ... Önnek semmi bántódása sem lehet... de hiszen belátom, hogy ez kissé kellemetlen...

— Lesz szíves most a másik hölgy! — szól fel a felső ágy felé.

A gászruhás utas mozdulatlanul fekszik, mint aki nem hallotta a felszólítást. A motozónó nem gondolkozik, hanem megindul felfelé a létrán... a következő pillanatban visszazuhan... és mire ismét magához térne, már egy férfi áll szemközt vele és revolvert szegez rá.

— Ha kiabál... keresztüllövöm! — mondja és egyetlen lépéssel az ajtónál terem, ráfordítja a kulcsot.

A következő pillanatban már lerántja az ablakot és felkapaszkodik rá.

A motozónó elküldi magát... a szőke asszony érzi, hogy neki is kiabálni kellene, de nem tud, úgy érzi, hogy nincs is hangja...

Csak másodpercek telnek el dermedt várakozásban, de most ez a parányi idő is örökkévalóságnak tetszik.

Végre felpattan az ajtó... egyenruhás emberek tódulnak be. Lövöldözés hallatszik... kiáltás...

A szőke asszony belefúrja fejét a vánkosba... Most mintha valaki azt kiáltotta volna, hogy „Megvan... eltaláltuk“...

Aztán csend lesz... a vonat megindul. A kalauz végigmegy a folyosón, benéz a fülkébe, ahol halálsápadtan fekszik az egyedülmaradt utas.

— Kalauz... kalauz úr, ne menjen el... mi volt ez, mi történt? Ki volt ez? Szörnyűség...

— Ez kérem egy nagyon előkelő család fia volt... tegnap délután agyonlőtte a menyasszonyát... Még nem tudják, miért tette... A család nem köteles vallani... és valamennyien makacsul hallgatnak... Biztosan a család akarta megszöktetni... női ruhába bujtatták... Annyit már kinyomoztak, hogy Afrikába akarták szöktetni... Az előbb az egyik golyó eltalálta... én csak azt láttam, hogy összerogyott... de azóta már talán meg

is halt... Remélhetőleg nagyságos asszonynak nem történt semmi bántódása... különben már itt is vannak a detektívek, hogy kihallgassák.

A kalauz hátralépett és két civilruhás férfi jelent meg. Az egyiknek jegyzőkönyv volt a kezében, a másik kérdezett.

— Az államrendőrség alkalmazottai vagyunk, nagyságos asszonyom, lesz szíves elmondani mindent, amit tud kellemetlen útítársáról.

— Én... én csak annyit tudok, hogy úgy nyolcóra tájban felkeltettek. Egy sűrűn lefátyolozott nő lépett be, akit nagyon sajnáltam, mert a kalauz azt mondta, hogy néma... Nem vetkőzött le, hanem felment a felső ágyba... aztán csend lett... én elaludtam... Többet nem tudok mondani... — mondja szilárd, határozott hangon az asszony.

A detektív szorgalmasan jegyez, majd meghajol és eltávozik a társával együtt.

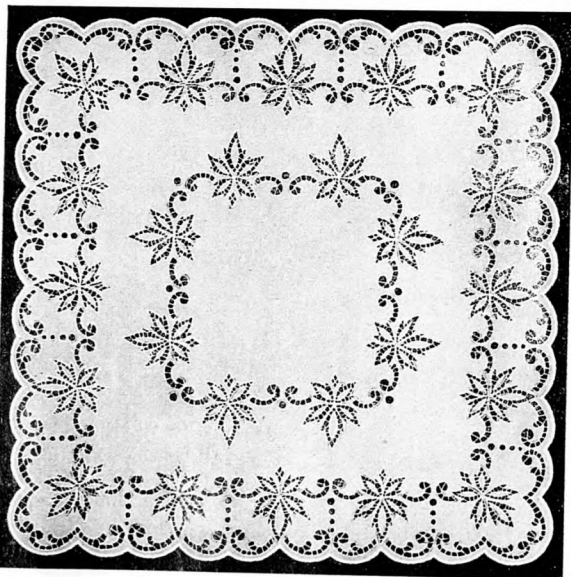
A szőke asszony egyedül marad... elgondolkozva bámul a semmibe, majd felül, retikülje után nyúl, kiveszi belőle kerek kis tükrét és hosszan, csodálkozva nézi a száját, mintha a gyilkos csókjának nyomát keresné rajta...

Ott a távoli állomásépület előtt pedig vérében fekszik a gyilkos. Orvos áll mellette... egyik injekciót a másik után adja... A detektív ott áll mögötte és izgatottan figyeli a haldokló arcát... Végre kinyitja a szemét... az orvos újra injekciót ad... A detektív mohón kérdez:

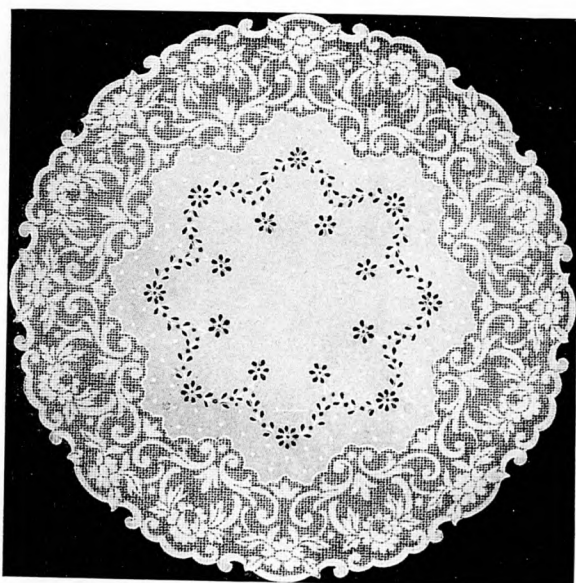
— Miért tette... miért ölte meg... mi oka volt erre? — Megesalt! — suttogja alig hallhatóan a férfi és az orvos már hiába adna újabb injekciót.

A vonat robog tovább. A gyönyörű szőke asszony visszateszi táskájába a tükröt... eloltja a lámpát, de még mindig arra a különös csókra gondol.

— Belémszeretett... egészen biztos, hogy belémszeretett! — gondolja, zsbibadt tagjait kinyújtogatja és átadja magát az álomnak.

Richeliő-miljö. 80×80 cm nagyságban, finom pamutvászonra előrajzolva P 3.— Szűrű sablonja P 1.20. Ugy ez a rajz, mint a jobboldali rajz Wieg Testvérek kézimunkaháza (IV., Deák Ferenc-u. 19.) eredeti terve.

Kerek miljö recesipke szélel. A csipke elkészítése után a vászonközéphez finom himzéssel hozzávarrandó. A terítő közepé madeira-himzéssel készíthető. A csipke leolvasható mintájának ára P 2.80. Készítendő tetszésszerűt nagyságban 120-as borgolócérnából. (Wieg Testv. terve.)

HÓRY LÁSZLÓ LEVELE

Gyakran olvassuk, hogy «X. Y. előkelő külföldi úr, egzotikus fejedelem belézeretett a tündéri Budapestbe.» A színes, hangulatos hirdetés rendszerint arról is tud, hogy az illető rövid idő alatt újra fel fogja keresni a magyar fővárost. Ez rendszerint igaz is. Csak éppen az indító okok nem úgy csoportosulnak, ahogy a jóindulatú hirdetés jelenti. Az is megfelel a valóságnak, hogy a «szépség» a megismertelt látogatás oka. Csakhogy, Budapest nem vegye rossznéven, de a város szépségét megelőzően talán valami ritka női szépség. Mint például a következő érdekes történetben. Egy gyönyörű magyar asszony nem nyugodott addig, amíg feleségül nem vette magát a nemzetközi viszonylatban is jóhangzású arisztokratával. Természetesen, ez nem ment a gyakorlatban ilyen simán. Ugyanebben az időben egy egzotikus fejedelemnek megtetszett Párizsban egy egyszerű kis cukrászlány, aki olyan ügyesen tudta kavargatni a dolgot, hogy az egzotikus úr feleségül vette. Mises természetesebb, mint hogy mindkét újdonsült mágnás-feleség szeretett volna «vérbeli» arisztokratákkal érintkezni. Szerencséjükre összehozta őket a véletlen a Rivierán. Nagyon imponáltak egymásnak. A pesti mágnásasszony szorgalmasan küldözte haza ismerőseinek a leveleket. Ilyen részletek voltak benne: «Allandóan együtt vagyok A. B. egzotikus fejedelem bájos feleségével.» A párizsi cukrászlányból mágnásasszonnyá lett hölgy pedig így írt haza: «Legjobb barátom C. D. magyar grófné, meghívott Magyarországra.» A meghívást el is fogadták. Itt vendégszékedett férjével, az egzotikus fejedelemmel együtt néhány hétig. A pesti grófné nagyon vigyázott, hogy kiket enged előkelő barátai közelébe. A legnagobb bajban akkor volt, amikor szándékosan nem hívta meg dinére a házaspár titkárát, mert azt nem tartotta elég előkelőnek. Fejedelmék pedig egyszerűen magukkal hozták, azon az alapon, hogy a meghívás a fejedelem családnak szót,

ahhoz pedig hozzátartozik a titkár úr is, lévén a fenséges asszony bridzs- és táncpartnere, akinek a játék- és táncstílusához hozzácsokolt és nélküle nem tesz egy lépést sem. A fejedelem pedig a pesti mágnásasszony szépségén és kedvességén keresztül úgy el van ragadtatva a «főváros szépségeitől», hogy rövidesen újra Pestre jöttek. A legszebb az a dologban, hogy a lapokban megjelent egy közlemény, amely rövidesen «hazánk nagy barátja úgy megszerette legutóbbi látogatása alatt a magyarokat, hogy újra ellátogatott hozzánk...» Öt fiatal lovastiszt, névszerint Dienes Ohm, Depold, Kovács, Gyurkovits, Szentpály, mindennap Rákoston trainiroznak. Ők képezik az olimpiai lovaspólok keretét. A napokban már le is tették az olimpiai esküt. Nagy feladatok várnak rájuk, mert nem sokára vagy az olaszokkal, vagy a németekkel lesz kemény küzdelemük.

Szerelmes férfiak vigyázat! Egy ismeretlenű színész nő beperelt egy nógrádi földbirtokost 25.000 P-re. Keresetében azt panasolja a színész, hogy egy évnél hosszabb ideig ő tartotta az örökségére váró földbirtokost, sőt 5000 P-t készpénzben is adott neki. Allítása szerint a földbirtokos, hogy hozzájutott a vagyonához és jelenleg másvalakinek udvarol, hallani sem akar a «tartozása» kiegyenlítéséről. A perben tanuképpen sok érdekes ember vonul fel...

Bardi dr., az olasz ifjúság egyik vezére, Pestre jött, hármas küldetés-sel. Először is a Magyar Nemzeti Diákszövetségnek hozta el Starace fascista főtitkár képét emlékül. Azonkívül tanulmányozza a levanteintézményt.

A hat legjobb magyar levante-lovaszt meg is hívta Rómába a juniusi nemzetközi lovasversenyekre. Harmad-sorban pedig a Nemzeti Egység Pártjának hozta el a Duce képét, viszonzásul azért a diszalbumért, amellyel a Ducet karácsonyra meglepte a NEP... Barilí dr. nem először jár Pesten. Mint összekötőtiszt, a zavaros időkben is itt járt Romanelli zredessel. Sok megdöbbentő emléket elevenítette fel abból az időből barátai előtt...

Furcsa történetet meslék. Gyors és evvel együtt természetesen irigyelt karriert csinált egyik állami intézetünk fiatal tisztviselője. Közönheti elsősorban nyelvtudásának. Úgy alakult, hogy a Balkánra kellett utaznia intézete megbízásából fontos tárgyalásokra. Gondolta, egyszer kirug a hámból és felesége helyett egy dízost hívott meg kísérelőül. Senki sem tudhatja meg a ki-

lengést, — gondolta — és Isten tudja, mikor kínálkozik újra ilyen fényes alkalom a kilengésre. A meglepetés akkor érte, amikor az illető főváros pályaudvarán, a kocsiból kilépve, cilinderes küldöttséggel találta magát szemközt. A szónokuk pedig a hatalmas rózsacsokrot a társaságában lévő hölgynek, mint feleségének nyújtotta át. Nem lelezhetette le magát... Belement a játéka, amelynek során estélyekre, operába hívták. A hölgy mindenütt úgy szerepelt, mint a felesége. Valaki azonban besúgta a magyar diplomáciát testületnek, hogy itt milyen furcsa ugratás folyik. Utána-jártak a dolognak és leleplezték a csínyet, amelybe szegény vállalati kiküldött csak kényszerből ment bele. Most, a pesti rosszmájúak igaz öröme, valószínűleg leléptik az állásából, hacsak mindenható támogatója, a vállalat elnöke, akinek szép karrierjét is köszönheti, meg nem tudja menteni. Egy azonban már elnöke jóindulatától függetlenül is menthetetlen. A családi boldogsága. Felesége beadta a válópert és a jelek szerint nem is fogja visszavonni...

Hassan Suvawardi, hindu költő Pestre jön. Költeményei nálunk ismeretlenek, de személye nem, mert sok pesti barátja van, akikkel allandóan levelez. A költő privátim a calcuttai egyetem rektora. Indiában még érdemes költőnek lenni, nem úgy, mint Pesten, ahol még a Szabadegyetemen sem igen lehet rektor egy költő...

A kapurthalai maharádzsa, aki az elmúlt évben két ízben is tartózkodott Magyarországon, újra itt volt. A télen Pálffy Ferenc grófék voltak a vendégei Indiában, most visszaadta a látogatást.

A MAC-ban hetek óta a leglelkesebb tenniszjátékos Kiss Ferenc, a Nemzeti Színház tagja és a rádió rendezője. Csak nem fogyókúra lappang a nagy szorgalom és munka mögött? Feri bácsi, komolyan, becsületszóra nem fogyókúra? Talán egy új filmszerep kedvéért?...

Örömmel jelentem, hogy lapunk fiatal szerkesztőjét, a nagyon tehetséges és szimpatikus Kerész Elekét, kedves előfizetőink, a társadalmi és irodalmi élet sorából számosan keresték fel szerencsekívánataikkal és üdvözlő soraikkal, az államtudományok doktorává történt ünnepélyes avatása alkalmából.

De most már nem folytatom, mert kijogytam a helyből. Előre közlöm azonban, hogy jegyzeteim között már rengeteg szenczáció van, amikről legközelebbi levelemben fogok részletesen beszámolni.

NŐK PARLAMENTJE

Nem merném határozottan állítani, hogyha a mi: a nők kezébe tennék le az emberiség boldogságának a sorsát, akkor kevesebb lenne a szenvedés és akkor rózsásabb lenne a jövő hajnala; és egyáltalán hajnalodna-e! A nő és a férfi egyformán felelősek volnának az emberek boldogságáért és közvetve eddig is a nő irányította a boldogság jövőjét, mert a férfi a nőért volt. (A nő meg a férfiért van, ezt se felejtjük el.) Ha évezredek harcában, szenvedésiben annyira megfásult a férfiszív, hogy hiába kopogtat rajta a szépségektől és szépségeiktől elsodort milliók szenvedése, azért van, mert a nő mindig, tudatában, vagy tudtán kívül, egyedül csak létezésével, — sokat követelt tőle; ellátottságát egész máig tőle várta. Amár azt sem merném határozottan állítani: a férfi szívében hiába kopogtatna a milliók esedezése. A kiválóságok mindig felismerték a helyesét, de mindig voltak kényelmesek és közönségesek, nők, férfiak között egyaránt... Igen minékünk, nőknek, a feladatunk volna, hogy szárnyat adjunk a férfiak szívének, hogy rezdüljön át mindahányon a szenvedők sóhaja. De hogy tehetjük ezt meg, amíg önmagunk is teljesen felelősség nélkül élünk. Felelősnek számít-e az a nő, aki rosszat gondol barátnőjéről, vagy rosszat mond; aki irigyli annak szépségét vagy előhaladását. Aki nem ismeri fel, hogy a nőiség lényege az anyaság és semmi több; mert hiszen egy belső erő hajtja virágzásra a fát, csírázásra a magot és mindegy az, hogy kék-e vagy sárga, cifra-e vagy egyszerű, csak az a fontos, hogy egészséges legyen! (Mi, mai nők, erre ügyelünk legkevésbé.) Felelősnek számít-e, — a mások boldogságáért az a nő, aki rosszat a nem jóval viszonyozza, aki kicsinyes, aki hiú önmagára, urára, gyermekére, eszére, tudására, szellemére, izlésére, lakására, pozíciójára; aki önmagát kivételes mértékkel és nem ugyanazzal a mértékkel méri, mint férjét, barátját, főnökét, cselédjét és az idegeneket, — mindig csak azt az egy embert, akivel momentán vonatkozásban van. Az, aki

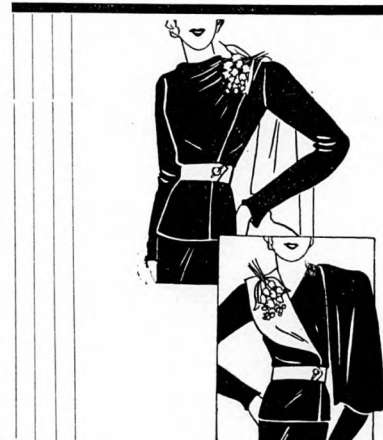

nem érzi, felelősnek magát a mások boldogságáért, az nem tudja követni Maeterlincket, (azaz: Krisztust; hiszen Krisztus is ezt mondta: legyetek kevések és másokkal aként cselekedjétek, ahogy szeretnétek, hogy mások cselekedjenek veletek szemben), az nem tudja a jövő nemzedéket ránevelni a boldogságra! Hiszen az átlag mindig és ma is, — másban keresi a boldogságát; azt, hogy: boldogítani, ez volna a boldogság, nehezen akarja felismerni a világ. Mi is rosszul tűzzük ki a célt magunk előtt, ha a jövő nemzedéket akarjuk így nevelni. És ha mégsem nevelődik ilyenén? Megelégszünk azzal, hogy: «Nem tehetünk róla?!» A mai nő nem tudja boldogságra nevelni a következő nemzedéket, mert a mai nő nem a mások boldogítását tartja boldogságnak. Nevelni pedig csak példával lehet. A szóval csak tanítani lehet. A tanítás az elmélet, a nevelés a gyakorlat. Ghandi is azért tud fanatizálni tömegeket, mert úgy él, amint tanít. Tehát az legyen a célkitűzésünk, hogy magunkat neveljük és mindig azt, akivel vonatkozásban vagyunk, leszünk, vagy voltunk. Élünk mi példaképpen. Miért van az, hogy ma annyi a külsőségeknek élő ember? Mert a külsőnek élő nők járnak elől példának. A finom nők, finomságukban rejlik a hangtalanság, zajos feltűnés keresése, — ezért nem lehetnek példák. A példának rendkívül kirívónak, tehát a nőnek töké-

letes finomnak, rendkívül finomnak kell lennie, hogy például szolgálhasson. Csak így tudjuk letörni a hangos üresség uralmát. Így nevelni rá a nő a férfit mindenre. Tehát: fel kell ismerni, hogy mi nők vagyunk felelősek a jövőnk boldogságáért. Nekünk, nőknek kell felelősséget vállalni a férfit, annak felelősségét, nem szóval, de életünk példájával. Nemcsak az anyagi kérdésekkel szemben kell felelősséget éreznünk. Hál' Istennek, a testi ellátottság kérdésével szemben lassan-lassan majd csak felelősség ébred mindnyájunkban! A másik ember lelki életével azonban még ma sincs gondunk. Sokszor még legközelebbi hozzátartozóinkkal szemben sem bírnak felelősség érzéssel, mert hiszen akkor cselekedeteinket úgy válogatnánk meg, hogy soha rossz érzést ne okozzunk; de más sem törődik azzal, hogy szava, tette milyen érzéseket vált ki lelkünkben. Magunkat kell először ránevelni mindezekre, mert csak magunkért tudunk jótállani és ha önmagunkat eredménytelen, nem mondhatjuk, hogy «nem tehetünk róla!» Mert ha akaróknak, ha tettszenék nekünk a mai világ képe — meg tudnánk tenni. Kár, hogy mindig a jövőt akarjuk jobbá tenni, a jelenet nem munkáljuk ilyen irányban soha.

Ezek azonban úgy női problémák, — ha női szemmel nézzük. Van ennél sokkal speciálisabb női probléma: a házasság; annak válságai, a megunt nő, — az elhagyott férfi és ezer más. A mai lányok házassága. A kultúra és a nő. Mi a célja a nők kultúráltságának végeredményben? Hogy nevelni rá a nő a férfit a rosszra és a jóra, erről is köteteket lehetne írni! Várom asszonytársaim írásait, mert hiszen tévedéseinket csak úgy látjuk be, ha más a példájával belevilágítja az életünkbe. Sokszor boldogtalanságunkat is az okozza, hogy nem ismerjük a boldogságot, vagy más úton keressük. Azt sem volna rossz megtárgyalni, hogy: koronként mi volt a nő célja? A lényeg változott-e napjainkig? Vajjon az idők végezetéig az lesz-e a nők és főként az asszonyok célja, ami most?

Anonyma (Mezőtúr)

Utcán hever a pénz

Írta: Strém Miklós

4. Schönher Kurt urat kerestem fel, az ejtőernyő feltalálóját.

— Uram, olvastam az ön szabadalmának leírását és kíváncsi vagyok, hogy kipróbálták-e már?

— Igen, hogyne... már két próbababát hajtottunk le repülőgépről kétezer méter magasságból és a babák sértetlenül értek földet. Az ernyő már háromszáz méter zuhanás után kinyílt és kifogástalanul működött. Ura-ságod talán pilóta?

— No igen, ahogy vesszük! Néhányszor már repültem életemben! — mormogtam és még csak nem is hazudtam, mert hiszen valóban kiröpítettek már holmi szerkesztőségekből és kiadóhivatalokból.

— Ön talán hajlandó volna kipróbálni ejtőernyőmet? — kérdezte izgatottan.

— Lehet róla beszélni!... Az a kérdés, mit fizet?

— Uram, nem vagyok gazdag. De kétszáz márkát szívesen áldoznék... — Kétszázért kockáztassam az életemet?

— Hígyje el... becsületszavamra jellemt ki, nincs semmi kockázat... — Akkor mért nem ugrik le ön?

— Ez éppen az én tragédiám! — kiáltotta tragikusan. — Mélységiszonyban szenvedek. Elájulok, ha a második emeletről az utcára nézek.

— Rendben van! — válaszoltam. — Hajlandó vagyok leugrani az ön ejtőernyőjével...

— Kétezer méter magasságból? — kérdezte boldogan.

— Akár háromezerről is! De előbb meg kell barátkoznom a géppel, alaposan tanulmányoznom kell az ön készülékét, közösen kell minden előkészületet megtennünk. Ez annyit jelent, hogy legalább két napig reggeltől-estig együtt kell lennünk!

— Boldogan, uram! — kiáltotta. — Ön természetesen vendégem lesz... Szívesen látom önt máris ebédre. Ebéd után rátérhetünk az első szakoktatásra.

Én természetesen beleegyeztem az ajánlatba. Hiszen éppen erre vártam. Pompásan ebédeltünk. Ebéd után ejtőernyőjének elméletét fejtegette. Mint minden mániákus ember, ő sem tudott szavainak végére jutni. Folyton fecsegett. Ilyen nehezen még sohasem kerestem meg ebédemet és vacsorámat.

Reggel együtt mentünk ki a repülőtérre. Schönher bemutatott egy pilótának és megmondta, hogy én vagyok az az ember, aki két nap múlva le fogok ugrani szabadalmazott ejtőernyőjével. A pilóta gúnyosan mosolygott rám és csendesen megkérdezte, hogy végrendelkeztem-e már?

Semmiből is meg lehet élni! (Egy ötletes csavargó naplója)

A fél napot Schönher ejtőernyőjével a hátamon töltöttem. Bonyolult kötél és rügőszerkezete volt. Ezeket kellett nyitnom, tágitani és szükíteni, mint egy vitorlamesternek a vitorlákat.

— Uram — kiáltotta lelkesen Schönher — ön úgy fog repülni, mint egy angyal.

De úgy látszik, mégsem bízott egészen bennem, ezzel magyarázom azt, hogy reggeltől estig folyton etetett és főleg itatott. Határozottan arra pályázott, hogy állandó részegségben tartson. Titokban ő sem hitte, hogy akadjon józan ember, aki az ő ejtőernyőjével három ezer méter magasságban kidobhatja magát a repülőgépből.

Harmadnap reggel irtózatossá válva elmentem ebédre Schönher. Már hajnali hatkor ott állt az ágyam mellett, mert a ravasz fickó előző este nem engedett hazá. Félt, hogy meggondolom magam és a döntő napon nem jelentkezem.

— Jól érzi magát? — kérdezte aggodva.

— Kitűnően!

— Irígyiem magát! — sóhajtott a feltaláló. — Mindenesetre iszunk egyet az ön szerencsés repülésére.

Fejedelmi reggelit hozott be az inas. Halakat, gyümölcsöt, pecsényét, bort, konyakot. Nekem önkéntelenül az jutott eszembe, hogy a siralomházban kivégzés előtt mindig finom vacsorát tálalnak a szegény delinkvenszeknek.

Derekasan nekiláttam az étel és ital pusztfításának, mert nem voltam benne bizonyos, hogy vajjon ebédem és vacsorám lesz-e még ma?

Határozottan rózsás hangulatban értünk a repülőtérre. Schönher úr még a taksziban is folyton itatott.

Alig szálltam ki az autóból, a repülőtér egyik alkalmazottja rohant felém. Kezében táviratot lobogtatott.

— Strém urat keresem! — mondotta. Engem cseppet sem lepett meg, hogy távirattal keresnek. Megelőző nap tele-

fonáltam az én Guszti pajtásomnak, hogy adjon fel nevemre egy, a repülőtérre címzett táviratot a következő szöveggel:

„Megtíltom, hogy kiugorj repülőgépedből. Kétségbesett anyád, aki borzasztó álmodott.“

Elovlástam a táviratot és felindultan fordultam Schönherhez:

— Olvassa! — mondottam tompa hangon. Schönher elsápadt.

— Beláthatja — mondottam — hogy ezek után lehetetlen repülnöm. Hígyje el, kétségbe vagyok esve, de ez a sürgöny megálljt parancsol. Istenkísértés lenne, ha szembe szállnék anyám parancsával. Ne haragudjon, Schönher úr, de ezt be kell látnia!

Schönher fájdalmasan sóhajtott.

— Micsoda pech! — mormogta. A pilóta, aki ott állt az indulásra kész repülőgép mellett, türelmetlenül rám szövelt:

— No mi lesz kérem? Megyünk, vagy nem megyünk?

— Igen megyünk, hogyne... szépen gyalog a városba.

*

Két tucát meghívót küldtem szét barátaim és ellenőreim címére, melyben invitáltam őket a Waldner-vendéglő külön termében tartandó társasvacsorára. A meghívó következőképen szólt:

„Kedves Barátom!

Érdekel, hogyan lehet munka nélkül élni? Gyere el vasárnap este kilenckor a Waldner-étterem különszobájába vacsorázni, ahol beszámolok eddigi é téren szerzett tapasztalataimról. Ismerőseidet is okvetlenül hozd el magaddal!“

A meghívókból természetesen küldtem Wolff szerkesztőnek és ellenőreimnek is.

A bankett minden várakozáson felül sikerült. Közel százan jelentek meg. Vacsora után előadtam kalandjaim tarka sorozatát és még Wolff sem tudta megállni, hogy ne kacagjon.

— Brávó, fiatalember — mondotta — eddig csakugyan becsületesen állta a sarat. De hát még csak a tizedik hétnél tartunk. És minthogy saját állítása szerint e percben egy fillérje sincsen, nagyon kíváncsi vagyok arra, hogy például miből fogja megfizetni a mai saját vacsoráját?

Gúnyos mosollyal néztem rá.

— Óh, erre igazán nincsen gondom. Kifizették ezt már önök...

— Mi? — hűledzett Wolff.

— Úgy van, kedves szerkesztő úr. Ön és kitűnő ellenőreim és a többi úr!... Sőt nemcsak a mai vacsorámat, hanem a holnapit, sőt holnaputánit is...

— Nem értem! — képedt el még jobban Wolff.

— Nyomban meg fogják érteni! — mosolygottam és magamhoz intettem a főpincért.

— Mondja — kérdeztem a legnyugodtabb hangon — összeadta már, hogy mit fogyasztott a társaság?

— Igenis kérem... Eddig háromszáznyelvenc márkát blokkoltunk le...

— Helyes — bólintottam. — Ebből tehát jár nekem az előre kikötött tíz százalék jutalék fejében harmincnyelvenc márká, továbbá a saját vacsorám is javamra irandó!

A főpincér szó nélkül átadta a harmincnyelvenc márkát, melyet szabályosan nyugtáztam. Körülöttem kővé meredtek az emberek. A következő pillanatban azonban annál viharosabb erővel harsogott a nevetés. Erre valóban nem voltak elkészülve. Hogy a tiszteletemre megjelentek vacsorája után provizórt, jutalékot kapok a vendéglőstől. De hát hiába, élelmesnek kell lenni, ha az ember munka nélkül akar megélni!

Másnap délig aludtam azzal a gondtalan lustasággal, hogy három napi megélhetésem biztosítva van. Miután felöltöztem és a titkórbé méztem, elégedetten állapítottam meg, hogy az arcszínem határozottan javul.

Kényelmes léptekkel, csendesen füttyörészve sétáltam végig a napfényes, de annál zajosabb utcákon. Véget nem érő sorban hömpölyögtek a teherautók, emberek rohantak egymást lökdösve, az irodák ablakai mögött verejtékező ülték a hivatalnokok. Csak én sétáltam egy bölcs derűs nyugalmával és sajnáltam a sok befogott rabszolgát.

A Kempinszkinél ebédeltem, azután feketézni betértem Berlin legelőkelőbb luxusszállodájának, az Éden-nek a halljába. Úri kényelemmel nyújtóztam el az egyik plüss karosszékben és lassú kortyokban ittam a pompás, illatos kávét. Mellettem két előkelő úr ült. Külföldieknek néztem őket. Valószínűleg a szálloda vendégei voltak. Rövid idő múlva egy harmadik, feltűnően elegáns úr tűnt fel, akin az első pillantásra látszott, hogy arisztokrata. A főpincér mélyen meghajolt előtte és mint régi törzsvendéget üdvözölte. A két külföldi felugrott és most kölesönös vidám kiáltással üdvözölték egymást. Hangosan diszkuráltak, a társalgás franciául folyt és így minden szavukat hallottam és értettem. Kiderült, hogy a két francia autótúrán van, sportférfiak. Az újonnan érkezett arisztokrata valamelyik előkelő berlini autókлуб vezetője, aki kollégiálisan rendelkezésre állt a franciáknak. A franciák és németek tudvalevőleg nem igen szoktak barátkozni, de hát a sport nemzetközi szelleme ezúttal, úgy látszik, elsimította az ellentéteket.

Természetesen autóról és autótúráról folyt a szó. Egyszerre csak hallom, hogy a berlini úr azt mondja:

— Éppen holnap szándékozom egy új Chrysler-kocsit vásárolni. Eljöttök velem? Délelőtt tízenegykor mehetnénk... A franciák rábólintottak, hogy szívesen!

Hát ez nekem éppen elegendő volt. Fizeltem és távozás közben halkán megkérdeztem a főpincértől:

— Mondja csak, ki ez az elegáns német úr, azzal a két franciával?

— Gróf Traumburg Guidó...

Közöntem és eltávoztam. Nem mentem messze. Csak a legközelebbi takszi áliomásig. Ott bevágtam magam az egyik kocsiá és a Chrysler-autók berlini főügynökségéhez vittem magam. Az irodában a főnököt kértem és bemutatkoztam.

— Üzletet hoztam maguknak! — mondtam. — Rávettem gróf Traumburgot, hogy vegyen maguknál egy új kocsit... Természetesen, keresni akarok az ügynök... — Magától értetődik! — hajolt meg a főnök.

— A gróf két franciával fog holnap délelőtt jelentkezni. Lehet, hogy azok is vesznek valamit. Esetleg kocsialkatrészeket. Ezek után is kérem a szokásos jutalékot.

— Nyugodt lehet, uram, pontosan el fogunk számolni. Hiszen érdekünk, hogy az ön jóakarátát a jövőre nézve is biztosítsuk magunknak.

— Azt természetesen felesleges mondanom — jegyeztem meg nyomatékosan — hogy a legnagyobb diszkréciót kérem... Hiszen értheti! — hunyorgtam a szememmel, mint aki azt mondja, hogy nem akarom grófi barátom orrára kötni, hogy keresek rajta. A főnök mind a két kezét felemelte tiltakozása jeléül.

— Oh, ez csak magától értetődik! Soha, senkinek nem szolgáltatjuk ki ügyfeleink nevét!

— Akkor hát rendben vagyunk! — mondtam és melegen megszorítottuk egymás kezét.

Bevallom, meglehetősen lámpalázasan hagytam el Chryslerék elegáns irodáját. A szívem a torkomban dobolt. Ha ez az üzlet létrejön, főnyereményt csináltam! Nem is tudtam mára gondolni. Talán nem is a pénz ördöge szállt meg, hanem izgatott a vakmerő játéka.

Másnap délután beállítottam a Chrysler-irodába. Arcomra mosolyt erőltettem. Öszintén szólva, nem voltam benne bizonyos, hogy nem fognak-e kidobni? Hátha a gróf ott sem volt és akkor hogyan magyarázzam meg, hogy nekem erről nincs tudomásom és eljöttem a provizióért.

De erre nem került a sor. Alig jelentett be a titkár, a főnök mosolyogva jött elém. Már messziről nyujtotta a kezét. — Nagyon köszönöm, uram, a szíves közreműködését... Megkötöttük az üzletet. Parancsoljon a pénztárunkhoz fáradni, már kiutaltam az önnek járó provizórt. Remélem, meg lesz elégedve és máskor is kapunk az ön révén ilyen kitűnő bevételt!...

Biztosítottam a főnököt a Chrysler-autók iránti változatlan rajongásomról és izgatottan mentem a pénztárhoz. A pénztároskisasszony, mikor bementem a nevemet, kinyitotta a pánccsékerejét és öt darab százmárkást tett elém.

— Parancsoljon! — mondotta a világ legtermészetesebb hangján. Én pedig azt hittem, hogy most mingyárt rám szakad a mennyezel, vagy más hasonló csoda történik. Hát ez valóban káprázatos volt. Bármilyen szemtelen vakmerőséggel hirdettem, hogy munka nélkül is lehet pénzt keresni, azért magam sem gondoltam, hogy ilyen komoly összegről lehet szó... Minden erőmre szükségem volt, hogy el ne áruljam felindulásomat. Alig vártam, hogy kint legyek az utcán.

A májusi napfény úgy zengett, ragyogott, mintha Nizzában sétáltam volna. És a zsebem duzzadt a bankjegyekről. Sajnos, nem sokáig tartott zavartalan boldogságom. Hirtelen eszembe jutott, hogy tulajdonképpen semmi okom nincsen a nagy örövezésre. Szerda van és nekem szombat estig a pénzt okvetlenül el kell költenem, mert a fogadás feltételei értelmében a jövő hétre nem vihetek át egy fillért sem. Lehet, hogy mához egy hétre éhesen fogok megint kóborolni! Az ördög vigye el! Jobban is megfogalmazhattuk volna azt a megállapodást!...

De legalább azt biztosítottam, amihez jogom volt. A lakbéremet kifizettem két hónapra. Azután megkezdtem azt a rám kényszerített fényűző életet, melynek során három napon belül nyakára kellett hágnom megmaradt négy százhusz márkámnak. Lehet, hogy ez az összeg nem is sok annak, akinek száz-ezrei vannak, de én, aki megszoktam, hogy napi tíz márkából bőségesen megéljek, szinte megdöbbenve álltam szemben azzal a lehetőséggel, sőt kötelességgel, hogy most néhány napig a megszokott összegnek pontosan a tízszeresét költsem el. Még emlékszem, milyen elképedt arcot vágtak ellenőreim, amikor meghívtam őket vendégeimül a Maxim-mulatóba, ahol a legfinomabb borokat rakattam eléjük. Én pedig élveztem, hogyan kapnak mérgekben epeólmást. Annyi bizonyos, hogy imponáltam nekik... Már úgy kezdtek rám nézni, mint egy boszorkánymesterre.

(Folytatom.)

ÁTOK-E A NÉPSZERŰSÉG?

Erzsébet királyné legyezője — Gréta Garbo fekete pápaszeme

Kávédaráló

Zongora szól a szalónokban.

Az étermekben a szaxofon.

Hegedülnek a kávéházban.

Kiváltkép ünnepnapokon.

A kis ivókban cimbalom szól:

Tárogató a kertbe' kint.

Ha holdas tiszta estéken a

Hadak Útja ránk tekint.

Lám, mindenféle muzsikálnak

Sok ezerféle hangszeren.

Kinn a konyhában nekem

is van

Egy duruzsoló hangszerelem.

Pereg a vén kávédaráló,

S táncolnak benne a szemek.

Mint esti tűznél, tam-tam-

szónál

A barnatestű négerek.

Míg forgatom a kis darálót.

Dúdól belőle drága nesz, —

Nekem szebb minden sláger-

dálnál:

Az otthon muzsikája ez!

TÓTH LENKE

Az amerikai nő él-hal a nyilvánosságért, a nyilvános szereplésért. Erre van alkalma bőven. A száz, meg száz amerikai női klub mintha csak azért alakult volna valamennyi, hogy szóhoz juttassa azt a sok millió nőt, kinek élete fölött csilgként ragyog a nyilvános szereplés lehetősége. Ez a csillag vezényli a legszerényebb hamupipó-két is. Ne csodálkozzunk ezen. Az amerikai életet oly tökéletesen rendezték be a maguk számára a nők, mint a férfiak. Valamint ahogy a legszerényebb utcagyerek is joggal számíthat arra, hogy egy szép napon az Egyesült Államok elnökévé választják, úgy álmodhatja a legnincstelenebb kis piszécse is, hogy a maga foglalkozásában királynő lesz.

Nyertes lehet például abban a versenyben, melyet az áruházi kiszolgálók számára rendeznek évente, fényképe megjelenik az összes újságokban. Ki tudja, nem szeret-e belé ez alkalommal valamelyik filmkirály?

De nemcsak a fiatalok ilyen nyugtalanok. Az idősebb hölgyeket se hagyja aludni az ambíció. Alig tért vissza európai körútjáról a kisvárosi amerikai nagymama, klubja dobogójára pattan s onnan közli a világgal, mit érzett ő, Mary Smith, Ohioból, a velencei lagunák, a firenzei dóm, a Temze és a Szajna láttán. Másnap kinyomatják a beszámolót a lapok. Hadd lássák, olvassák minél többen. „A népszerűség átká” — ez a régi európai fogalom teljesen érthetetlen az amerikaiak számára.

★ Pedig hány áldozatot követelt valaha ez az átok, amely természetesen a királynők feje fölött lebegett legsúlyosabban. A szerencsétlen Mária Antóniát akkor kezdték ki ellenségni, mikor Triant felépítette és először merészelt ide visszavonulni a nyilvánosság Árgusszeme elől. „Szerelmeseivel vonul vissza” — sziszegtek ellenségei és a néppel soha többé nem lehetett elhárítani, megértetni, hogy a holdogtalan királynő szerény kis kastélyában csak önmagával akar egyedül lenni. A mi Erzsébet királynénk kis legyezője is tragikus szimbóluma volt ennek a menekülésnek. Törékeny, kicsi szimbólum, amely mögött úgy bujt meg a királyné, mint őzike az erdei bokor mögött. A nyilvánosság könyörtelen tekintetével csak a legkieszményesültebb lelkek tudtak nyugodtan farkasszemet nézni. Svéd Krisztina férfiás főlénye, Mária Terézia méltósága, Viktoria angol királynő kötelességtudása kellett ahhoz, hogy nő-létükre nyugodtan állják az éjjel-nappal rájuk szegezett tekinteteket.

★ A mai királynők — már mint azok, akiket a film emelt királynőkké — nagyszerűen túrik a nyilvánosságot, amely pedig ézszer könyörtelenebb, mint valaha. Hírei manapság percek alatt futják be a világot az éter szárnyain, s ha netán nem volna megfelelő szenzációs hír, vidáman gondoskodik pletykaanyagról Hollywood.

★ A film királynői közül egyetlenegy van csupán, kinek számára a nyilvánosság ugyanolyan gyötrelmen, amilyen a régi királynők számára volt. Ez a valaki, Gréta Garbo. Nem hiába származik Svédországból, a legmelankolikusabb drámai hősök hazájából, nem hiába elhagyott fjordok, magányos tavak leánya Garbo. — irtózik mindattól, amiért amerikai kollégái élnek-halnak: a pletykától, a magánéletéről szóló hírektől, az interjúktól.

Mikor nemrég Párizsban járt, egy pillanatra se vetette le fekete szemüvegét. Úgy rejtőzött a sötét üveg mögé, mint Erzsébet királyné fekete legyezője mögé.

Miközben Gréta filmjeit felveszik, különös ritus járja a stúdióban.

A közelből eltávolítanak mindenkit, aki nem tartozik legszorosabban a szereplők, vagy a technikai személyzet tagjaihoz. Felvétel közben Grétát sohasé látta még idegen. Órákkal a jelenése előtt érkezik a stúdióba. Bezárkózik öltözőjébe. Egy lelket se enged magához. „Ilyenkor nem vagyok már Gréta Garbo” — mondja — „az vagyok, akit játszani fogok”.

Mikor rá kerül a sor, mikor meg kell jelennie a lámpák előtt, a folyosókon, melyek azon stúdió termeibe vezetnek, ahol a felvétel folyik, minden ajtót lezárnak. Dacára annak, hogy jóelőre ki-írtették az emeleteket, melyeken végig kell mennie Grétának, aki némán siet a kihalt folyosókon, lépéseikön.

Ha felvétel közben mégis be talál tolkodni egy idegen, Gréta azonnal abbahagyja a játékot. Visszasiet öltözőjébe, magára zárja az ajtót és — hiába kérés, könyörgés — nem jön ki többé. Megtörtént, hogy félnapig vártak rá így, megtörtént, hogy egy egész napig szünteltetni kellett a felvételeket.

„Carbonak nincs magánélete” mondják Hollywoodban és a svéd sztár örül, ha ezt hallja. E hírt ugyanis ő maga terjesztette el magáról.

Legfeljebb, ha gyermekkoráról nyilatkozik. A nagy bércaszárnyáról, amelyben gyermekéveit élte.

Anyjáról imádatlanság. Úglátszik ő aranyozta be ezt a kétségbeesztően szegény és sívár gyerekséget.

Gustavson-mama páratlan mesélő lehetett. A szegényes lakás egyetlen szavára benépesedett tündérekkel, törpékkel s azokkal a furcsa kis szörnyetegekkel, melyeket „troll”-oknak neveznek s oly jól ismernek az északiak.

Történetei valamennyi gyereke közül Grétára tették a legnagyobb impressziót. A tündéreket, hegyimanókat akkor se tudta elfelejteni, amikor rég kenyérférfő volt már. Egy nagy, lármás áruházban árult kalapokat.

Amint egy pillanatra csend lett körülötte, Gréta azonnal álomvilágba merült. Rengeteget szédít a szórakozottsága miatt.

Egy napon elhatározta az áruház igazgatósága, hogy miután a kalapok iránt nem mutatkozott elég érdeklődés, reklámclókra filmfelvételeket készítenek az új modellekről. A film, a mozi, ekkor néma volt még. S a filmreklám korszakalkotó újítás. Oly korszakalkotó, hogy mikor a vezetőség meglátta a költségvetést, rémülten hátrált. Nem, ennyit nem adhatnak ki! — mondták. A filmvállalat erre kis megalkuvást ajánlt. Ha a gyárnak nem kell a reklámhoz szereplőt adnia, mindjárt félórán lehet megoldani a dolgot. Miért ne viselje a kalapokat a filmen az áruház valamelyik csinos alkalmazottja?

Az igazgatóság tagjainak tetszett az ötlet. Kiválasztották a legszebb három kisasszonyt. A filmrendezőnek azonban nem tetszett egyik sem.

— Rémesen néznek majd ki a filmen! — mondta és maga ment el szemlét tartani az áruházban. — Ez a kislány jó lesz — mondta a tizenhatéves Greta Gustavson láttán.

— Ez?! — kiáltották az áruház igazgatói. — Ez a kis zöld béka?!

De a rendezővel nem lehetett beszélni és a reklámot már beharangozták.

Így lett Greta Gustavsonból filmszínésznő és tíz év alatt a világ legnagyobb, legérdekesebb, legnépszerűbb nője. Oly népszerű, hogy mint régi királynőkre, rá is szinte átokszerűen nehezedik népszerűsége.

Bácskai Magda

Asszonyfejek a huszadik századból

A PILÓTANÓ

Kicsiny, de izmos kezét mereven tartotta a kormányon. Szeme mozdulatlanul figyelte a tiszta, átlátszó levegőt. Ebben a derült időben gyerekjáték volt a tájékozódás. Néhány perc még és a repülőter fölé érzéklik. A motor eddig kifogástalanul dolgozott. Hirtelen siklórepüléssel mélyebbre ereszkedett, akkor meglátta a téren szorongó embertömeget. Apró fekete pontok, a közepén egybefolyva, a szélek felé különválva: mind őt várják, őt, aki a nöpilótákkal való mérkőzésben rikordot ért el a 428 kilométeres óránkénti repüléssel.

A tér fölé ért. Már látta az apró, fehér kendőket meglebbenni üdvözlésére. Akkor keményen megmarkolta a kormányt, egy pillanatra az iránytűre függesztette a szemét, aztán megkezdte a légi akrobatika merész és félelmes színjátékát, amelynek minden egyes fázisa megdermesztette a nézők szívét és megállította a lélekzetét. Forgott a levegőben, bukfencezett, dugóhúzózt csinált, függőlegesen zuhant lefelé, — s mikor az emberek torkán már föltörni készült a sikoltás, akkor újra föltornászta magát a levegőbe, magasan, egész magasan, hogy csak akkorának látszott, mint a pacsirta a mezők felett, aztán kényelmes méltósággal ereszkedett egyre lejjebb, a zúgás mind erősebb lett, az alumínium lemezeken vakított a nap, a betűk olvashatókká tágultak, aztán a kerekék vágyón beleszaladtak a föld puha talajába.

Férfiak szaladtak felé, az éljenzés mind erősebb moraja vette át a motorok leállított zúgását. Föl akart emelkedni, de visszahanyatlott. Most érezte csak a testét. Eddig az akarat vitte és a diadal. Karját, lábát idegennek érezte, hátát valami furcsa zsidósság összerántotta, szemét szédülön lehunyta. Hirtelen nem tudta, mit kezdjen itt, lent a földön. Kapkodva szedte a lélegzetet, a fejében irtózatosságot érzett és nem bírt megmozdulni.

Akkor idegen erős kezek nyúltak érte, lefejtették róla szemüvegét, sapkáját, lecsatolták az ejtőernyő szíjait, aztán a vállukra kapták és vitték be az embertömeg kellős közepébe.

Ijedten simította hátra izzadt, zilált hajfűrtjeit, arcát pusztá ke-

zével végigtörölte — tükör és púderpamacs jutott vágyón az eszébe —, aztán csak lelkes emberszemeket látott, világító arcköveket és szünni nem akaró éljenek hömpölyögtek feléje. Fényképeszek ugrottak elé kis fekete masinájukkal, elragadtatott kezek simították meg bőrruháját, — ő meg csak mosolygott, fejével bókolt és túlfárasztott kezével erőlenül integetett.

Végre az autéhoz értek. Még egy lelkes „éljen!”, aztán megindultak. A tömeg meg lassan oszlani kezdett.

— Helli, meg se látsz engem?

— Boesáss meg, Péter, nagyon fáradt vagyok.

— Azért kezelt adhatnál!

— Tessék! De nem sok örömed lesz benne, kemény, érdes, meg vörös is, mint a mosonóké.

— Te tudod, hogy én nagyon büszke vagyok erre a dolgozó kézre.

— Büszke talán igen, de féltékeny is, valld csak be.

— Hát igen. Szeretnék egészen csak a magaménak tudni. A levegőre vagyok féltékeny, a szabadságra, amely a szemedben fölbéredt már első győzelmed után. Tudod, mit ígértél akkor?

— Igen, hogyne, — felelt hirtelen a lány, — a harmadik győzelem után megesküszünk. De nem gondold, hogy kicsit túl gyors lenne mégis? Aztán meg az első győzelem nem volt teljes, hiszen csak a második lettem Angersban a 12 órás repülésben, csak az 1000 km-es repülésben való elsőség számít és ez. Még várnod kell, Péter.

— Várni? — mormogta a férfi. — Ezzel fizetsz ki mindig és arra nem gondolsz, milyen idegizgalmakat állók ki a te légi bravurjaid alatt. Amíg te a levegőben vagy, egyre csak zuhanó testedet látom, amint szétporlik a földön, megszűnik, alakatlan tömeggé idomul, anélkül, hogy én... hogy te megérezted volna az igazi ölelés teljességét. Helli, mondd, ez nem jut soha az eszedbe? Mondd, őszintén, kérlek.

— De igen, Péter, már sokszor az eszembe jutott. A legnehezebb órákban. Amikor viharba, ködbe, vagy légörvénybe kerültem. Amikor az elemekkel küzdöttem, akkor mindig arra gondoltam, hogy én nem halhatok meg még, hiszen én még nem is szerettem, nem voltam asszony, egész nő. És ez valahogy több erőt ad a küzdelemhez. Nekem nem szabad lezuhanom, az én életemből még hiányzik valami, aminek teljesülni kell. Valami furcsa fatalizmus ez bennem. De majd, ha a tied lesznek, ez az érzés megszűnik, s félek, hogy ezzel az én vakmerőségemnek is vége lesz.

— Adná az Isten, hogy minél előbb, — mondta a férfi és megcsókolta a lány föltört kezét.

— Ha majd asszony leszek, nem küzdhetek többé az elsőségért, nem játszhatom veszélyes cirkuszt a levegőben... lefeljebb csendes utasszállító gépet vezethetek, hogy megőrizsem magamat neked. Akkor már felelős leszek az életemért.

— Most is az vagy.

— De csak magamnak.

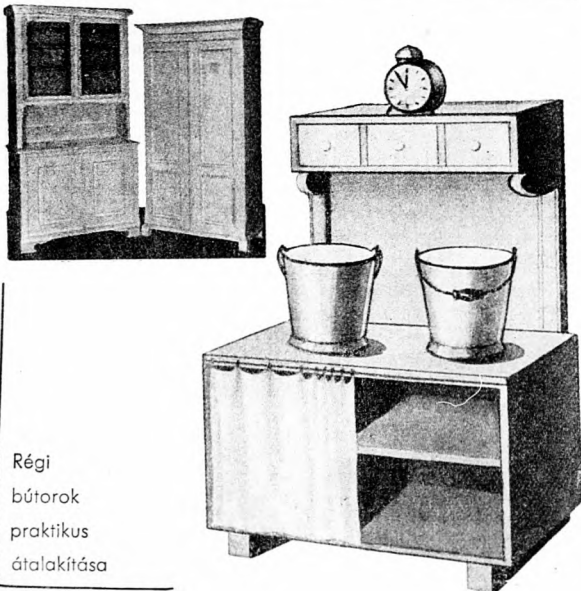
— Istenkísértés, amit csinálsz, fölöslegesen teszed kockára az életed, csak a hiúságodért.

— Tévedsz, Péter, bennem sokkal kevesebb a hiúság, mint te hiszed. Ti, férfiak, sokkal több dolgot csináltok hiúságból, mint mi. Én csak azt akarom megmutatni, hogy hiszek a női munkaerő értékében, az akarat teljesítményeinek egyforma lehetőségeiben, akár férfié, akár nőé a kezdeményezés. Ezért teszem. Amikor fönt a győzelemért dolgozom, nem arra vagyok büszke, hogy én, Heléne Baucher fogok győzni, hanem arra, hogy általam egy nő viszi el a pálmát a férfiak előtt.

— Ez is csak hiúság, a nemed hiúsága.

— Lehet, de többé teszi a közösségbe vetett hit.

Az autó nagy kanyarral megállt egy magas bérház előtt. A férfi föltámogatta a lányt a lépcsőn, aki botladozva, merev térddei,

Régi
bútorok
praktikus
átalakítása

egész testével a fiúra támaszkodva tudott csak lépkedni. Szeme mélyen behúzódott, szája kicserepedett, szép fekete haja kúszán tapadt a homlokára, egy csöppet se volt vonzó látvány, a férfinak sajnálkozva húzódtott össze a szíve, amint lopva vizsgálta, — de talán így még jobban szerette. Maga se tudta, miért szereti ennyire, hiszen a lány olyan keveset adott magából neki, oly keveset törődött az ő tetszésével, az ő szerelmével, — mégis, nem tudott lemondani róla. Várta, hogy majd egyszer eltalál hozzá és a szerelemhez. Négy év óta várja. Négy év. A lány életében pihenés nélküli hajszá újabb rikordért, — az ő életében meg idegtépő rettegés. Talán nincs is értelme. De mélyen belül mégis azt érezte, hogy jelent a lánynak valamit, gondoskodásért hálás és talán... — Oh, kedves Péter, te még mindig itt vársz? — nyitott be a másik szobából a lány sietve. — Már három óra, szörnyű éhes lehetsz, de én is. Kicsit elaludtam öltözködés közben, de legyen a menetségem, hogy nem akartam, nem is a diványon, a karosszékben aludtam, félig ülve. De most már gyérünk gyorsan! Remélem, most tisztességes látvány vagyok, mint érkezésemkor? Nem fogsz szégyenleni a vendéglőben?

— Helli, hova gondolsz? A legédesebb nő vagy mindig.

— Na, azért, ha fáradt is voltam, de azt észrevettem, hogy sajnálkozva nézegettél, mikor a lépcsőn fölvezettél, eléggé letört látvány lehettem.

— Látod, így szeretlek, így, kicsit asszonyosan, hiún, tetszeni vágyón, így igazi nő vagy légi bravúrjaid ellenére is, így jó ez, így is kell lenni, — mondta örömmel a férfi, mialatt karonfogta. — De azért ne haragudj, de ha rövidesen össze nem házasodunk, finom archibrid egészen ki fogja cserézni az éles levegő, hiába, ez a nap-nap utáni gyakorlatozás nem válik előnyödre.

— Most aztán saját szavaiddal fogtalak meg. Szóval, ha a feleséged lesz, le kell mondanom a napi gyakorlatozásról is, a végén azt is meg fogod szabni, hogy mikor repüljek. Nem, kedves Péter, ez nem megy. Nem szabad siettetned ezt a házasságot. Nemesak te, a levegő is féltékeny rám. A tőle kapott szabadságot félti. Mert a pilóta egy kicsit a levegő papja is. Ahogy azoknak jobb magányosan élni, hogy így jobban tudjanak Istennek és az embereknek szolgálni, — úgy a pilótának is jobb csak egyetlen urat szolgálni és egyetlen elem társának lenni: a szabad levegőnek. Így lehet csak megkööttség nélkül bátor, merész, úttörő és felfedező. — mondta lelkesen a lány.

— Bárcsak le tudnék mondani rólad, hiszen ez a szerelem csak szenvedés.

A leány hevesen megragadta a fiú kezét és így szólt:

— Ne haragudj rám, Péter, tudom, hogy mindig csak fájdalmat okozok neked, mégis kérlek, maradj mellettem. Nélküled nagyon üres lenne az életem, hiszen szeretlek, csak várj még egy kicsit, légy egy kis türelemmel. Hiszen, ha a tied leszek, akkor egész aszszony akarok lenni, gyermeket is akarok, akkor pedig le kell mondanom az ilyenfajta repülésről. Csak még egy évet adj!

— Ahogy te akarod, Helli.

Egy év. Milyen gyorsan el tud repülni egy év munkaközben. Az elért eredmény pedig milyen kevés. Neki magának. Pedig Heléne Baucher pályája gyönyörű ívben haladt fölfelé. Vera von Bissingennel is sikeresen versenyzett, saját rikordját 444 km-re javította. De még mennyi mindent el akart érni: ismeretlen területeken átrepülni, hegyek fölé emelkedni, tökéletesíteni az egyensúlyozó készüléket, kísérletezni... de jaj, köti a szava. Péter nem vár tovább. Választania kellett: ő, vagy a repülés. És ő Pétert választotta. Talán kicsit fáradt is már? Nem, nem, de Péter nélkül, az ő izgatott, jóságos arca nélkül, nem érne semmit egyetlen dia dal sem. A szerelem mégis győzött. Holnap, igen, holnap lesz az esküvő.

Ma búcsúzni jött ki ide a repülőtérré. Zimankós, hideg, téli délután ölelte körül, a repülőgép szinte sírt, mikor kivontatták és szárnyai nyikorgón összecsendültek. Megsimogatta. A levegő éles volt és jeges szél hasított. Péter nem is tudja, hogy kijött, nem engedte volna, azt mondta neki, hogy bevásárolni megy.

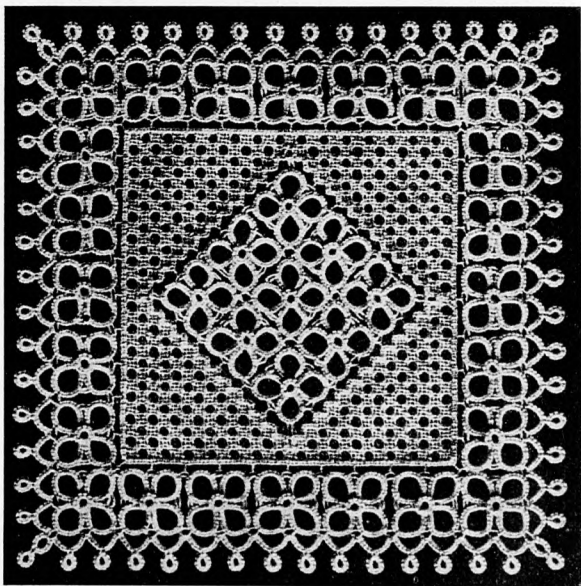
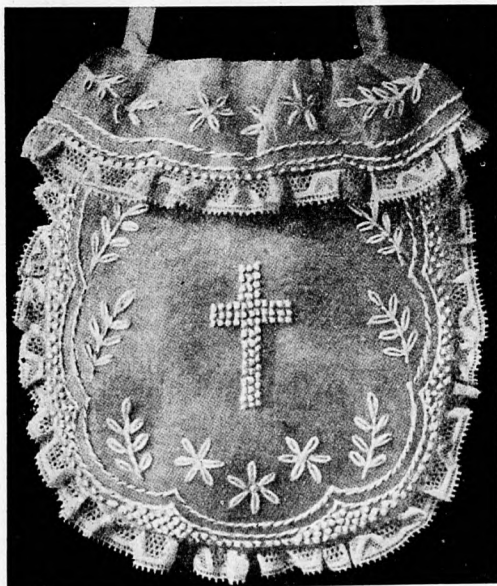
A motor zúgása elringatta.

Fölríadt, hirtelen egész sötét vette körül: hófelhőbe került. A gép megingott. Egy pillanatig még látta, hogy meggyújtották a repülőter reflektorait, aztán zuhanni kezdett. Nem félt, inkább csodálkozott. Mikor a föld kemény karja magához rántotta, már nem érzett semmit.

Az egész ország gyásza kísérte koporsóját. Miniszter tüzte mellére a becsületrend lovagkeresztjét. Tábornokok tisztelegtek ravatalánál.

Egy nő előtt.

Nevét szárnyára kapta a hír. Mindenki csodálta. Halhatatlan lett. Csak Péter egyedül tudta, hogy valami mégis hiányzott az életéből. Valami, amiben bízott, s ami mégis kijátszotta őt. **Nagy Méda**

I m a k ö n y v t a r s o l y

Varrott flandriai csipketerítő

HAZI KOZMETIKA

A láb szépséghibáiról

írta: Dr. Földes Miklósné

A női szépség tulajdonképpen mozaik-szerűen az egyes részletek szépségéből tevődik össze. A hatást egyformán befolyásolják az arc, a nyak, a váll és a csípő vonalai.

De igen fontos esztétikai szerepe van a női forma megítélésénél a láb formai szépségének is. Nem az a fontos, hogy a láb kicsiny legyen, hanem hogy arányosan összhangban legyen az arakkal és a test többi részével. Zavarólag hatnak például egy magas alaknál a rövid végtagok vagy gyenge vállak mellett az erős csipő és a vastos lábak. Csak nagyanynánk idejében volt divatban a lábat minél szűkebb cipőbe szorítani, nem törődve azzal sem, hogy az kissé megnyomorodik. A mai sportszellemben ezt nem tűri, mert kiküszöbölte a picit lábak ideálját és megfelelő lábápolással igyekszik lehetővé tenni, hogy a láb mint az egész test hordozója teljesítse feladatát, azonkívül szépsége harmóniában legyen az egész alakkal.

Hiszen a strandon gyakran megfigyelhetők, hogy különben kultúrált és jól ápolat nők mennyire igyeksenek elrejteni lábbaikat. Pedig, amint a kéz manikűrözésére sokan talán túlságosan nagy gondot fordítanak, épp oly mértékben kell törődni a láb állandó szorgos ápolásával. A szakorvosok megállapítása szerint a legtöbb egyén lábán van valami ortopédiai rendellenesség. Különösen gyakori a bokasüllyedés, az érzékeny lúdtalp és a láb ujjainak veleszületett vagy később kifejlesztett deformáltága. Mind e bajokon elsősorban az ortopéd- orvos van hivatva segíteni.

A láb mosása épp oly természetes, mint a naponkénti mosakodás. Igen fontos kellekei a láb ápolásának a gyakori forró lábfürdők. E fürdőköz adhatunk a különféle készen kapható lábsókból. Sok bosszúságot okoznak a bőrkeményedések és tyúkszemek. Ezeket megfelelő puhító meleg lábfürdők után salicyles kenőcsökkel és salicyles ecsetaléssal, vagy a tyúkszemvágókéssel lehet kiküszöbölni.

Gyakori szépséghiba a boka aránytalan erőssége. Ezt néha a túlságosan egyoldalú sportolás okozza. Máskor a túl sok zsírerakódás okozza az aránytalanul vastag, formátlan lábszárakat. E szépséghibákban segít a szakszerű lábmasszázs. Ugyancsak jótékony a láb éjszakára való rendszeres pólyázása. Újabbban a lábforma vékonyítására rendszeresen gipszkötéseket alkalmaznak, amelyek 24 óráig a lábán maradnak. Ezen szép eredményt adó eljárásnak az a nátránya, hogy a néhány hétig tartó kezelés alatt feküdni kell.

A plasztikus sebészet immár bevonult a kozmetika minden ágába. Kézszelkelt tehát, hogy ahol aránytalan zsírerakódás következtében vagy más okból formátlan az alszár és a boka, műtétí útton sikerül nagyobb hegesezés nélkül megjavítani a láb vonalait.

Kozmetikai üzenet:

«Kicsi hiú.» Megfelelő sportolás mellett irasson fel orvosával és használja az ő ellenőrzése mellett a speciális fogyasztó tablettákat.

«Strandfélelem.» Érzékeny bőrére használjon minden alkalommal strandoláskor fényvédő bőrápoló krémet.

Fiatal, gazdag özvegy

Regény — Írta: Forró Pál

IX.

Kamarás doktor természetesen beleegyezett abba, hogy Gizi résztvegyen a nagy bajnoki úszóversenyen. Nem is lehetett volna ellenállni annak a viharos kérelemnek, amellyel minden oldalról megrohamozták.

— Drágám — mondotta Gizi — természetesen egyedül és kizárólag tőled teszem függővé, hogy megkezdem-e a tréninget, vagy nem. Nekem semmi sem fontosabb a szerelmednél!

Kamarás elragadtatva ölelte meg kis menyasszonyát. Ezek a szavak jólesően simogatták végig, de nem tévesztették meg. Láta, hogy milyen lelkes láz futi Gizi a verseny pusztá gondolatára és tisztában volt azzal, hogy mekkora áldozatot jelentene az arról való lemondás.

— Nem, szívem — mondotta gyengéden —, a legcsunyább önzés lenne, ha megakadályoznám, hogy újabb sikert arass. De miért is tenném? Hiszen én büszke vagyok arra, hogy az én menyasszonyomat fogják tízezrek ünnepegni. Azért egyáltalában nem fogunk kevesebbszer találkozni. Én is elmegyek a fedett uszodába és nézni fogom, hogyan trennirozol...

— Milyen aranyos vagy! — kiáltotta ujjongva Gizi és völegénye nyakába borult. Így történt, hogy két nappal utóbb Eszti arra ébredt, hogy Gizi reggel fél hétkor lázas gyorsasággal kapkodja magára a ruháit.

— Mi az? Mi történt veled? — kérdezte álmosan.

— Ne haragudj drágám, de ezentúl mindig ilyenkor kell kelnem. Hétkor kezdődik a tréning. Szegény Józsi, képzelem milyen álmos lehet...

— Ilyen korán magaddal cipeled?

— Én nem akarom, de ő ragaszkodott ahhoz, hogy megmutatja, van ő is olyan fürge, mint én. Hát nem édes?

— Nagyon édes. De szabad őszintének lennem?

— Természetesen...

— Akkor hát bevallom, hogy nem vagyok túlságosan elragadtatva ettől az ötlettől. Tudod, én mégis jobban ismerem a férfiakat, mint te. A férfi természetéhez tartozik, hogy azt szereti, ha a nő kényezteteti és mindenben a kényelmét szolgálja. És főleg azt nem szereti, ha a kizökkentik a rendes kerékvágásból. Ma még talán szívesen teszi, mert így akarja megmutatni neked, hogy mennyire szeret. De holnap talán már kényelmetlennek fogja találni...

Gizi duzzogó arcot vágott.

— Igazán nem vagy kedves. Nem szép tőled, hogy így elrontod az örömemet. Látszik, hogy nem vagy aktív sportember és így meg sem tudod érteni, hogy milyen nagy dolgokról van szó. Elvégre én dolgozom, én szipolyozom ki utolsó cseppig minden erőt és nem Józsi. Ő csak néz engem és örül a haladásomnak. Ez csak nem olyan nagy áldozat?

— Lehet, hogy neked van igazad. Én csak figyelmeztetlek. Mindenesetre tartsd nyitva a szemed és füled és ne feledkezz meg arról, hogy nemcsak úszóhajóknak vagy, hanem menyasszony is.

Gizi szeles mozdulattal fejébe húzta spakáját és nevetve jegyezte meg:

— Ideális anyós leszel, nővérkém. Máris többet törődj a jövődbeli férjeddal, mint velem. Meg lesz hatva, ha ezt elmondom neki!

— Nem mondod el! — kiáltotta Eszti olyan idegesen, hogy Gizi önkéntelenül meglepetten felfigyelt.

— Miért vagy olyan ingerült? — kérdezte.

— Szeretném, ha kissé megkomolyodnál. Gizi. Miért akarsz szólni Józsinak? Így akarod felhívni a figyelmét arra, hogy ez a dolog még sincsen egészen rendjén?

LÁSZLÓ ÉS FEKETE

VIDEKRE MINTAKÉSZESSEGGEL KÜLDÜNK

KÜLÖNLEGES NŐI ÉS FÉRFI SZÖVET ÉS SELYMÉK ARUHAZA BUDAPEST, IV., PETŐFI SANDOR-UTCA 14-16

Gizi átölelte nővérét.

— Ugyan, ne légy már mindig tele aggodalommal. Bizzad csak rám a dolgot. Józsi még szerelmesebb lesz belém mint volt, ha látni fogja, hogy milyen remekül dolgozom...

A tréning első percei Gizinek látszottak igazat adni. Kamarás már ott volt a fedett uszodában és élénk beszélgetésbe merült Csurgayval, akinek kerek kis gumisapka volt a fején és trikójára hatalmas címerpajzs volt hímezve.

— Öt perc késés! — volt Csurgay első szava. — Ezt nem szeretem, kedves kolléga kisasszony. Tréningben katonai fegyelemhez kell ragaszkodnunk.

Kamarás dr. pompásan mulatott.

— Remek! — mondotta. — Csak erőlyesen, kedves doktor úr... Így legalább kitűnő feleséget nevelnek számomra, aki megszokja az abszolút engedelmességet!

Csurgay Gyurinak azonban semmi érzéke nem volt a humorhoz. E pillanatban kizárólag szigorú sportember volt, a tréner, akinek egyetlen ambíciója van: minél előbb kezelésbe venni áldozatát, hogy azután kipréselje belőle a maximális teljesítményt.

— Siessünk kérem! — sürgette kérlelheterlenül Gizit.

Gizi gyors csókot nyomott Kamarás dr. arcára, ami láthatóan nem tetszett Gyurinak. Micsoda dolog ez? Komoly tréning előtt csokolódnai. Érteljesen sportzerűen viselkedés. De elnyomta bosszúságát és inkább kerülő úton igyekezett megértetni Kamarás doktorral, hogy tulajdonképpen miről is van szó.

— Kemény munka lesz! — mormogta, mialatt Gizi kabinjába sietett, hogy felvegye úszódresszét. — Csapó kisasszony, sajnos, meglehetősen elhanyagolta az utóbbi hónapokban a rendszeres gyakorlatozást és félek, hogy ez erősen vissza vetette. Nagyon össze kell szednie magát, hogy visszakapja teljes formáját. Ne felejtse el, uram, hogy nekünk okvetlenül győznünk kell a versenyen...

— Ne aggódjon, kedves doktor úr! — mondotta kedélyesen Kamarás — ha Gizi, Isten őrizze, másodiknak úszna a célkarikába, én akkor is éppen így fogom szeretni!

Csurgay elszőnyvedve nézett Kamarás doktorra. Nem is talált felháborodásában szavakat. Mit is válaszoljon egy laikusnak, aki ilyen polgári fejjel és szívvel gondolkodik, aki nem tudja felfogni a sportgyőzelmek jelentőségét.

— Uram — mondotta és a hangjában nem tudott elfojtani bizonyos megvetést —, engedje meg, hogy kifejezzem azt a gyanúmat, önnek fogalma sincsen arról, hogy milyen kincs van a birtokában...

— No már engedje meg!... — tiltakozott nevetve Kamarás dr.

— Nem... nem! — utasította vissza Csurgay Kamarás tiltakozását. — Ön csak annyit lát, hogy Csapó kisasszony szép, bájos úrnő. De szép és bájos lány tízezrével akad hazánkban és az egész világban. Ellenben olyan nő, aki a 200 métert 3 perc és 19 másodperc alatt ússza meg, egyedül csak ő. El sem tudom képzelni professzor úr és ez — ki kell kérem, őszintén mondanom — egyenesen merénylő volna az egész ország sportszelleme ellen, hogy ön a kisasszonynak ezt a kiváló teljesítőképességét ne óhajtáná minél tökéletesebbé fokozni!

— Oh, oh! Csak ne nézzen rám kérem, ilyen szemrehányóan. Természetesen, én leszek a legboldogabb, ha Gizi nyeri meg a bajnokai mérközést. De azt csak nem tilthatja meg, hogy a menyasszonyomat ne csak bajnoknői minőségében szeressem?

Csurgay dr. már nem válaszolhatott, mert Gizi jelent meg. Gyönyörű fehér gyapjú trikójában olyan volt, mint egy életretámadt klasszikus szobor. Nyugodtan meg lehetett volna mintázni róla a szépség és egészség szobrát. Kamarás dr. titkos gyönyörűséggel nézte és úgy érezte, hogy e pillanatban még jobban imádja, mint eddig, ha ugyan fokozni lehet érzéseit.

— Elragadó vagy! — mondotta önkéntelen elragadtatással.

— Nagyon kérem — mondotta határozottan rendretasítói hangon Csurgay —, hogy most már ne méltóztassék zavarni a tréninget. Kérem Csapó kisasszony, lendítse előre a karjait, először lélegzési gyakorlatot veszünk tizenöt percig... Kamarás dr. cigarettára gyújtott. Kedvtelve nézegette Gizi harmonikus mozdulatait. Közben az uszoda közönsége kezdett szaporodni. Egyre sűrűbben tüntek fel a különböző klubok tréningben lévő tagjai. Vezetnyszavak röpöködtek mindenfelé, a víz szakadtalanul a mennyezetig fröccsent, amint egy-egy bajnok erőteljes fejessel a medencébe vetette magát. A medence két oldalán a szakértők álltak, akik élénk figyelemmel kísérték minden egyes trenírozót és hangosan mondtak róluk bírálatot. Semmi a világon nem kerülte el a figyelmüket. Stopperórát szorongattak a kezükben és görcsösen mérték az időt. Minden egyes karesapást megvitattak. Tanácsokat osztogattak, hogyan rúgják el magukat a bajnokjelöltek a starttól. Voltak, akik nem is gyakoroltak mást, csak a starttól való elugrást. Ezek húsz másodpercenként vetették magukat a vízbe. Vad ugrással zuhan-

Az "Odol"
megelőzőleg hat

L83

Aki ODOLO-lal ápolja száját, védi egészségét. Az ODOLO megelőzőleg hat fertőzések ellen, tehát nátha, torok-, bajok, influenza és más efféle veszedelmek esetében. Az ODOLO az ideális szájpoló szer, tehát jegyezze meg a mondatst:

Használj ODOLO-t s ép marad Szájad, torkod és fogad!

Egészségének óre

ODOLO

SZÁJVIZ FOGPÉP

L83

A tökéletesített ODOLO jelzése, melynek fertőtlenítő hatását nagy mértékben fokoztuk. Az ODOLO-nak ezt a kiváló bakterium-ölő hatását bakteriológiai és kémiai kísérletek tudományosan bebizonyították.

Rekord-képtelenségek avagy: harc az elsőségért

Mi mindent tud Edna Asselin seprője

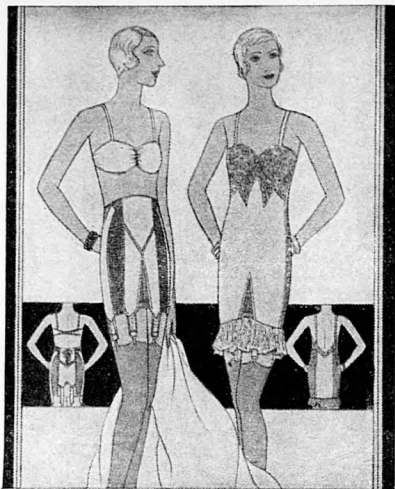
A különleges világrekordok egyik legérdekesebb képviselője feltétlenül Edna Asselin kisasszony: a portörles világbajnoka. Ne méltóztassék azt képzelní, hogy a kisasszony szobalány, aki a lakószobák sarkait is alaposan kispöri, vagy olyan feltételes szobacica, aki a bútorok tetejét ugyan letörli, a többivel azonban nem törődik. Miss Edna Asselin kivételes képességeiről Newyorkban, egy nagyon is komoly bizottság előtt vizsgázott és pedig szenzációs eredménnyel. Hivatalosan megállapították, hogy egy 7 méter hosszúságú és 1½ méter szélességű folyosót 38 másodperc alatt olyan tökéletesen „portalantott”, hogy a szigorú bizottság a legalaposabb kutatasal sem bírt egyetlen porszemet találni.

James Aagordnak nincs szüksége telefonra

Ez a jeles férfit Orel-ban él, az amerikai Nebraska-államban. Az ő világrekordja még inkább amerikai ízü. James Aagord ugyanakkor az egyszerű ténylegnek köszönheti világhírét, hogy véletlenül oly erős hanggal rendelkezik, amely több kilométer távolságra halható. Eddig még senkinek nem sikerült a hangokrobata rekordját megdönteni. Eltekintve ettől a kivételes képességtől, kétségtelen, hogy a dolognak praktikus haszna is van. Mr. James Aagordnak például nincs szüksége telefonra. Ha valakivel meg akarja értetni magát, teljesen elegendő, ha az ablakhoz megy és nekiereszti a hangját. Néhány kilométeres körzetben feltétlenül ott van az illető, akinek ezt megkell hallania.

Rosa Roomey páratlan gyomra

Ennek a kisasszonynak Centefalls-ban (Rhode Island) állandó vágya volt a világhír, az elsőség és addig gyakorolta magát, amíg el is érte a világbajnokságot. Feltétlenül „ízletes” terrénomat választott magának, amennyiben osztrigákat fogyaszt — en gros! Minden étkezés előtt, amely épp úgy lehet reggeli, ebéd, vagy vacsora: több tuat osztrigát nyel le és ily módon kiérdemelte az osztrigaevő világbajnokságát. Ne

tessek elfelejteni, hogy Rosa Roomey kisasszony még csupán 18 éves, miért is az osztrigaevés terén még a saját világrekordját is alaposan megjavíthatja.

A tübefűzés világbajnoka

Különös verseny zajlott le nemrég Denverben, számos jelentkező részvételével. Arról volt szó ugyanis, hogy ki tud befűzni cérnát a tübe a legrövidebb idő alatt. A győzelem pálmáját természetesen egy szabólegényke vitte el és pedig egy bizonyos Mr. Eindunber, denveri szabó. A kitűnő férfi valóban kitűnően érti a mesterségét, amennyiben 58 másodperc alatt 36 tűt fűzött be. A verseny lezajlása után a kitűnő szabólegény még „művész” képességeinek egyéb meglepő tanujelét is adta Egy varrótű lyukán nem kevesebb, mint 18 cérnaszálat fűzött be és húzott keresztül. Igazán elmondhatjuk róla, hogy valóságos ezermeszer és ha további gyakorlatja kivételes képességeit, neki még az is sikerülni fog, ami eddig senkinek sem sikerült, hogy — egy tevét fűzön keresztül a tű fokán.

Jó dolguk lesz

Waldee tiszteletes örökösének

Ugyancsak Amerikában, a rekordok hazájában, még egy különös verseny zajlott le, amelynek az volt a célja, hogy megállapítást nyerjen: ki tudja a leghosszabb ideig viselni és mégis a legjobban megkímélni egyes ruhadarabjait. A győztes David Waldee tiszteletes úr lett, aki a délkadokai Greenwille-ben lakik és aki tényleg bizonyította, hogy azt a köpenyt, amelyet mindennap visel, már az édesapja használta tizenöt esztendőig. Ennek dacára a köpeny olyan pompás állapotban van, hogy a tiszteletes úr fának minden reménye megvan arra, hogy ezt az ősi ruhadarabot még örökölni fogja. David Waldee tiszteletes úrnak ügylátszik vérebén van a ruházati cikkeik kímélése. A kalap, amit visel, több mint 20 esztendő, a csizmája 15 éves, teljesen jó, csupán talpába és sarkába volt egyszer-kétszer. Említsre méltó még az is, hogy a Waldee-családnak van egy többszáz esztendő sétatáplája, amely apákról fűkra szállott.

Kutnewsky szücs

Megővásért autónkat küldjök

Kristóf-tér 6 szám
(Saját ház)
Telefonsz.: 811-79

tak a vízbe, egy tempót csináltak és már jöttek megint ki, hogy a következő pillanatban megint a vízbe ugorjanak. Lihegtek, mellük zihált, karjukon kidagadtak az erek. Ha már az ájulás környékezte őket, mindig akadt két ember a kibicek között, aki hozzájuk rohant, végigfekette a kimerült atlétákat a csuromvizes kőpadlón és azután addig dörzsölte, masszírozta karjukat, lábukat, amíg ismét magukhoz tértek. Akkor azután megint kezdték előlről az ugrálást.

A figyelem központjában e pillanatban kétségtelenül Gizi állt. A beavatottak perse már előre értesülve voltak a nagy eseményről, hogy a Bécsben élő híres magyar diákbajnoknő, Csapó Gizi ezúttal először fog Budapesten starthoz állni, még pedig a nagy izgalommal várt osztrák-magyar bajnoki mérkőzésen.

Mindenfelől röpködtek a szakértők megjegyzései.

— Kitűnő alak! Hosszú lábak és karok...

— A tempó vétele nem elég nyugodt...

— Inkább a léleketvitel sűrű...

— Az elugrás remek...

— Zseniálisan fordul...

— Százhusznál gyengül a tempó... Látszik, hogy nincsen formában...

— Ha Csurgay keményen munkába veszi, feljavitja nyolc másodperccel...

Közben Gizi a következő gyakorlatokat végezte negyedórás sorrendben: láb-izomszerkítés, hasizmok ruganyosságának növelése, startugrás, fordulók vízalatti vétele...

Csurgay, aki eleinte csak a medence partjáról dirigált, most már maga is deréki a vízben állt és úgy magyarázta szemléltetően azokat a sajtóságos karmozdulatokat, melyekre büszke volt, hogy az ő egyéni módszere. Ezzel győzött le egy délamerikai csodaúszót és ezzel nyerte meg Londonban az aranykupát.

Kamarás a nézéstől lassanként éppen úgy kimerült, mint Gizi a gyakorlatozástól. Sőt még jobban. Mert Gizit legalább fűtötte a nemes becsvágy és a sporthiúság, de Kamarás már túlságosan hosszúnak találta az időt. Az sem tetszett neki, hogy Gizinek még csak a közelébe sem kerülhetett. A sport élharcosai áttörhetetlen falat képeztek Gizi körül. Kamarásnak minden pillantásból éreznie kellett, hogy őt itt idegennek, sőt kellemetlen idegennek tekintik. Szájról-szájra keringett a hír, hogy az a magas, sötétképű trikós úr, aki folyton a trenírozók közelében ólálkodik, Gizi vőlegénye. Kamarás megfigyelte, hogy egyre több barátságatlan arc pillant feléje. Mert aki megtudta róla, hogy ő a vőlegény, az már nem közömbösen nézett többé rá, hanem ellenségesen. Zavaró és felesleges úrnak tekintették, aki vesélyeztetni a sporteredményt.

Kamarás mindezt még elviselte volna valahogyan, egy kicsit még mosolygott is a sportféltékenységen, de az már sokkal kellemetlenebb volt, hogy Gizi sem vett róla tudomást. Igen, ezt határozottan megfigyelte. Eleinte még csak rámosolygott néhányszor, kereste tekintetével, de mikor Csurgay dr. erőlyesen rászólt, hogy: kérem kisasszony, ne nézzen jobbra-balra, hanem ide figyeljen! — jobbnak látta beszüntetni a titkos kokettálást és attól kezdve makacsul csak a vízre vagy a trénerre nézett.

Végre! Egy örökkévalóságnak tetsző gyakorlatozás után Gizi lihegve, reszkető lábakkal, heves szívdobogással kijött a medencéből és szinte alétlan roskadt egy székre. A két önkéntes masszírozó nyomban mellette termett és dörgölték a karját és lábát.

Kamarás alig várta, hogy felöltözzenek. Nagyot lélekzett, mikor végre kiléptek az uszodából és kint álltak a gyönyörű parkban.

— No most legalább sétálunk egy nagyot! — mondotta vidáman.

Gizi megütözközve és szemrehányóan nézett rá.

— De édesem, — mondotta — hogy beszélhetsz ilyet? Hiszen én halálos fáradt vagyok! Még hazáig is csak autóval tudok menni. Alig várom, hogy lefeküdjem és kipihenjem magamat. De úgy-e, gyönyörű volt? Csurgay szenzációs tréner. Most már magam is kezdem hinni, hogy feljavulok nyolc-tíz másodperccel és akkor verem az osztrákot...

Nagyot akart ugrani örömeiben, de a lábában olyan éles fájdalom nyilalt, hogy keservesen felszisszent. Kamarás megadással intett egy taxinak és besegítette Gizit.

*

A kora délutáni órákban Fleury kereste fel Esztiit. Elegáns úti ruhában volt, ami láthatóan meglepte Esztiit.

— Nagyon jó hírt hozok, asszonyom — kezdte Fleury a magyarázkodást —, ez az utazóruha azt jelenti rajtam, hogy nem utazom el.

— Ez csakugyan kissé homályos magyarázat! — mondotta Eszti.

— Azonnal meg fogja érteni és remélem, hogy velem együtt fog örülni az eseményeknek. Telefonszélbeszélgetést folytattam Tunisszal és ennek eredménye, hogy

Lohr Mária

(Kronfusz)

Vegytisztító-kelmefestő

Gyár és központ: Budapest, VIII. ker., Baross-utca 85. szám

egyelőre nem kell Afrikába utaznom. Az amerikai vállalkozó, akinek kedvéért haza kellett volna utaznom, repülőgépen Bécsbe ment és ott fogok vele találkozni. Remélem, néhány nap alatt teljesen letárgyalom vele az üzleti ügyeket s akkor azonnal visszajövök. Legszívesebben természetesen arra kérném, hogy ön is tartson velem.

— Nem, erről szó sem lehet. Nékem most a hügom mellett van a helyem és különben is...

— Tudom, mit akar mondani — mosolygott Fleury, — hogy ön még nem érzi olyan szilárdnak kapcsolatunkat, hogy ilyen közös útra tudná elhatározni magát. Erről hát fájdalmas szívvel lemondok. De azt remélem nem tiltja meg, hogy naponta reggel ne kérdezzem meg telefonon, hogy van, mit csinál és gondol-e rám? És természetesen, üzleti tárgyalásaimról is be akarok számolni, mert hiszen azok most már magát is kell, hogy érdekeljék.

— Köszönöm, Fleury, ez igazán kedves és figyelmes ötlet.

— Apropos, közlöm önnel, asszonyom, hogy a tízezer pengőt befizettem. Remélem, ha Bécsből visszajövök, már módomban lesz egy nagyobb összeget átnyújtani önnek.

— Bizom magában, Fleury, meg vagyok győződve, hogy a legjobban fogja gyümölcösöztetni pénzemet.

Kamarás József doktor lépett a szobába. A két férfi már tudott egymás létezéséről, de ezúttal találkoztak először. Kölcsönös érdeklődéssel néztek egymásra. — Ah, persze, az urak még nem ismerik egymást! — kiáltotta Eszti. — Albert Fleury, kedves barátom és üzletfelem Tuniszból, dr. Kamarás József orvostanár úr, Gizi hügom völegénye.

Az urak kezét fogták és kölcsönösen örültek a szerencsének.

— Igazán végtelenül sajnálom — mentegetőzött Fleury —, hogy nem élvezhetem tovább társaságukat, de egy óra múlva indul a vonatom. Remélem azonban, ha néhány nap múlva visszajövök Bécsből, annál gyakrabban lesz szerencsém.

Fleury meleg kézfogással búcsúzott Kamarás dr-tól és kezét csókolt Esztinek. Vannak a kézcsoéknak művészei, akik úgy szorítják meg a feléjük nyújtott kezét és úgy lehelik rá csókjukat, hogy abban egy vallomás minden izgalmas könyörgeése, rajongása és féltékenysége benne van. Fleury kézcsoéka azt mondta: imádlak, de könyörgök, szeress te is engem. Ügy-e, gondolni és várni fogsz rám? Eszti is melegen szorította meg Fleury kezét.

— Mielőbbi vizontlátásra, barátom... és sok szerencsét!

Fleury távozott. Kamarás dr. mintha csak erre várt volna, idegesen nézett körül. — Hol van Gizi? — kérdezte.

— Még alszik, — nevetett Eszti, — szegény gyereket alaposan elfárasztották!

Kamarás dr. kissé fanyar arcot vágott.

— Igen... ez már határozottan egy kis túlzás. No, de a nagy cél érdekében mindnyájunknak kell hoznunk egy kis áldozatot.

A szomszéd szoba ajtaja kitárult és Gizi jelent meg gyönyörű japán kimonóban. — Halló Józsi! — kiáltotta vidáman — hallottam a hangodat. Remekül ki vagyok pihenve, pompásan aludtam. Remek dolog a tréning, az ember valószínűleg újazzületik tőle.

Völegényéhez sietett és megcsókolta.

— Igazán aranyos vagy, hogy milyen hüen és kitaróan kibiceltél nekem egész délelőt, de úgy-e, nagyon mulatságos? Jaj, én olyan boldog vagyok. Mondd, de egészen őszintén, te is örülsz?

— Hogyne... természetesen! — válaszolta Kamarás dr., de a hangjából nem érzett a meggyőződés ereje. — Egyébként meg is akarlak jutalmazni, amiért olyan szorgalmasan dolgoztál. Este elmegyünk a Grillbe táncolni!

Gizi elszörnyedve nézett völegényére.

— De szívem — mondotta —, hogyan jut ilyen képtelenség az eszedbe? Én holnap reggel hétkor megint tréningbe állok, nekem este féltízkor ágyban kell lennem.

— Bocsáss meg — tiltakozott lázadozva Kamarás dr. —, de ez már mégis túlzás. Elvégre a völegényed vagyok és elvárhatom, hogy a számomra is legyen egy kis idő.

Gizi ijedten nézett Kamarásra.

— De édesem — mondotta —, csak nem haragszol rám? Hiszen tudod, hogy milyen őszintén és nagyon szeretlek? Bebizonyítottam, hogy érted minden áldozatra képes vagyok, hiszen egy szavadra otthagytam az egyetemet. Te is türelemmel lehetsz egy kicsit. Miről van szó? Mindössze néhány hétről.

— De éppen ez a néhány hét jelenti a szabadságomat, azt az időt, melyet teljesen veled tudnék tölteni.

Gizi hízelegve simult völegényéhez.

— Hát nem örülsz annak, hogy boldog vagyok? És ha sikerem lesz, abban te is benne vagy.

NÉGY HÚR

A szívemnek négy húrja volt,
Négy erős húr, finom fajta.
Az «E» hűrt szerelem tépte le.
Bizony sokat játszottak rajta.

Aztán mikor kinevettek, megcsaltak
És sírva rágtam a virágos paplant,
Egyik éjszaka, mint a puska lövés
Az «Á» húr is hirtelen lepattant.

Mikor egy nyárutón sárba gázolták
Féltett kincsem: a becsületem,
Harsogva foszlott szét a «D» is,
S csak a bánat húrja maradt velem.

Most már csak a «G» húron
Játszadozom szomorúan újra.
Húzom a vonót, míg csak el nem pattan
A hegedűm utolsó húrja.

Az volt a baj, higyjétek,
S az minden vétkem, bűnöm,
Hogy négy húr volt és nem kettő
Az én hegedűmön. Lóránth László

Az eredmény mesés...

Háziorvosom tanácsára az Onök Thiosept szappant használtam egy arckütes ellen, amely már három hónap óta kínoz. Az eredmény mesés. Ötször borítottam be a szappan habjával és mintha eltűntek volna a kütesek.

Kiváló tisztellel!

H. B.

1928. február 16

Thiosept

A dal hatalma...

Farinelli, az egykori világhírű énekes, akinek kedvenc komponálta *Gluck* egyik operáját és akitől *Casanova* is dicsőítve emlékezik meg: olyan istenáldotta művész volt, hogy hangjának szuggesztív ereje az emberek szívét legmélyebb érzéseit hozta tűzbe és lelkesedésbe. Mindennek tetejébe pedig elsőrendű színész is volt. Egyszer az egyik operában egy fiatal hős szerepét énekelte és játszotta, akit menyasszonyával együtt a zsarnok fogságra vetett. Ekkor került sor egy nagy áriára, amelyben a fiatal hős az előtte trónoló zsarnok jószívűségéért és kegyelméért könyörög. A zsarnok azonban, a darab szerint, a kérést nem hallgatja meg és a szerelmes párt halálra ítéli. *Farinelli* énekelte a nagy áriát, de olyan szívhezszólóan, olyan felzokogó életvágygal, hogy az egész nézőtér könnyezve és vele együtt érezve, remegéssel figyelte a továbbiakat. Mi tagadás, a zsarnokot megszemélyesítő színész is elbűvölte a csodálatos ének és bizony, szerepétől eltérően, könnyekben tört ki. De még ennél is különösebb dolog történt. Letérdelt az ifjú hős előtt, magához ölelte és úgy kiáltotta:

— Nem ítéltetek halálra!...

A következő pillanatban leengedték a színpadi függönyt. Ezen az előadáson a befejező kivégzési-jelenet elmaradt, ami azonban a közönség tetszésével és teljes elismerésével találkozott.

...és a költészet hatalma

Spencer, angol költő, amikor még ismeretlen és szegény volt, felkereste palotájában lord *Sidneyt* és átnyújtotta neki legújabb költeményes kötetét. A lordnak véletlenül nem volt dolga és olvasni kezdte a verseket, amiknek tökéletes szépsége, a bennük rejlő mély és őszinte érzések, annyira rabul ejtették, hogy odaszólt a titkáranak:

— Adjon neki 50 font sterlinget!

Tovább olvasott és néhány perc múlva így szólt:

— Adjon neki 100 font sterlinget!

A titkár mozdulatlanul várakozott, a lord folytatta a versek olvasását. Most már annyira a versek hatása alá került, hogy hangosan felkiáltott, de egyidejűleg a titkár-tól toltta is kifelé az ajtót:

— Adjon neki 200 font sterlinget, de aztán kergesse ki! Mert ha még tovább itt marad és én tovább olvasok, csöbbe kerülök!...

Pehely, Gyapjú, Vatta

PAPLANOK
László Sándor
paplangyár

Alapítva 1898

Budapest VIII, Vas-utca 14.

— Én bajnokság nélkül is imádlak!

— Ha igazán szeretsz, bizonyítsd be azzal, hogy megcsókolsz és nem morogsz tovább. Ellenben tudod mit? Ne mondd, hogy nem gondoskodom szórakozásodról, magam kérek arra, hogy csak menjetek el ma este Esztivel kettesben a Grillbe...

Vannak gyanúlan lelkek, akik a világ legnagyobb tapintatlanságát tudják kimondani anélkül, hogy sejtelmük lenne arról, mit is követtek el. Kamarás dr.-t egyenesen felháborította ez az ajánlat. Micsoda groteszk ötlet ez? Ő a menyasszonyával nem a sógornőjével akar mulatni. A legbosszantóbb azonban az volt, hogy még csak nem is tiltakozott, mert hiszen ezzel Esztit sértette volna meg. Esztit is elképesztette és megrémítette a képtelen ötlet. Kettesben menjen Kamarással a Grillbe? De hiszen ez örület. Azonban ő sem mert tiltakozni, mert viszont félt, hogy akkor Kamarás sértődik meg. Végső kétségbeesésében azonban mégis próbált aranyhídat építeni, hogy a férfi visszavonulhasson.

— Ugyan — mondotta és mosolyogni próbált — micsoda csaesi ötlet! Jősi nem velem, hanem veled akar táncolni.

— De kérem, nagyon boldog leszek, ha együtt leszünk! — mondotta kényszerezetten Kamarás. — Maradjunk abban, hogy este féltzik magáért jövőök. — Látod, ez kedves! — kiáltotta Gizi — hadd mulasson a nővérkém is... ügyis eleget szokta orrocskáját lógatni.

Amikor Kamarás dr. távozott, Eszti felháborodva fordult Gizikez:

— Elment az eszed? Hogy tehetted ezt az örülséget?

— Ne haragudj, édes nővérkém — mondotta Gizi —, de ezt az áldozatot meg kell értem hoznod. Ha Józival vagy, legalább nyugodt vagyok, hogy nem gabyodik bele valamilyen más leányba. Ha nem megy vele, képes egyedül a Grillbe menni és tudod, az ilyen lokálokban nem sokáig szoktak a férfiak magányosan

Kérjen

mindenütt

tedesco

Wellington[†]
olcsó mosható
nem gyűrődik,
szép minták

A MAGYAR PAMUTIPAR R-T
gyártmánya

ilni. Tudom, hogy Józsi szeret engem, de azért az ördög nem alszik. És te vagy az egyetlen, akire rá merem bízni.

Eszti szinte megemmisülten nézett Gizire. Hát egyáltalában semmit sem sejt ez a lány? Mi történne, ha most elsikoltaná magát és azt mondaná, hogy ne kérjen tőle lehetetlent, ne játszassa vele végig ezt a szörnyű komédiát, hiszen az önfegyelmek és önfeláldozásnak vannak határai. E pillanatban őszintén sajnálta, hogy Fleury elutazott. Ha legalább ő is itt volna! Ez lényegesen enyhíténé a helyzet feszültségét.

Gizi meglepetten nézte nővérét.

— Miért vagy ilyen furesza? Haragszol rám?

Hirtelen meglepetten felkiáltott és a homlokára dőfött hüvelykujjával.

— Ah, persze, hogy én erről megfeledkeztem! Neked természetesen azért kellemetlen a dolog, mert félsz, hogy Fleury, ha esetleg kettesben lát Józsival, féltekeny lesz.

— Fleury néhány napra Bécsbe utazott, — válaszolta Eszti.

— De hiszen ez remek! — ujjongott Gizi — hiába, ebből is látszik, hogy a szerelmeknek külön védő istenük van. No, mosolyogj már Esztikém! És ígérd meg, hogy vigyáznai fogsz Józsira. Igyekezz neki megmagyarázni valahogyan, hogy semmivel sem tudja jobban bebizonyítani szerelmét, mintha támogat a sportcéljaiban.

Szokása szerint gyors esőkot nyomott Eszti arcára és táncléptekkel visszasietett szobájába.

Eszti valósággal lesujtva roskadt egy székre. Új nagy tragédiák felhőit érezte gyülekezni, az izgalmaktól túlrézkény lelke fenyegető veszélyek hűvelését sejtette és mert semmi megoldást nem látott e pillanatban, kétségbeesetten imára kulcsolta kezét és könnyes szemmel csuklott ki belőle a fohászkodás:

— Oh, Uram, Istenem, csak most ne hagyj el, csak most adj erőt, hogy össze ne roskadjak!...

(Folyt. köv.)

Két történelmi anekdóta

1.
Beethoven vidéki utazásai alkalmával többször meglátogatta Schusternét, egy mechanikus özevegét és annak 12 éves fiát, a kis Gusztáv Adolfot. Egy alkalommal jókedvűen lépte át a lakás küszöbét és így szólt:

— Asszonyoság, most valami nagyon szép fogok magának eljátszani!

Felöltőjét levetette, de kapkodó modorával nem akasztotta fel rendesen a fogásra és a felöltő a földre esett. Ő maga pedig, nem törődve ezzel, rögtön a zongorához ült és játszani kezdett. A kis Gusztáv Adolf figyelmes akart lenni, felemelte a felöltőt, előkereste a kezét és gondosan kifeléni kezdte a poros ruhadarabot.

Beethoven egy ideig nyugodtan tovább játszott, de aztán hirtelen felugrott a zongora mellől, kikapta a gyerek kezéből a felöltőjét, megcibálta a kislívi fülét és így kiáltott rá:

— Haszontalan kölyök! Ha legalább taktusra kifeléni volna...!

2.
Lord Kitchener, a híres angol tábornok, nem valami jó véleménnyel viseltetett a házasság intézménye iránt. Eppen ezért nem vette jó néven, ha alantasci meg akartak nősülni. Nem hitt ugyanis a szerelem állandóságában és tisztjeit meg akarta kímélni a csalódás fájdalomtól, ami — az ő véleménye szerint — a házasságban feltétlen bekövetkezik.

Egyik tisztjének nősülési szabadság iránti kérését azzal utasította el, hogy a fiatal-ember maradjon még egy évig szolgálatban és ha egy év után is nősülni akar, több akadályt nem gördít a házasság elé.

Elért egy év.

A tiszt újra jelentkezett a tábornok előtt és megismételte kérését.

Kitchener meglepődött. Ez az állhatatosság, következetesség és hűség már tisztellett érdemel. Meg is mondta ezt tisztjének, amikor engedélyezte a nősülési szabadságot.

A tiszt megköszönte az elismerést, de teljes őszinteséggel hozzáfűzte:

— Megnősülök, tábornok úr! De egy másik leányt veszek feleségül!...

Kitchener ettől kezdve nem kívánt tisztjeitől efféle egy évig tartó «hűségi és állhatatossági próbaidőt». Legyenek boldogtalanok — a saját felelősségükre!

A Baeder OVENALL fogkrém kellemes ízű, antiszeptikus fogápolószer, mely a fogat fehéríti, a fogkövet oldja és eltávolítja, a szájüreget fertőtleníti és üdén tartja

Paprikás sorok

Többre értékejük a nagyvonalú egyoldalúságot, mint a kicsinyes — sokoldalúságot.

★

Vannak emberek, akikkel szemben igazságosan lehetünk — igazságtalanok.

★

A szélhámosság teteje: amikor letéptem róla az álarcot, bezongyította nekem, hogy — nem is volt rajta álarc.

★

Vannak emberek, akiket nem lehet kimozdítani ostobaságukból. Mert az ostobaság alapján nem a lábukon, hanem — fejükön állnak.

★

Az agyafurtság teteje: amikor valaki úgy cselekszik, mintha — másként cselekedne.

★

Vannak emberek, akiknek reménykedése már a megszállottsággal határos. Így jellemezhetjük őket: kétségbeesetten reménykednek.

★

Ez a férfi igazán sokra becsült állást tölt be. Amit azzal is bizonyít, hogy valóban — sokra becsüli az állását.

★

Nem méltó arra, hogy jelszedjük, ami — kihullott a művész alkotásából.

Lysiform nélkülözhetetlen. Saját érdekében használja. * Utasítás minden üveg mellett

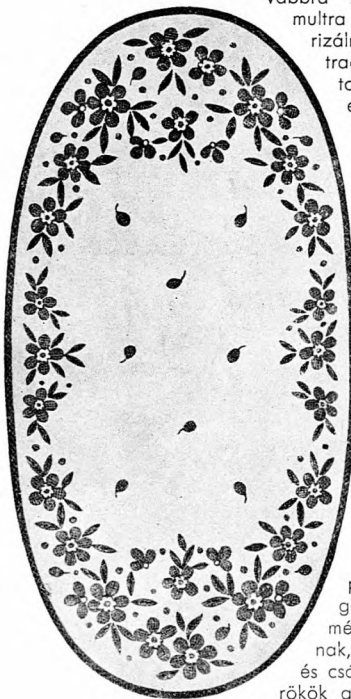
A KIFLI JUBILEUMÁRA

Történelmi
visszapillantás
a négyszázéves
kiflire, amelynek
jubileumán
világkongresszust
rendeznek
a pékek

Néhány hónap múlva ünneplik meg a kifli «születésének» négyszáz esztendősi jubileumát. Ebből az alkalomból a világ összes pékei nemzetközi kongresszusra gyűlnek össze Bécsben, a kifli szülővárosában. A kifli, amely kétségtelenül a legnépszerűbb péktermék Közép-Európában, négyszáz év alatt hallatlanul nagy karriert futott be. A nevezetes jubileum küszöbén valószínűleg nem lesz érdektelen, ha egy kis visszapillantást teszünk a kifli történelmi multjára. Tisztában vagyunk azzal, hogy a pesti polgár, aki minden megilletődöttség nélkül szokta kávéjába aprítani reggelenként a friss, ropogós kiflit, ezentúl sem lesz hajlandó respektálni az évszázados történelmi tradíciókat és tekintet nélkül a kifli négyszázéves őseire, továbbra is a mindössze néhány óras multra visszatekintő kifliket fogja favorizálni. Hiába, nincsen érzékünk a tradíciók iránt. Az egyén nem fontos a közösség szempontjából, — ezt a tanulságot szűrhetjük le a tiszteltreméltó jubileum alkalmából. A kifli négyszázéves multra tekinthet vissza és így, családáját, tekintve, egy skót őrgróf előtt sem kell szégyenkeznie. A kifli minden nap meghal, de mindennap újra feltámad. Örökéletű lesz, mert az intézményben van az ereje és mert az intézményt az emberi gyomor törvényei szentesítették. Az első kifli Bécsben látott napvilágot 1536-ban, amikor a törökök a várat ostromolták. Mivel rohammal nem sikerült bejutniok a várba, aknákat ástak a város falai alá. Ásás közben ráakadtak a pékek műhelyeire, amelyek a város falai alatt voltak elhelyezve. A pékek munkásai, akik éjjel dolgoztak, hogy reggelre friss süteménye legyen a város lakosságának, hajnalban meghallották az ásók és csákányok zaját, amelyekkel a törökök a falakat bontogatták. Kirohantak műhelyeikből, félreverték a város harangjait és így meghíúsították a törökök tervét. Ennek az eseménynek az emlékére kezdték a bécsi pékek a kifliket sütni, amelyek a török félholdat utánozták. Ez a kifli szerepe a történelemben. Sem a nyelvészek, sem a gasztronómusok, sajnos, nem foglalkoztak történelmi multját megillető mértékben a kiflivel és így a félhold alakú sütemény elnevezésének etimológiai eredetét sem lehet kideríteni. Gasztronómiai szakkönyvek, amelyek forrásmunkául szolgálhatnak, nem említik a kiflit. Mindössze a mult század közepén, a kiflikultusz virágzásának korszakában, amikor különösen Bécsben nagyon népszerű lett ez a péksütemény, egy Kudriaffszky nevű híres német gasztronómus «Die historische Küche» című munkájában több oldalt szentel a kifli történetének. Kudriaffszky híres ínyenc volt és úgy látszik, különös tisztelője a kiflinek, mert valóságos dithirambust írt róla. Egy helyen valami ismeretlen nevű római költőt idéz és így kiált fel: Qui manducat hunc panem, vivet in aeternum. (Aki ebből a kenyérből eszik, örökké fog élni.) Lehet, hogy az

örök élet ígérete tette olyan népszerűvé a kiflit. A félhold alakú kifli pesti karrierje tulajdonképpen a 67-iki kiegyezés után indult meg. Más formában már azelőtt is népszerű volt Magyarországon, csakhogy akkor kolozsvári kiflinek hívták. Később jött a nagyváradi kifli, amely S alakú volt, az ötvenes években pedig az úgynevezett «Damer-kipfl» divatja járta. A kiegyezés után, amikor bécsi mintára nálunk is egymásután nyíltak meg a nagy kávéházak, felvirradt a félhold formájú kiflik hajnala is. (Kávéházak addig is voltak, de oda rendes ember nem tette be a lábát, mert ott a bohémeknél kívül csak diákok, artisták, fiatal ügyvédek, torzonborz zenészek és egyéb megbízhatatlan népek tanýoztak. A spízsek kocsmába vagy nyári vendéglőbe jártak.) A kiegyezés után következő időkben jó darabig a kifli politikai szimbólumként is szerepelt. Az akkori függetlenségi párt, mint bécsi találmányt, származtató és délutáni kávéjába tüntetően nagyváradi kiflit aprított, míg a Deák-pártiak a bécsi kiflit favorizálták. Nem valószínű és nem okos dolog összefüggést keresni a kifli karrierje és a politika között, de a látszat az, hogy amilyen mértékben erősödött a Deák-párt befolyása a közvéleményre a kiegyezés utáni években, olyan mértékben vált népszerűvé a pesti polgárok között a bécsi kifli is. Evtizedek múlva aztán a kifli teljesen elvesztette a politikai szimbólum jellegét és a polgári jólétnek, a nyugalmas életnek jelképe lett. Bécsben nagy örömmel regisztrálták a kifli pesti pályafutását s úgy könyvelték el, mint politikai sikert, abban a szent bécsi naivitásban, hogy akkai délutánonként kiflit mártogat a kávéjába, az valóban nem gondol forradalomra vagy egyéb veszélyes dolgokra. A kiflinek később nagy protektora lett a sörgyártás is, amely nagyot lendített a pályáján. Mikor az emberek sört kezdtek inni Pesten, a vendéglősök feltalálták a sóskiflit. (Minden zseniális találmányt nyilvánvalóan a történelmi szükségszerűség hoz létre.) A ravasz vendéglősök sóval és komlóval hintették meg a kiflit, mert a sós tézsza után jobban ízlelt a sőr. Nagy üzlet volt, sok pesti pék gazdagodott meg ezen a találmányon. A kifli gógós lett és elbizakodott, valósággal nagyzási mániába esett: óriáskifli lett belőle. Két krajcárért árulták, de olyan nagy volt, hogy közepes étvágyú ember könnyen jóllakhatott vele. Közéleti nagyjaink közül különösen Wekerle Sándor szerette a kiflit, az irodalmi halhatatlanságot pedig Vajda János, a költő képviselte a kiflievők társadalmában. Jókai már erősen ingadozott a vajaskifli és a császárszemlye között, ellenben Mikszáth Kálmán már szívvel-lélekkel kiflipárti volt. Egyébként a császárszemlye égidőben veszélyes konkurenciát jelentett a kifli számára, de a nagy versengésből, híven a tradíciókhoz, a kifli került ki győztesen és ma már a császárszemlyét nem lehet a kifli komoly vetélytársának tekinteni. A kifli kétségtelenül arisztokratának számít a péksütemények között. Történelmi multjával, kecses külsejével igazán kiérdemelte ezt a rangot a sütemények társadalmában. Mellette a császárszemlye, amely egyébként a legelőkelőbb szerepkört vindikálja magának, talán-talán hétszilvafás nemesnek számíthat. A négyszázéves ősökkel dicsekvő kifli bizonyára szörnyen le is nézheti ezért. Most aztán hallatlanul büszke lesz a kifli. Jubilálni fogják, ünnepi beszédeket tartanak, ami csak kivételes eseményeknél fordul elő. Nem volna csoda, ha a kifli meg is hízna boldogságában, a fogyasztóközönség legnagyobb örömeire.

Nógrádi Béla

A TÁRSASÁGBÓL

Kedves hölgyeim,

egy pesti orvos mesélte el nekünk ezt a történetet, nem valami kedves és hízelgő megjegyzés kíséretében, ami teljesen érthető. Felkereste egy beteg és így szólt hozzá:

— Doktor úr, tessék engem megvizsgálni. Nagyon beteg vagyok.

Az orvos a vizsgálat után így szólt:

— Kedves barátom, önnek súlyos gyomorbaja van. Feltétlenül Karlsbadba kell utaznia, alapos kúrára.

— Képtelenség, doktor úr. Nem mehetek Karlsbadba, mert olyan szegény vagyok, mint a templom egere.

— Barátom, segíték magán, — felelte a jószívű orvos. — Előírok önnek egy szigorú diétát, amit pontosan be kell tartania. A karlsbadi kúrát is elvégezheti itthon. Ezenfelül adok magának húsz pengőt gyógyszerre és egyéb szükségre!

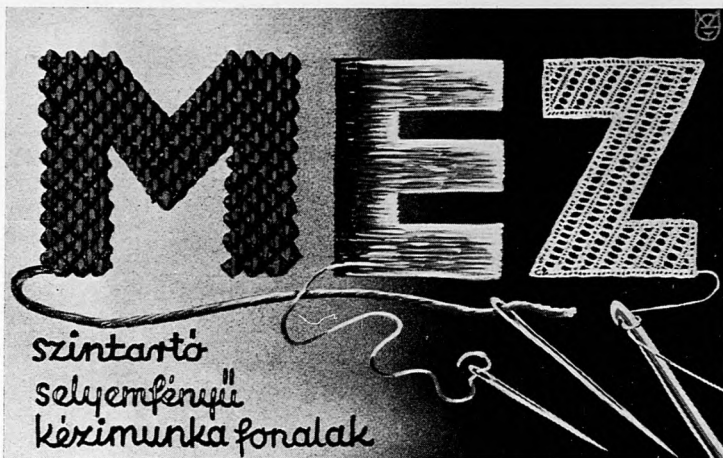
A beteg ezerszeresen hálálkodott és el-távozott. Négy hét múlva az orvos véletlenül találkozott vele az utcán.

— Nos, hogyan érzi magát, kedves barátom? Használt önnek, amit előírtam? — Nem használt, — hangzott a felelet. — Nem érem a dolgot, — mondta az orvos.

— Nézze, kedves doktor úr — magyarázta a beteg —, maga egy áldott jó ember és húsz pengőt adott nekem. En tehát a maga diétáját nem tartottam be, ellenben ezzel a húsz pengővel elmentem egy orvosprofesszorhoz!...

A Kormányzó Úr

Ófelmúltósága Dorner Aurél min. tanácsosnak a Magyar Erdemrend közpérezését adományozta, Rombay Dezsőné közgazdasági íróknak, a Mezőgazdasági Múzeum igazgató-őre özvegyének pedig megengedte, hogy a közjótékony-ság terén kifejtett tevékenységéért elismerését tudtul adják. — A közoktatási ügyi miniszter dr. Bernát Gyulának a József-műgyetemen magántanúrára történt képesítését megerősítette és tudomásul vette. — A Szentszék a jászóvári premontrai rend új prépostjává Ebergényi Antal premontrai kanonokot nevezte ki. — Dr. Vladár Károlyné, a Pest vármegyei Népművelés munkatársát, lapunk előfizetőjét — kinek újszerű gyermekszindarabjait lapunkban több ízben meg-talattuk — a Gyóni Géza Irod. Társas-tagjává választotta. Itt említjük meg, hogy a nagykőrösi r. k. leányklub fényesen sikerült matiné rendezést, amelyen dr. Vladár Károlyné «Lányok, ha kérnek» című irodalmi értékű, brilliáns korrajza került színre, kitűnő előadásban. — A tatatóvárosi szabadtéri ünnepi játékok június 7-én kezdődtek. Az első előadás balett-est volt, a «Mefisztó» című táncjáték került színre, Liszt Ferenc zenéjével és Nijinsky Kyrával a főszerepben. Ugyanezen az estén volt Dohnányi «Pierrette fátyla» balettjének reprizé. — Kedves előfizetőink közül v. Szegedy Istvánné Mariazellből, öz. Kovács Gyuláné nyug. főjegyző neje Balatonalmádiból, Bajcsy Erzsébet Semmeringről kerestett fel üdvözlő soraival, amit hálásan köszönünk és szívből jövő üdvözléttel viszonzunk. — Kitűnően sikerült és előkelő közönség jelenlétében zajlott le a Bucsatelepen történt zászlószentelés. A zászlóanyai tisztet dr. Dézsenyi Mihályné k. orvos neje töltötte be, akinek lendületes, szívbőljövő és szívhez szóló beszéde megérdemelten nagy sikert aratott.

Nyaralási hírek

Kedves előfizetőink közül Fenyőházy Dezsőné tanítónő Mátraházán, Balassa Mária Budapesten, Steindl Róziska Szirákon, Schermann Berta áll. óvónő Dombiraton, Süveges Miklósné Mátészalkán, Tomor Jánosné Budapesten, Gellei Antalné Alsógödön, Haden Emilné Nagytétényben, Szalóky Istvánné jegyző neje Bátmonostoron, öz. Bende Józsefné Kisvárdán, Ember Elekné Zircen, Vargha Miklósné min. tanácsos neje Vecsésen, Kormos Mihályné Sajóvárványban, dr. Maurer Kornélné Mátyásföldön, öz. Takáts Istvánné ny. pü. főtanácsos neje Szatymazon, Ruth Lajosné Balatonzámárdiban, Zsadányi Ferencné Balatonújhelyen, Hosmanni Béláné Hévízen, Papp Kálmánné mérnök neje Csorváson és Beniczky Sándorné Vácott élvezte a nyaralás örömeit.

Hímen-hírek

Prúnyi Angala okl. tanítónőt, kedves előfizetőnk a kiskőrösi r. k. templomban oltárhoz vezette dr. Peja Győző balassagyarmati áll. gimn. tanár. — Barta Marika, abonyi kedves előfizetőnk eljegyezte Bausz Gyula malomtulajdonos. — Romhányi Margit bpesti kedves előfizetőnk a X. kerületi MÁV-telepi Kisboldogasszony-templomban oltárhoz vezette Gara Ernő. — Oswald Irénke selypi kedves előfizetőnk eljegyezte Lenhartovics Antal tanár. — Tirnován Lenke kedves előfizetőnk a mezőtúri ref. nagytemplomban oltárhoz vezette N. Szűcs Sándor. — Nagy Sarolta, gyógypedagógiai tanárnő, úpesti kedves előfizetőnk és dr. Gazdag Gyula postatisztviselő örök hűséget esküdött a budapesti Deák-téri ev. templomban. — Sütő Ilona kisvársányi kedves előfizetőnk feleségül vette Kertész Vendel, Budapesten. — Bisztrai Áron Oktáv m. kir. erdőtanácsos és neje, Kertbólt Ilona leányát, Alicet eljegyezte Mátrai Ferenc tr. igazgató és neje, Malitorisz Ilona fia, Ferenc. — Dr. Farkas László és Megyaszi Schmiedhofer Klára örök hűséget esküdött a fásori ev. templomban. — Jónás István m. kir. államrendőrségi számv. főtanácsos és Weissenbacherné Wolf Erzsébet házasságot kötött. — Budó Mária leánygimnáziumi tandárnőt eljegyezte Bíró Béla okl. gépészmérnök. — Horváth Ilonka kedves előfizetőnk és Rácz János örök hűséget esküdött a paksi Jézus Szent Szíve-templomban. — Thierry Joldán áll. tanítónő, kedves előfizetőnk és dr. Beliczay István orvos házasságot kötött. — Tuba Teréz kedves előfizetőnk a kőbányai r. k. templom-

ban oltárhoz vezette Kapitány Ferenc. — Barcs Béla budapesti kir. közjegyző, kormányfőtanácsos és neje, Mack Erna meghitt családi körben ünnepelték házasságuk 50. évfordulóját. Az aranylakodalmas házaspárt a Deák-téri ev. templomban dr. Raffay Sándor püspök áldotta meg. — A jegyes- és házaspároknak, valamint az aranylakodalmas házaspárnak öszinte jókívánatainkat küldjük.

Könyvekről

Gergelyffy Gábor «Sorsdöntő órák» c. új regényében egy békebeli katonatisztnak a háború utáni küzdelmeit és tragikus szerelmi regényét írta meg bravúros elmélyüléssel, emberismerettel és mindvégig izgalmasan. A regény olyan érdekes és értékes, hogy külön felhívjuk rá kedves előfizetőink figyelmét. — A könyvnapnál kapcsolatban, a Pantheon kiadásában új, fiatal magyar regényírő jelentkezik. Szőnyi Zoltán az ismeretlenségéből kopogtat «Telihold» című regényével, amely valóban a mai fiatalok regénye. Ebből a könyvből látjuk először és teljes összintességgel azt a különbséget, ami a háború előtti és háború utáni két generáció között van. Szőnyi Zoltán mindvégig izgalmas regénye biztató ígéret arra, hogy új magyar regényíró-tehetség van indulóban. — Dr. Vajna György és Társa kiadásában jelent meg Faludi Kálmán «Pétörke» című regénye, amely egy Brazíliába szakadt magyar család élettörténete. A kivándorló magyarság keserű csalódásának rajzán keresztül a regény írója könnyes kacagással simogatja lelkünket és belopja magát a szívünkbe. — Most jelent meg a Magyar Szépirodalmi Pártolók Egyesülete kiadásában Ádám Éva hatalmas könyve, amely egy pompás szemű, kitűnő tollú és nagy intelligenciájú írónő bravúros alkotása. — Héjjas Endre «Méhészet dióhéjban» című szakkönyvére felhívjuk az érdeklődők és a méhészetrel foglalkozók figyelmét. A könyv a méhészkedés legújabb vívmányairól is pontos és lelkiismeretes beszámolót tartalmaz.

IN MEMORIAM

Az öszinte részvét hangján jelentjük, hogy régi, hűséges előfizetőnk

Kárpáti Jánosné sz. Domonkos Janka életének 62. évében, Aradon visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Szepsy Imre

községi irodatiszt, Szentpéterszegen, 35 éves korában elhunyt.

HÁZTARTÁS

Szárnyas ropogós. Egy szép csirkét levesben puhára megfőzzük. Ha kihült, a csontokról lefejtjük a húst, megdaráljuk. 3 deka vajból, lisztből világos rántást készítünk, felelesztjük 3 és fél deci tejjel. Ehhez adjuk a darált húst, megsózzuk, borsozzuk, kevés szerecsendiót reszelünk bele, néhány vékony szeletekre vágott gombát és zöldségrezselymel kissé párolva hozzákeverünk és egy egész tojást és egynek a sárgáját is adunk hozzá. Ha kissé megsűrűsödött, mely tányérba kiöntjük és vajjal megkent fehér papírral letakarva, hidegre állítjuk. Ha a keverék kihült, morzsával meghintett deszkán egyenlő nagyságú kottelt alakokat készítenek, tojásban és zsemlyemorzsában meghempergetjük és bő zsírban kisütjük. Adhatunk hozzá cukorborsót, paradicsom, vagy tartármártást.

„Takarékos háziasszony gázzal főz“

Gombásrostélyos. Ahány személy részére készítjük, annyit szelet rostélyos húst veszünk, kiverjük, megsózzuk, borsozzuk, kissé belisztezzük és serpenyőben kevés forró zsírban hirtelen minékét oldalán megsütjük, úgy, hogy a hús belül nyers maradjon. A lesütött rostélyosokat megfelelő lábosba rakjuk. A visszamaradt zsírában megpirítunk egy jó evőkanál lisztet, adunk hozzá fél fej finomra vá-

gott vöröshagymát, azután felelesztjük egy kanál paradicsommal, 2 deci vörös, vagy fehér borral és levessel. E mártást a rostélyosokra öntjük, lefődjük és sütőben pároljuk. Minden szelet húshoz 4 deka champignont vastagabb szeletekre vágunk, vajban hirtelen lepirítjuk, adunk hozzá apróra vágott zöldségrezselymel és ráteszük a rostélyosokra, de csak akkor, ha a hús már puhulni kezd. Ha szükséges, öntünk rá levest és egészen puhára pároljuk. Párolt rizst, burgonyát, vagy makarónt adunk mellé.

Leves töltött kelkáposztával. A megmosott kelkáposztát sósvízben puhára főzzük, azonban vigyázzunk, hogy a levelek egészen maradjanak. Ha megfőtt, áttesszük hidegvízbe, majd szitára, hogy a víz lecsűrődjön róla. A leveleket szétszedjük, meghintjük kevés sóval, törött horssal és apróra vágott zöldségrezselymel, bekenjük darált csirkehússal, meghintjük reszelt pármezánssal és felgöngyölítjük. Egy lábost vajjal kikennünk, a felgöngyölt kis kolbászkákat beletesszük egymás mellé, öntünk rá kevés húslevest, letakarjuk vajpapírral és a sütőben egy óráig pároljuk. Tálalás előtt leveses tányérokra helyezzük, húslevest öntünk rá és kockára vágott s vajban pirított zsemlyekockákat adunk mellé.

Borjúpörkölttel töltött burgonya. Egy kilo burgonyát megsütünk, átpaszírozzuk, 4 tojás sárgájával, 5 deka vajjal és kevés sóval jól eldolgozzuk. ½ kg. borjúhúsból (csont nélkül) paprikást készítünk. Egy megfelelő nagyságú lábost vajjal kikennünk és a burgonyamasszával úgy az alját, mint az oldalait kibéleljük, hogy mindenütt egyenlő vastagságú legyen. Az elkészített borjúpaprikásról a levét lecsűrjük, megtöltjük vele a kibélelt lábost, a tetejét is bevonjuk burgonyapírúval,

Nagyságos Asszonyom!

Ügyeljen, hogy a férje elegánsan öltözködjék! RUHÁIT

Dóczy Sándor-nál

a pesti művészvilág ismert uri szabójánál készíttesse

VII., Erzsébet krt. 17. félem. 3. T. 32-7-64
TROPIKÁL ÖLTÖNY MÁR P 60-TÓL

megvajazzuk és a sütőben szép lassan pirosra megsütjük. A visszamaradt mártásba adunk egy deci tejjel, egyszer felforradjuk és külön csészében adjuk fel. A kisült húst tálra borítjuk és rántás nélkül készült főzelékkel tálaljuk.

Csirkerizotto. Két csirkét zöldséggel puhára főzzük. ½ kg. rizst megmosunk, a vizet jól lecsűrjük róla. 10 deka csontvelőt kockára vágunk, kiolvasztjuk, adunk hozzá 3 deka vajat, kevés finomra vágott hagymát, hozzáadjuk a rizst és kissé még együtt pirítjuk. A csirkelevest rászűrjük, felelesztjük vele a rizst, megsózzuk, adunk bele két késhegynyi törött borst, egy kiskanányi apróra vágott zöldségre-

zselymel, egy gombát szeletekre vágva és vajban megpirítva, lefődjük és sütőben puhára pároljuk. Mikor már háromnegyedrészben a rizs megpuhult, a csirkét lefejtjük a csontokról és a zúzákat, a májakat zsírban kissé átsütjük és nagyobb darabokra vágva szintén közé vegyítjük. Tálaláskor adhatunk hozzá paradicsommártást, reszelt sajtot, vagy rozsdás pecsenyémártást.

Jéce becsinált mártással. A megtisztított jércét hidegvízben tűzre tesszük, 20 percig főzzük, ekkor adunk bele egy cellert cikkekre vágva, egy fej vöröshagymát, egy sárgarépát, két petrezselyemgyökeret, 6 szem egész borst és sót. Lassan főzzük, míg megpuhul. Ha megfőtt a jérce, kivesszük a levéből, beletesszük egy lábosba és letakarjuk vizes ruhával. A levest félrehúzzuk és állni hagyjuk, azután lecsűrjük, a zsírájt leszedjük, 5 deka vajból kevés liszttel világos rántást készítünk, felelesztjük a levessel és folytonos keverés mellett jól kifőzzük. Ezalatt 10 deka vajat megolvasztunk, 18 deka rizst beletesszünk, egy kissé átpirítjuk, egy kanál zsírt adunk hozzá és levest öntünk rá, lefődjük és puhára pároljuk. A tyúkot nyolc részre felvágjuk, a kivethető eson- tokat kiszedjük és kevés levesben melegen tartjuk. A mártást szitán áttörjük, ismét felforradjuk. Fél deci édes tejfölhöz adunk 2 tojássárgáját és óvatosan a mártáshoz keverjük, de nem szabad többé felforralni. A rizst a tál közepére halmozuk, vajas kanállal gyögyesen formázzuk, köréje rakjuk a jércedarabokat és a forró mártással leöntjük.

E jelben minden nő győzni fog.

Évtizedes kutatómunka remek eredménye az új

CHARMING SZÉRIA
Krém, puder, kölnivíz, szappan

Feleslegessé teszi az időrabló és költséges kozmetikai szalont.

A fiatalság hódító varázsát kínálja minden nőnek a CHARMING-KRÉM

TÉSZTARECEPTEK

Vajjal hajtogatott élesztős tészta. 30 deka vajjal 14 deka liszttel jól eldolgozzuk a nyújtófalával és hidegre állítjuk. Két kanál langyos tejfel, 4 deka friss élesztővel és megfelelő mennyiségű liszttel sűrű kovászt készítünk és megkelesztjük. 48 deka lisztet gyúródeszkára teszünk, adunk hozzá 4 deka porcukrot, egy evőkanál zsírt, 2 tojás sárgáját, a megkelt kovászt, csöpp só és langyos tejet. Kézzel jól eldolgozzuk, majd cipót formálunk belőle és liszttel meghintett deszkára tesszük és egy óráig állni hagyjuk, vagyis addig, míg majdnem egészen megkel. Ekkor kinyújtjuk, a vajat a középhebe tesszük, ugyanúgy, mint a vajjas tésztánál szoktuk és háromszor duplán hajtogatjuk. Közben mindig 15 percig pihentetjük. A háromszori hajtogatás után 10 percig még pihentetjük, azután kinyújtjuk és felhasználjuk. A tésztát ízesíthetjük reszelt citromhéjjal, vagy rummal. *Bus Györgyné.*

Orleanszelet. 28 deka lisztet, 28 deka vajat, 20 deka cukrot, 14 deka darált mogyorót, kevés reszelt citromhéjat össze gyúrunk, félcenti vastagon kinyújtott tésztából 3 darab 7 cm. széles és sütőpléni hosszúságú csíkot vágunk, melyeket a pléhre rakunk egymástól távolabb, hogy ne ragadjanak össze és kisütjük. A három lapot ribizli lekvárral megkenjük és híg rózsaszín fondánnal bevonjuk.

Dömötör Lászlóné.

HAJFESTÉS!

KOMOL párisi hajfestékekkel festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospektust küld:

Vezérképviselet:
Teréz-körút 40-42/a

Szöllős metélt. Ujjnyi vékony, hosszú csikokra vágott metéltet vaníliás, 15 deka mazsolaszóval együtt, cukros tejben kifőzünk. Tíz deka vajat megolvasztunk. 4-5 tojás sárgáját eldörzsölünk 2 kanál porcukorral, a fehérjéből kemény habot verünk, összevegyítjük a sárgájával. A vajjal a kifőtt tésztát leöntjük, azután könnyedén összekeverjük a tojással, jól kikent lábosba öntjük, sütőbe tesszük és pirosra megsütjük. Melegen egészen tálaljuk. *Bus Györgyné.*

Cseresznyés tészta. 28 deka vajat 28 deka cukorral habosra kikeverünk, azután hozzáadunk 4 egész tojást szintén habosra keverve. Ha ez elkészült, akkor 28 deka lisztet lassan belekeverünk, tortaformába tesszük, megmosott cseresznyét beledobunk, lassú tűznél megsütjük, tálra helyezzük és vaníliás cukorral behintjük. *Bus Györgyné.*

Cukormáz. Fél kg cukrot 4 deci vízzel főntesszük. Ha a cukor forr, a felületén képződő habot szűrőkanállal eltávolítjuk és egyharmad citrom levét belecavarjuk. Hogy a cukor megfelelő-e, úgy tudjuk

Sötét hajának

külseje ezideig sokat szenvedett a hajmosás után reárokodó szürke réteg által. De ez már csak a mult kísértete! Mert ma már a sötéthajuk a szappan- és lugmentes "Neo-Shampoo"-al mossák hajukat.

A "Neo-Shampoo" nem tartalmaz szappant és ezáltal nem is fejleszt "mészappan"-t, mint ahogy a szakemberek a szürkésfehér lerakódást elnevezték. Szép, természetesfényű haj az eredmény!

Akik pedig szőkeségüket akarják megtartani, vagy esetleg fokozni, a szintén szappan- és lugmentes különleges Neo-Shampoo "Szőkéknek" erősítőszert tartalmazó fajtát használják.

NEO SHAMPOON a "fekete fejjel"

Mindenütt kapható!

Forgalomba hozta: MIHÁLY OTTÓ gyógyszer-nagykereskedés, VI., Podmaniczky ucca 45.

meg, ha hidegvízbe adunk egy keveset belőle és egészben marad. A tűzről levesztjük, a tetejét kevés hidegvízzel megöntözzük, kihűlni hagyjuk. Arra kell ügyelni, hogy a cukorba ne kerüljön piszok, mert ettől a cukor kristályossá válik. A kihűlt cukrot fakanállal addig kavargjuk, míg egészen fehér lesz. Használat előtt a cukrot langyosra melegítjük, ha sűrű, kevés vízzel, vagy tojásfehérjével higítjuk. Torták áthúzásához használjuk és tetszésszerűen ízzel ízesítjük. *Dömötör Lászlóné.*

Bohémszelet. Tíz tojás fehérjéből kemény habot verünk, 18 deka porcukrot lassan belekeverünk, úgyszintén lassan keverünk bele előre elkészített 8 deka darált mogyorót és 4 deka lisztet, melyet előbb deszkán 10 deka reszelt csokoládéval összevegyítettünk. Ezt a masszát papírra kenjük egy centi vastagon és kemencében lassan kisütjük. Mikor kisült, kihűtjük, e lapokat megforgatjuk és a papírt kissé megvizezzük, hogy könnyebben leváljon a masszáról. A lapokat három egyenlő részre felvágjuk, megtöltjük csokoládékéremmel és áthúzzuk csokoládé-fondánnal. Csokoládékrem: egy egész és két tojás sárgáját 12 deka cukorral habústben gőzön jó habosra felverünk, lehűtjük, keverünk bele 20 deka vajat és 5 szelet puhított csokoládét. A csokoládét gyorsan keverjük bele, mert ha kihűl, darabos lesz. *Vargha Lászlóné.*

Eper-torta. Piskótortát készítünk, három lapot vágunk belőle, töltjük meg eperkrémmel, vonjuk be és díszítjük vele. Eperkrem: 25 deka vajat üstben puhára felolvasztunk és 22 deka porcukorral addig keverjük, míg szép sima és fehér lesz. Ezután adjuk hozzá 25 deka szitán átpaszírozott friss epret és fél citrom levét. Ha a krém összefutna, kissé megmelegítjük és újra simára keverjük. Ugyanígy készítjük a málnatortát is, csak eper helyett friss erdei málnát használunk a krémbe. *Vargha Lászlóné.*

Egres-torta. 25 deka vajból, 36 deka lisztből, 12 deka porcukorból, egy egész tojásból, 1 tojás sárgájából, picit sóval, reszelt citromhéjjal omlás tésztát gyúrunk és 2 óráig át hidegre tesszük. 60 deka cukorból fél deci vízzel sűrű szirupot főzünk, 1.80 kg egrest megtisztítunk és a sűrű szirupban lassan főzzük.

Az egrest szitára öntjük, a lecsurgatott cukrot sűrűre beforraljuk, azután az egreshez keverjük. Tortaformában a tésztát megsütjük. A szelére rácsot teszünk. Ha kihűlt, megtöltjük az egressel és tálalás előtt tejszínnel vonjuk be.

Vargha Lászlóné.

Cseresznyepástétom. 13 deka vajból, 30 deka lisztből, 7 deka cukorból, 1 és fél tojásból, kevés sóval és reszelt citromhéjjal omlás tésztát készítünk. Ovális alakú, tűzálló alacsony szélű edényt ujjnyi vastagságra az edény felső széléig kibélelünk vele. Megtöltjük kimagozott cseresznyével, meghintjük cukorral, törött fahéjjal, reszelt citromhéjjal és megöntözzük konyakkal vagy likörrel. A tészta szelét tojással megkenjük és a tölteleket egy lap tésztával leborítjuk. A közepén egy kis nyílást hagyunk, körül pedig cifrán kiszúrt tésztadarabokkal díszítjük, melyeket tojással megkenünk és úgy rögzítjük a tésztához. Mérsékelt tűznél kisütjük. Külön adunk hozzá hideg édes tejszínt. Ugyanígy készíthetünk sárgabarackból, ringlóból, almából, szilvából pástétomot. *Vargha Lászlóné.*

Almástej. 40 deka lisztből, 20 deka vajból vagy zsírból, 12 deka porcukorból, 3 tojás sárgájából, egy evőkanálnyi rumból, 2 evőkanálnyi tejfőlből, csöpp sóból, fél citrom reszelt héjából omlás tésztát gyúrunk, lehetőleg este és éjjelre hideg helyre állítjuk. A tészta felét más-

HAIDEK KER-BOLT

ANDRÁSSY-ÚT 21

BŐSÉGES ÉTLAP

1936 június hó 11-től június hó 20-ig

CSÜTÖRTÖK 11 Rk. Urnapja Pr. Barnabás	EBÉD: borsókrémleves, májpástétom majonézzel, gombás-csirke rizskörítéssel és salátával, eperkrém-torta, gyümölcs. VACSORA: kirántott csirke borsos-rizs körítéssel, uborkasalátával, tészta és gyümölcs.
PÉNTEK 12 Rk. Fak. Ján. Pr. Kolos	EBÉD: burgonyaleves, spárpa vajjal, túrósgombóc, eper. VACSORA: ríchal burgonyasalátával, tejeles számoéa.
SZOMBAT 13 Rk. Pád. sz. Ant. Pr. Tóbiás	EBÉD: sóskaleves, gombával töltött felsál, kelfőzelék, cseresznye. VACSORA: fényszelt borjúszeg pirosa sült burgonyakörítéssel, salátával.
VASÁRNAP 14 Rk. N. sz. Vaz. Pr. Vazul	EBÉD: egres leves csirkeaprólékkal, sajt-pudding, fiatal liba rizs körítéssel, burgonyával, salátával, almáslepeny. VACSORA: hideg máj franciasalátával, délről sült, sajt, gyümölcs.
HÉTFŐ 15 Rk. Jolán Pr. Vid	EBÉD: borsóleves, töltött kalarabé, csokoládés gombóc, cseresznye. VACSORA: vese-velő rizi-bizi körítéssel, fejes salátával, gyümölcs.
KEDD 16 Rk. R. sz. Fer. Pr. Rusztin	EBÉD: húsleves, főtt hús meggy mártással, dara körítéssel, palacsinta cseresznyével töltve. VACSORA: beefsteak tükörtojással, párolt karotta, tejeles számoéa.
SZERDA 17 Rk. Rainer hv. Pr. Laura	EBÉD: gombaleves, tejeles borjúszeglet zöldborsó főzelékkel, cseresznyés rétes. VACSORA: pirított borjómáj burgonyapüré körítéssel, sajt, eper.
CSÜTÖRTÖK 18 Rk. Efrém ea. Pr. Arnold	EBÉD: káposztaleves sertéshússal és kolbászal, rakott burgonya fejsalátával, rizskoch málnalekvárral, gyümölcs. VACSORA: Vagdalt libamell egybesült sült burgonyával, salátával, gyümölcs.
PÉNTEK 19 Rk. Jézus sz. Sz. Pr. Gyárfás	EBÉD: halászlé, túrósgombóc, gyümölcs. VACSORA: lágy tojás, szardínia, körített liptói retekkel, gyümölcs.
SZOMBAT 20 Rk. Szilv. p. vt. Pr. Ráfael	EBÉD: spárgaleves, töltött borjúmell salátával, kelfőzelék, cseresznyés rétes, gyümölcs. VACSORA: rakott csirke, gyümölcs.

nap ujjnyi vastagra kinyújtjuk, alacsony szélű tepsibe helyezzük, villával megszurkáljuk és keveset átsütjük, de csak annyira, hogy a tészta kissé szikkadt legyen. A sütőből kivesszük, kevés morzsával meghintjük és vastagon megrakjuk hámozott és vékony szeletekre vágott

KÜRTHY ANTAL ARANYERMES műasztal-
MŰBUTOROK főtárlással készen is
kaphatók. Ferenc-tér 1.
Telefon: 402-32.

almával. Meghintjük mazsolával és jól megcukrozzuk fehéjas cukorral. A tészta másik felét szintén kinyújtjuk vékonyra, az almát befedjük vele, tojássárgájával megkenjük, villával kissé megszurkáljuk és mérsékelt tűznel pirosra sütjük. Az almára hinthetünk reszelt diót is.
Dr. Szakmáry Imréné.

**DÁN TESTVÉREK Váci u. 6. (sarok)
nyári szőrmemegőrzés — javítás**

Csokoládés gombóc. 25 deka cukrot, 15 deka lisztet, 6 tojás sárgáját, félrúd vaníliát elkeverünk s fél liter forró tejjel eldolgozzuk, sűrű pépnek felfőzzük. Lemezre 3 cm vastagon elkenjük és ha kihült, kockákat vágunk belőle, ebből golyókat formálunk és forró zsírban kirántjuk. Reszelt csokoládéban megforgatjuk és azonnal tálaljuk.
Dr. Szakmáry Imréné.

BEFŐZÉS

Zöldborsó eltevése. A zöldborsó eltevése a legkényesebb. Első feltétel, hogy a borsó frissen szedett legyen és a kifejtésnél a szemeket nem szabad körömmel megsérteni, teljesen épek kell maradjanak. Teljesen tiszta edényben készítjük elő, nem lehet zsiros edényt használni hozzá. Megjegyezzük, hogy legbiztosabb patenztáros üvegbe tenni el, mert a lekötött üvegben való eltevésnél alig ha egy százalék megmarad, a többi mind elromlik. Tiszta vizet forralunk és minden liter vízbe adunk másfél deka konyhasót, kevés forralás után a vizet lehűtjük. Egy másik edényben ugyancsak tiszta vizet forralunk minden nélkül. Mikor jól forr, a borsót beledobjuk és 10 percig erősen forraljuk, azután leszűrjük, hideg vízben lehűtjük és azután szitára öntve lecsurgatjuk. A zöldborsót tiszta üvegekbe rakjuk, de nem egészen tele, hanem annyira, hogy az üveg nyakától egy jó ujjnyi üres hely maradjon. Rátöltünk a sós forralt vízből, hogy elpje, a fedelet rákapcsoljuk és ruha között kidunsztoljuk. Annyi vizet öntünk az edénybe, hogy addig érjen, mint az üveg tartalma. Ruhával letakarjuk, fedővel befedjük és 30 percig dunsztoljuk. Azután a tűzről le vesszük, az üvegeket másnap kiszedjük, szárazra megtöröljük, hűvös helyre tesszük.

Simon Ágnes, Budapest, Liszt
Ferenc-tér 10. f. 1
kozmetikai intézete
Legmodernebb eszközökkel szőrszálak, szemölcsök eltávolítása, — Szépférféketek vidékre is, — Díltalan kozmetikai szaktanács. Telefonszám: 22-8-64.

Tökkáposzta télire. A tököt meghámozzuk, hélélt kiszedjük, vastagon meggyaluljuk, jól beszózzuk és másfél órán át állni hagyjuk, azután jól kicsavarjuk és kisebb, szelcseszájú üvegekbe jól belegyömöszöljük olyképpen, hogy alul teszünk egy réteg sőt, azután egy réteg tököt s így felváltva, míg az üveg megtelik. Tetejére sőt kell tenni. Az üveget hóllyaggal lekötjük és 8 napra napos helyre tesszük s végül száraz, szellős kamrába elhelyezzük. Használatkor többször hideg vízben kiáztatjuk és a szokásos módon elkészíthető.

Cseresznye télire réstészta. Egészséges cseresznye magját kivesszük, ugy,

EGYSZERŰ ÉTLAP

1936 június hó 11-től június hó 20-ig

CSÜTÖRTÖK 11 Rk. Urnapja Pr. Barnabás	EBÉD: spárgaleves, töltött csirke pirosra sült burgonyával, salátával, piskótatorta csokoládékrémrel, gyümölcs. VACSORA: délről sült, tészta és gyümölcs.
PÉNTEK 12 Rk. Fak. Ján. Pr. Kolos	EBÉD: burgonyaleves, túrósgombóc, gyümölcs. VACSORA: turo tejfellet és snidlinggel, gyümölcs.
SZOMBAT 13 Rk. Pád. sz. Ant. Pr. Tóbiás	EBÉD: sóskaleves, töltött felsál, kelfőzelék. VACSORA: körített liptói retekkel, gyümölcs.
VASÁRNAP 14 Rk. N. sz. Vaz. Pr. Vaz.	EBÉD: borjúcsontleves aprókábsával, borjúvéss egybesült sültburgonyával, salátával, cseresznyés rétes. VACSORA: szalámi, vajaskenyér retekkel, gyümölcs.
HÉTFŐ 15 Rk. Jolán Pr. Vid	EBÉD: húsleves eperlevéltészta, fűthús petrezselymes burgonyakörítéssel, meggy mártással. VACSORA: tojásomlett fejes salátával, gyümölcs.
KEDD 16 Rk. R. sz. Fer. Pr. Rusztin	EBÉD: Egresleves, töltött kalarabé, gőzmetélt. VACSORA: pirított máj burgonyapüré körítéssel, salátával, gyümölcs.
SZERDA 17 Rk. Rainer hv. Pr. Laura	EBÉD: gombaleves, túróspalacsinta. VACSORA: vese-velő párolt zöldborsóval.
CSÜTÖRTÖK 18 Rk. Efrém ea. Pr. Arnold	EBÉD: káposztaleves kolbászsal, burgonyalángos, gyümölcs. VACSORA: vagdaltpeesnyé vegyes salátával, gyümölcs.
PÉNTEK 19 Rk. Jézus sz. Sz. Pr. Gyárfás	EBÉD: Halászlé, tarkedli, gyümölcs. VACSORA: paraj tükörtojással, gyümölcs.
SZOMBAT 20 Rk. Szilv. p. vt. Pr. Ráfael	EBÉD: zöldborsóleves, sajtosmetélt, gyümölcs. VACSORA: borjúpörkölt galuskával, salátával, gyümölcs.

hogy ne törjük össze a cseresznye húsát. Minden kiló cseresznyéhez 80 deka porcukrot veszünk és olymódon rakjuk üvegbe, hogy az üveg aljára teszünk két ujjnyi cukrot, erre ugyancsak két ujjnyi cseresznyét, újból cukrot s így tovább, míg az üveg megtelik. Tetejére cukrot

Művirág különlegességek
gyártása IV., Sütő-u. 1.
Grosz-nál, Telefon: 80-2-13.

teszünk, melyre kevés szalicilt hintünk, egy öt literes üvegre egy deci konyakot, vagy finom rumot öntünk. Légmentesen lekötjük és igen lassan kidunsztoljuk.

Fekete dió. A dió június végével eléri a rendes nagyságát, amikor még a mag puha és alkalmas befőzésre. A zöld dőkeket kötőtűvel megszurkáljuk, vízbe tesszük és egy hétig állni hagyjuk benne. A vizet naponta leöntjük róla és frissen töltünk rá. A diók ezalatt megfeketednek. Ekkor vízben puhára megfőzzük, minden dióba szúrunk egy szegfűszeget és egy szál fahéjat és azután sűrű szirupban tovább főzzük. Azután a szirupot gyakran befőzzük, cukorral pótoljuk, addig míg kellő sűrű lesz. Üvegekbe tesszük és lekötjük.

Rosszullet?

Pyramidon
fabletta
mindenkor
segíti!

Pyramidon
TABLETTÁK

Mézeskocsnyák. Epret, vagy málnát szörzsítán áttörünk és egy kiló léhez veszünk 1.25 kg mézet és a gyümölcs-lével együtt 10 percig főzzük, azután üvegekbe öntjük és lekötjük.

Cseresznye és meggy ecetben. A kiválógatott gyümölcsök szárait levágjuk, üvege tesszük, fahéjjal és szegfűszeggel fűszerezünk. Sűrűre forraljuk fel a borcetet cukorral, ha kihűlt, a gyümölcsre felöntjük, kössük le hőlágypapírral és tegyük hűvös helyre. Pecsényéhez kitűnő.

Cseresznye-jam. Öt kg tisztított és magmentes cseresznyét cukor nélkül főzünk fél óráig. Azután 4 kg cukrot adunk bele és 30 percig forni hagyjuk. Mielőtt elvinnénk a tűzről, kevés szalicilt keverünk bele, forró üvegekbe töltjük és másnapig szabadon hagyjuk kihűlni, azután légmentesen lekötjük, hideg vízzel fel tesszük dunsztolni és nagyon lassan gözben kifőzzük.

Eper-jam. Nem túlérett, szép nagy epret veszünk, megtisztítjuk és meszes vízben megmossuk. 5 liter vízhez egy dió nagyságú oltott meszet oldunk fel és ebben a vízben az epret megmossuk, hogy ne főjjen szét. Szitára rakjuk, hogy a víz leszűrődjön róla. Annyi cukrot veszünk, ahány kiló az eper, kevés vízzel tűzőn felfőzzük, az epret beletesszük és enyhén tűznél másfél óráig főzzük. A habját leszedjük. Hogy a jam elkészült-e, így állapítjuk meg, hogy tányérra kivesszünk belőle s ha jól megkocsonyásodik, vagyis nem folyik szét, akkor eleget főtt s így meleg állapotban üvegekbe tesszük, lehűtjük és lekötjük.

TANÁCSOT? KÉRNEK

Ürlesalád másfél hónapig nyaraltatni szeretné kispap-fiát Budapesthez egészen közel fekvő, jó levegőjű dombos vidéken, ahonnan a fiú hetenként egyszer-kétszer nagyobb fáradság nélkül beutazhatna Budapestre könnyebb fülkezés céljából. Csakis vallásos katolikus és intelligens családok jöhetnek tekintetbe. A családtagok megnevezését is kérem. Az érdeklődők közöljék a teljes ellátásra vonatkozó igényük havi összegét. Leveleket „Szlovenczkói család” jellegre kérek.

Kérem kedves olvasótársnőmet, ki tudna rokonai, ismerősei közül ajánlani egy Ausztriában élő úri német családot, ahol elvállalnának egy 27 éves úrileányt, okleveles tanítónőt. A német nyelvet szeretné elsajátítani. Gyermekkel szívesen foglalkozna, háztartásban segítkezne. Esetleg havonta 30—40 pengőt fizetne. Csak két hónapról van szó. Szíves választ Fedorjácz Sarolta okl. tanítónő, Pöstyénpuszta, u. p. Ludány (Nógrád m.) kérek.

Kérem kedves olvasótársnőmet, ha valaki ismeri a következő nótákat: „Temető a Tisza”, melynek első sora: „Amikor tavasszal a Tisza virágozik...” legyen szíves részemre megküldeni a szöveget s esetleg a kiadó nevét is közölni. Régen keresem és nem tudtam megszerezni. Igen hálás volnék, ha valaki segítségemre volna. K. Anna tisztviselő.

Nagyon hálás volnék, ha k. olvasótársnőim közül valaki tanácsot adna. Atyámnak a szeme hosszú évek óta súlyosan hurutos. Állandóan könnyes és gennyezik. Orvosok által adott gyógyszerek nem használnak. Fáj és röstell is. A szemnek nincsen semmi baja, mert magas kora dacára is jól lát, csak az alsó szemhéj van állandóan gyulladásban. Vértörős és szinte kifordul. Ha valaki tud orvost ajánlani, aki biztosan meggyógyítja, vagy hasonló betegségből kigyógyult, szíveskedjék segítségünkre lenni. Hálás szeretettel kérem soraikat „Mária” jellegre.

DÁN TESTVÉREK Váci u. 6. (sarok) nyári szörmemegőrzés — javítás

Kedves olvasótársnőim közül ki ajánlhatna Ausztriában lakó rokonai, vagy ismerősei köréből oly tisztviselő-családot, aki július és augusztus hónapokra cserébe elfogadna ötödik gimnazista fiút. A német nyelvben való előhaladása céljából olyan helyre szeretném adni, ahol hasonló korú fiú is van. Szíveségüket köszöni Kiss Béláné MÁV s.-tisztné, Debrecen, Teleki-u. 96.

Kérem kedves olvasótársnőmet, tudnának-e ajánlani Ausztriában olyan jobb családokat, akik hajlandók volnának a nyári iskolai szünidőben egy 14 éves gimnazista fiút ugyancsak fiúért cserébe elvállalni. Esetleg még jobb szeretném, ha egy hónapig mind a két fiú Ausztriában, a másik hónapban itt Magyarországon lenne. Így legalább itt is, ott is együtt volnának. Szíveségüket előre is köszönöm és közléseiket öv. Balogh Györgyné, Mezőtúr, Lázár-u. 4. címre kérjük.

Hygienikus fal-,
mennyezet-
és aszfal-borítás
a törv. védjegyű

„Eternit”

azbesztcement — nagylemezből

ETERNIT MŰVEK

Budapest, VI. ker., Andrássy út 33. szám

Az éticsiga tenyésztésére, a telep elkészítésére, későbbi értékesítésére vonatkozólag kérem azon kedves előfizetőtársaim szíves tanácsát, akik ezzel foglalkoznak. Esetleg címetek kérnék, ahonnan felvilágosítást kaphatnék. Nb. válaszukat köszönettel várja „Makói előfizető”.

Pest környékén lakó kedves olvasótársnőmet kérem, ki volna hajlandó két árva úrileányt, állami tisztviselőket, vasár- és ünnepnapokra fizetendőgül látni. Szeretnék kedves család körben tölteni az ünnepnapokat és élvezni a szép természetet, a jó levegőt. Mielőbbi szíves választ kérek az ár megjelölésével „Weekend” jellegre a kiadóhivatálba.

ÜZENETEK

K. J. Megvalljuk őszintén, hogy mi az impresszióknak levele elolvasása után? Az, ami az Öné, szomorú kislány, amit nem akar elhinni még most sem, amikor pedig az egész lénye ettől a tudattól szenved, ez a tudott valóság ég a szemében, mint visszaparancsolt könny, ez felerlík az arcán, mint sápadt virág, ez remeg az ajkán, mint kitérő sirás, de a szíve tiltakozik a valóság ellen és a szerelme örök himnuszát dobogja, míg a kegyetlen csalódás el nem némítja. A rangkülönbség, amiről csak utólag szerzett tudomást, nem volna akadály, mert az igazi szerelme ilyet nem ismer. Írja, hogy „mindig csak a mások panaszát kísérem figyelemmel, de magam soha nem kértem tanácsot. Eddig nem fájt semmi olyan nagyon, hogy ne tudtam volna napirendre térni felette. De most, most tanácsra volna szükségem”. Száz meg száz hasonló probléma könnyre patakzott végig a betűk ásta mederben, de csak nézte a partról és nem értette, hogy hárótörést szenvedett szívek könnyeitől áradott úgy meg és életek semmissültek örvényeiben. Nézte, nézte és még sem értette meg, mert a mások szenvedésén, tragédián tudunk sajnálkozni, könnyeket azonban csak a saját bánatunk sajtól ki a szívünkéből. Pedig ha összehasonlított tett volna a szeme előtt elvonult sorsok és a saját életében akkor kezdődött események között s ha az összehasonlításból felismerte volna, hogy hova vezet, milyen kiismerhetetlen labirintok vesz-

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

többe kerül, nem jutott volna ugyanarra sorsra, amely mindig ismétlődik. Később ébredt arra a döbbenetes tudatra, hogy a legtöbb férfi nem tud közömbös maradni egy csinos, kedves, intelligens nővel szemben, különösen akkor, ha gyakran van alkalmuk találkozni. De ez még korántsem jelenti azt, hogy mindjárt házasságra is gondolnak. Abban van a hiba a nők részéről, hogy a férfiak kedveskedését, udvariasságát kések szereléként elfogadni s ezen egyetlen gondolatuk, érzésük köré csoportosították életük legkisebb és legnagyobb feladatát. Míg a nő lángol és ég a saját életét feláldozó tüzzben, addig a férfinál az érzés lassan megszokássá válik, elhalványodnak szépségei, elfelejti, hogy édes szavakkal csalt pírt annak a kislánynak halvány arcára, akinek most már nem látja meg a könnyeit és nem akarja molyra deríteni szomorú arcát. Ne a modern nőket okolja azért, hogy most közömtől keres szórakozást, mert nem a modernség az a mágnes, ami vonzza, hanem a változatosságot hajszoló vágyának engedelmessége és ennek áldozza fel magát, szomorú kislány. Bele kell törődjön, hogy nem volt ez igazi szerelem, mert ha az lett volna, nem így, hanem házassággal végződött volna. Egy lépést se tegyen utána, neki kell közeledni. A saját érdekében helyesen tenné, ha nem számítana rá, semmi biztatót, megnyugtatót nem találunk magatartásában, sőt éppen azt látjuk, mintha szándékosan intéznék úgy a dolgokat, hogy kiábrándítsa magából. Majd csak elmaradnak a könnyek s a legfájdalmasabb családost is megényhíftik a múltó évek. Magával ragad mindenkit az élet sodra s közben megfellekedünk meg arról is, hogy sebeket is kaptnak. Nézzem szembe a vezérelt és harcolja ki maga is, kedves kislány, azt a boldogságot, amiről nem szabad hogy lemondjon. Szeretettel üdvözlé Szerk.

JÉGSZEKRÉNYEK

légre és villanyra. Figyelem! Gégnék utján. Különböző színeket, kék és fehér színes zománc, pala- és üvegburkolatú háztartási jégsekrények. HENNEFFELD Jégsekrény Rt. Budapest, VI., Ó-utca 6. Tel.: 11-4-29, 15-6-46.

«R. K.» jellegre:

Elmondani jaj de nehéz. Kellér Deszö verse. Dr. Sándor Jenő zenéje.

I. Amikor a tangó jártam önnel. Nem tudom, mi volt velem, ott benn a teremben a vér a fejembe szállt. — Nekem is titokban megtelt könnyel hevalom a két szemem s belül a szívemben valami nemek de fájt: —

Refr.: Elmondani jaj de nehéz, mit érzek én. — Pedig ennyi csak az egész: Imádom én! — De bárhogy fáj itt bent, magának mindent lehagadok. — Lehet, hogy én ebbe a szerelembe belehalok. —

CZIGÁNY ADÉL VIRÁGKERESKEDÉSE

Budapest, VI. ker.,
Teréz-körút 60
Telefón 15-0-70
Telefón 22-4-15

Kertészeti telep

Budateleny
villatelep
Telefón 699—77

KOSZORU-ÉS
CSOKORÖTÉSZLET
ESTÉLYEK, BALOK
DÍSZÍTÉSEK VALLA-
LÓM, DELSZAKI
SZÖRVEZÉS KÖL-
CSÖNYEGE
AZ ORSZÁG
LEGNAJOBB
NOVÉNYLERAKATA

Lenvászon short 7.90

kézmunka divatóval P

Saját készítményű finom női fehérneműek, modern strandkészetek nagy választékban, június 9-ig árban

LINGERIE

Budapest, IV., Apponyi-tér 5. Belvárosi Takarékpálota.

Elmondani jaj de nehéz, mit érzek én; — Talán álom csak az egész, hogy látom én! — Egész nap úgy járnék, akár az árnyék maga után, — Bocsánat, ez minden, ne haragudjon rám! —

I. Amikor a tangó szól, a lelkem valami csodára vár, — Gyönyörű az élet, de sokat remdek én. — Hallgasson meg kérem, úgy esemeg, hanem elrupl a nyár, a szívem kilátom, szeretem, imádom én!

B. Lilly.

Ritka madár a szerelem.

Harmath Imre verse. Kemény Egon zenéje.

I. Néha-néha alkonyóórán, — Szép emlékek nagy hajóján. Még elringatom a lelkem — És a vágy dalol szívemben: —

Refr.: Ritka madár a szerelem, — Itt fészkel árva szívem, várja, — Eljön már talán a párja. — A boldogság két madárát — Kergetem éj és napon át, — Kergetem, de érzem, mindhiába. — Itt tartom a kezemben néha már, — Am harom tovaszál a kék madár. — Ritka madár a szerelem, — Itt fészkel árva szívem, — Várja mindhiába, hol a párja.

II. Hátha mégis még életem, — Várva-várt örök reményem, — Hátha még elvisz a szárnyam, — S vár a lány, akire vártam.

Üdvözzellett Biró Lilly Újpest.

DÁN TESTVÉREK Váci u. 6. (sarok) nyári szőrmemegőrzés — javítás

1931. szeptember 1. Talán ez az a szomoruan emlékeztetés dátum, amely sűrűliraktént jelzi azt a mindennap megismétlődő tragédiát, amely ellen felzaklatott lelkének kétségbeesett sikoltásával kér védelmet. Vannak érzékeny idegzetű emberek, akiknek egy jelentéktelen túlszúrás is érzékeny fájdalom okoz, viszont másokat nem tud letörni mászás súlyú szerencsétlenség sem. Ön az előbbiekhöz tartozik, azokhoz a szerencsétlen természetekhez, akik mindig mindent a legsötétebb szemüvegben néznek s úgy járnak-kelnek az életben, mintha a világ összes fájdalmát egyedül kellene elviselniük. Ebből a szerencsétlen túlszúrás ki kel gyógyulnia, mert ha nem, belepusztul. Levele olyan vigasztalanul szomorú, mintha a saját lelke fölött húzta volna meg a lélekharangot. Engedje meg, hogy megállítsunk panaszos zúgását és a harang zsinórja helyett a munka életet adó, álomba ringató bekéjtést adjuk a kezébe. Hígye el, hogy munkaközben a legfájdalmas emlékeket is el lehet felejtetni és olyan jótékony feledés köde borul rá mindenre, amitől nem tudtunk menekülni, hogy ennél biztosabb hatású orvosságra a csodák szürnamú között sem talál. Örökké sirni sem lehet, mert egyszer kiapadnak könnyeink, s akár akarjuk, akár nem, bele kell néznünk könnytelen szemünkkel az életbe és akármilyen munkát vállalnunk kell, mert kevesek az ünnepnapok és sokak a hétköznapiak. A lüktető élet megköveteli mindannyiunktól, hogy résztvegyünk benne kezünk áldott munkájával és becsületesen végzzük el a reánk háruló feladatokat. Kérem, fordítsa el tekintetét sajátmagáról és nézzzen szét ezen a hűs földön, ahol annyi földönfutó, kenyrétlen munkanélküli hujdosó él és

hasonlitsa össze azoknak szavakkal le sem írható szenvedéseit a magáéval és a kettő összemérése után vissza kell térjen szívébe az öröm és lelkebe a reményesség és mindezek fölött a hála, hogy csak ennyit szenvedett. Csak azok értékelhetik a ritkán mosolygó boldogságot, akik visszajelöljék fényét elsötétült szívükbe. Minden emberben kell lenni annyi fenntartó szugesztív erőnek, hogy legyűrje a ránehezülő szerencsétlenséget és utat találjon mindannak élvezetéhez, ami örömben fürdési meg elíradt lelkét és testét. Ha az hagyta el aklár a szívében adott helyet s most üresen, kifosztottan didereg a magány kétségbejött hangtalanságában, — ez nem ok, hogy erőszakosan megszkafitsa életét. Nem könnyű az embernek tölte sebeket begyógyítani, de hogy lehet, mindannal beszédesebben bizonyítjuk mi, mindannyian, akik küzdünk és élünk, mert nincs egyetlen olyan ember, aki ne hordozná szívén a szenvedések el nem titkolható belyéget. Harcolni kell a boldogtalanság ellen, ami olyan, mint gyümölcstermő fákat megtámadó gomba, amit le kell égetni, hogy megmentsük a fát. Le kell égetni a bánatot a lélekről, hogy frissen magába fogadja az élet értékét, azokat az apró, csöndes örömeiket, amik nélkül nem lehet élni. Ha megfogadja tanácsomat, legközelebb életének új fordulójáról írhat nekünk.

Szív. üdv. Szerk.

Wunder László, Bukarest. Stílusában plasztikus akar lenni s jobbra az is. Vannak mozgalmak, színes mondatai, zenei erősek, néha fénylenek. Gondolatait izgalmas fatogatás után válogatja meg. Ezekben az írásában még sem találjuk tehetségének kibontakozását, legfeljebb egy lépéssel jutott közelebb az irodalom területéhez. A versek nagyrésze még csak szárnypróbálgatások, mások inkább napilap témák. Áki így beleringatja magát a költészet boldog állapotába, annak talán valóban is sikerüljön egy eljutni a Parnasusra. Szív. üdv. Szerk.

Léda

melltartó
a nő ideálját
Mindenlét kapható.
Törv. védvé.

H. Klára, Szolnok, Mézesscsók bevonására a következő masszát használjuk: 25 deka cukrot, egy citrom levét és egy tojásfehérjét jól elődrzsólítunk és langyos sültben megszáritjuk. Szív. üdv. Szerk.

Őszi hervadás. Tetszett a meleg, asszonyi hangja, az a mód, ahogy megelevenít, szinte drámaivá tesz egyes helyzeteket. Kár, hogy hasonlatai nem eléggé találóak és igazt költői célja még nem lapintható ki. Nöies megérzéseit legfőképpen értekeljük. Nem lehetett azonban megállapítani.

Férfi nőtáskák

Böröndök

Aktatáskák

„Dames” bördízműves szalon
Minyik Lajos Budapest, IV., Kossuth Lajos ucca 1 sz.
U d v a r b a n

PULVEX

rovarirtó a legkitűnőbb
moly ellen

Szagtalan. — Nem mérgező
Ez i k ér je mindenütt.

hogy a verseiben felfedezett megkapó gondolatok véletlen rátalálások-e, vagy egy már kialakulófében levő költői léleknek köszönhetőek létüket. Készséggel számonartjuk további verseit.

Szív. üdv. Szerk.

Kívánsi. Ószinte figyelemmel olvastam el verseit. Kíváncsi voltam, milyen gondolatai születhettek percek alatt, amelyeknek semmit nem javított, hanem gyorsan borítékba tette és várja, hogy milyenek találom „firkálásait”. Mindenesetre furcsa, hogy olyan könnyen elérhetőnek képzeli a költői dicsőség elérését. Sajnos, nagyon feltűnőek azok a fogatkösságok, amelyek azért ösztönöznek tündöcsre, mert leveléből tisztább szemléletű, komoly olvasót ismert meg, akinek szíve is részvesz az olvasásban és egy művészi versnél feldob benne a vágy, hogy maga is verse öntve elmondja érzéseit. A „versek” — sajnos — nagyon gyöngök, siető türelmetlenséggel leírt rendezetlen gondolatok. Így nem lehet és nem is szabad írni. De azért úgy érzem, hogy jó koponya lehet, ha annyi szépséget elraktározott benne, csak az értékes ösztözellő nyersanyagot nem tudja művészi értékűvé csiszolni. Bármennyire nyers hatások is versei, itt-ott érdekesen virtuózodó s kétségtelen, hogy mindenik magánhordja egyéniségének egy kis töredékét. Sok-sok finomsággal, szeretettel tésztült leveléért szeretettel köszöntjük.

Szerk.

Belföldi és külföldi urhölgyeket legközelebb hivatásos kozmetikusokké kiképez Földesné „JUNO” kozmetikai intézete, Budapest, IV., Károly-körút 24. A Magyar Uriasszonyok Lapja előfizetésének tandíjkezelvénye.

Rózsika. Édesanyja igen praktikus és komolyan gondolkodik, amikor varni akarja tanítványait. Ha tökéletesen megtanul, biztos kenyeret jelent, mert semmivel olyan biztosan nem keresheli meg, mint varrással. Minden pálya túl van zúsfólva s négy középiskolai képzettséggel ma már csak ipari pályára mehet, mint pl. női fodrász, manikűrös, kalapkészítő, könyvkötő, de egyikkel sem keres annyit, mint a varrással. Igaz, hogy ez a legnehezebben elsajátítható ipar, de szorgalommal és ügyességgel olyan értékes munkaeövére képezheti ki magát, hogy akár mint alkalmazott, jobb fizetést kaphat, mint más iparban. Nagyon szép az az elhatározása, hogy szüleinek akar segíteni s erre való tekintettel is olyat kell hogy válasszon, amely leginkább megfelel e terve megvalósításának. Szív. üdv. Szerk.

Kozmetika. Tudomásunk szerint Nagyságos Asszony lakhelyén a kozmetika a szabadfoglalkozások közé tartozik s ha nagykorúságát elérte, semmi akadály nincs annak, hogy kozmetikai szalonny nyisson. Természetesen szükséges, hogy egy komoly kozmetikai intézetben kiképezze magát s az elméleti tudáson kívül a gyakorlatit is elvégezze, amire ép olyan nagy szükség van, mint az elméletre, nélküle nem boldogulhat. A tanfolyamot itt kell elvégezze, hogy vizsgálhasson. Kozmetikára előkészítő könyv nyomtatásban nem jelent meg, ellenben minden kozmetikus intézetnek vannak olyan elméleti

tananyagot felölölő füzetek, amelyet azonban csak a tanfolyamon résztvevőknek bocsátanak rendelkezésre megfelelő összeg ellenében. További felvilágosításért mellőztassék lapunk kozmetikai rovata vezetőjéhez: dr. Földes Miklós orvoshoz fordulni (Budapest, IV., Károly király-út 24.) Válaszshelyezéggel ellátott levélre készséggel ad felvilágosítást lapunk előfizetőinek. Szív. üdv. Szerk.

Tanácskérésre váratlanul sokan igyekeztek kedves olvasótársainóm közti segítségemre lenni. Egyenként nem tudom hálámat kifejezni s ezért kérem mindazon olvasótársainómet, akik engem vigasztalni, megnyugtanni és segítségemre lenni igyekeztek, az anyai szeretet meleg érzéséből fakadó ószinte hálás köszönetemet fogadják ezúton. Engedjék meg kedves olvasótársainóm, hogy édes mindanyuikra az isteni gondviselés bőséges áldását kérve, köszöntsem Önöket. Igaz szeretettel

„Aggódó anya”.

K. Edith. Édes anyuskája távollétében helyette küldött, s az ajándékok megköszönő kedves levelének nagyon örülünk. Nem tudhatuk, hogy kedvesi szívét olyan fájdalmas bánat szomorította meg s éppen ezért hálásak vagyunk a vigasztalás anyagiának, hogy a legnehezebb napokban vezért oda, s szeretetünk legkisebb jelével tolmácsolhatuk együttérzésünket. A Mindenható oszlassa el lelkükről a bánat sötétjét és szeretetének sugaras fényével világosítsa meg az Ő örök jószágát, hogy megnyugodva örüljen az életnek. Igaz szeretettel köszöntjük. Levelében a legszebbet, a legjobbat kaptuk, amiért mindig hálával gondolunk lapunk kedves barátjára.

Meleg üdvözlettel Szerk.

Békebeli,
pelykőknnyű varrott
everlasting cipők
ismét kaphatók

SZÉKELYNÉL,
csak IV. ker., Múzeum-körút 39. szám

A debreceni Nyári Egyetem tizedik tanfolyamát az idén is augusztus 1—18-ig rendezik meg. A múlt nyáron 255 külföldi vett részt a s az idén már eddig 18 nemzet fiat közül 320 külföldi jelentkezett s így kiváló alkalom nyílt idegen nyelvek gyakorlására és külföldiekkel való megismerkedésre. A jubilárius tanfolyamon a legkíválóbb magyar és külföldi előadók tartanak előadásokat magyar, német, francia, angol és olasz nyelven. Az előadások délelőtt 8—11-ig és délután 5—7-ig lesznek, hogy maradjon idő a

jó napot
csak
34 pengős
NAGYKOVÁCSY
tropikál öltönyben
kivánhat magának.

gyöngörű naggerdei strandon való fürdőzésre is. A hallgatóság internátusokban, bútorozott szobákban és jó szállodákban nyér elhelyezést. A legújabb kutatásokat felölölő előadásorozatokat hangverseny, magyar táncbemutató, nyelvelcék, szórakozás és sportolási alkalmak, továbbá kirándulások egészíti ki. A résztvevők uszuti és vízumkedvezményt kaphatnak. Lakás és élszéndű ellátás három hétre 65 P. Beiratkozási díj 8 pengő. Részletes felvilágosítással szolgál a debreceni Nyári Egyetem titkársága. Debrecen 10.

Öblögesse rendszeresen a száj- és orrüreggel reggel és este, lehetőleg az étkezés után is **ODOL-LAL**, mert az Odol az ideális szájjápoló szer.

Tanuljunk könnyen, gyorsan németül! III. javított és bővített kiadása most jelent meg! Irta: Dr. Ernst Häckel, a Pázmány Péter Tudományos Egyetem mb. előadója, a bádó Eötvös Collegium hírneves tandra s egyike a legismertebb cstrák nyelvetudósoknak. Új műve 350 oldalon jelent meg, nem csupán nyelvetan, hanem megbízható tanácsadó és vezető is a német nyelvetan. Anyagát érdekes és fontos olvasógyakorlatok és feladatok teszik változatossá, amelyek alkalmasak a nyelvbértek alapos felkeltésére és megerősítésére. Novák Rudolf és Társa tudományos könyvkiadóvállalatnál kapható (Budapest, VIII., Baross-utca 21.) Ár fázve 6 pengő, kötve 7 pengő.

«Lakytelek» jellegre küldöm: Nagyanymó mesél, — Nagy a figyelem, — Azt meséli, hogy — mi a szerelem, — amint így me-

A jelenkor legcélszerűbb bútora

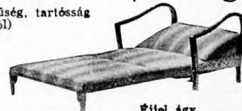
az egy kézmozdulattal tetszés szerinti sezlónná, illetve ágygá átalakítható

Nappal fotel

modern Schöberl fotelgágy

(Felülmulhatatlan célszerűség, tartósság és kényelem szempontjából)

Éjjeli ágy

Kapható: **SCHÖBERL RÓBERT** udvari szállítónál, IV., Haris-köz 4

Tennisz-klinika

Tennisfelszerelések legelősből beszerzési forrása. Húrozások megvárlhatók. **SCHWEBL ISTVÁN** sportkereskedése, IV., Magyar-u. 16. Tel.: 858-68. E lap előfizetőinek engedmény.

sét, — feltámad a mull, — az ajka reszkető, a hangja elfogult:

Jött az első bál, az első imádó, az első kis levél, az első randevú, az első kis vírág, az első édes csók, minék mondjam tovább, hiszen csak álom volt. Szívvelyes üdvözléssel «Nagyhalmágyi».

A **Thiosept-zsappan** hatása csodálatlan a tisztítálat, zsíros és kiütéses bőrön.

P. Ödönne, Véleményünk szerint nagyon nagy érdem az, ha valaki szegény sorsból, egyszerű szülőktől származott gyermek 'éven, a saját szorgalmából magas

polcra küzdi fel magát. Vagyonos, előkelő család gyermekének könnyű elérni a kitűzött célt, mert segít neki a vagyon, az ösztökeltetés, de hol vegye mindezeket a felfelé lendítő segédeszközöket a szegény ember gyermeke? Senkitől nem kérhet, senkitől nem várhat semmit, csak sajátmagára támaszkodhatik s annyit ér el, amennyit a maga erejével el tud érni. Az ilyen férfi természetesen öntudatos és zárkózott is, öntudatossága, zárkózottsága szinte természetesen, mert megszokta, hogy befelé éljen, a saját gondolataival társalognon, önmagával beszélje meg minden ügyét. Nem a származását kell fontolóra venni, hanem azokat az egyéni értékeket, amelyek azok fölé emelik, akik selyempaplan alatt születtek. Méltóságos Asszony beismeri, hogy kislánya választásait szerencsés választás-

BUTORT mindenki

BOG-MIL butoráruházban vásárol VI., Vilmos császár-ut 43. (Báthory utcával szemközt). **KOMBINÁLT SZOBÁK, HÁLÓK, EBÉDLŐK** dús választékban

nak tartja, mert az illető szellemi és jellembeli arisztokráciája, úr megjelenése megsemmisít még a legkajánabb elfogultságot is, de még sem tud szabadulni társaságának a szülők egyszerű alistszi állására telt megjegyzéseitől. A fiú megérezte ezt az idegenkedést és nyíltan bejelentette, hogy csak akkor fogadják el őt, ha a szüleit is ép úgy tisztelik, mert az ő fiú szeretete, hálaia mindenki fölé leyezi és soha nem tudna elszakadni tőlük. Kijelentette, hogy a méltóságos asszony leánya a boldogsága beteljesülését jelenti s ha szüleit olyan megbecsülés-sel fogadják a szívükbe, mint őt, igéri, hogy megkísérli a boldogság maximumával viszonzni beléje helyezett bizalmukat, szeretőiket. Ezekután csak az a kérdés, hogy mi életbevágóan fontosabb: Méltóságos Asszony leánya boldogsága, aki kijelentette, hogy nem töriődik a szülők egyszerűségével, ép úgy szereti, tiszteli őket most is, mintha hasonló társadalmi állásukat volnának, tehát az ő részéről etekintelen nincs akadály, vagy azoknak a véleménye, akik a külsőségek miatt feláldoznak az egymásra talált boldogságot? Nem lehet ezen hosszosan töprengeni, mert nincs más választás: igen vagy nem. De ha oly nehéz az *igent* kimondani, a *nemet* még nehezebb, mert a *nem* ellen szemben áll a boldogsághoz ragaszkodó leányuk *igenje* s akár úgy «imádják» egyetlen leányukat, mint Méltóságos Asszonyék, azoknak nem lehetnek semmiféle más szempontjaik, mint az ő érdeke, az ő boldogsága. Nagy dolog ez, de még nagyobb a lentvalókat magukhoz fölemelni, szeretettükbe fogadni. Előbb le kell győzniök magukban a gőg rossz szellemét, hogy a szívüket, jószágukat, emberszeretettüket odaadhassák. Nem kétségés előttem, még habozásuk, gondolkodásuk dacára sem, hogy nem tekintik nagy áldozatnak beleegyezésükkel tőkéletésíteni, amit két rajongó szívű ember a boldogságról álmodik. Nem kétségés, hogy ki áll közelebb a szívükhöz s hiszen, ha látják gyermekük mosolygó arcát, dalol kedvét, a szülők szíve még több fényel, ragyogással süt rájuk. A szeretet győzelmet remélve, igaz szívvel köszönti *Szerk.*

A „**LADY**” Chat Noir kölnivíz szerencsés összetétele következtében egyesül a bőr természetesen illatával és megadja azt az egyéni vonást, amire egy igazán ápolat nő olyan nagy súlyt helyez.

Fried Rózsai fűszalon

Erzsetbet-kürt 30. I. 8. Egészségügyi és kombinált fűzőkülönlegességek, mérsékelt árban.

Felölös szerkesztő, kiadó és tulajdonos:

KERTÉSZ BÉLA

Szerkesztők:

Dr. KERTÉSZ ELEK

tordai BÖJTHE ETELKA, ERDŐDY ELEK

Ügyvezető igazgató:

BARTHA ISTVÁN

Kéziratokat, kisléket, fényképeket nem adunk vissza és nem örzünk meg. A lap képeinek és cikkeinek átvétele és lekötése tilos.

A Magyar Uríasszonyok Lapját nyomta: a Hungária Hírlapnyomda R. T. Budapest, V., Vilmos császár-ut 34. Felelős: SCHMILEK GÉZA

Próhirdetések

Ezen rovatban közlendő hirdetés díja szavanként 15 fillér. Tíz szav aluli szöveg hirdetés díja 1 P 50 fillér. Jelvis hirdetésekre érkező levelek továbbítására hirdetési díjjal egyidejűleg külön 1 P utalandó 6l. Álláskereső hirdetések szavanként 10 fillér.

Perzsa és más szövegek szakzszerű és művészi javítását vállalom. Vidéki megrendeléseket is pontosan e közliök. A lap előfizetői részére 10 százelek kedvezmény. Cim: Tcharhoukian Vosdmiak, Budapest, VIII., Kisfaludy-u. 21. Telefon: 369-66.

Gimnáziumi érettségét tett okleveles fiatal tanító-nő, ref. vallású, kitűnő modern pedagógus, kimondottan úri család elem, vagy középiskolás gyermekek mellé házi tanítónőnek ajánlkozok. A gyermekek tanítását, nevelését lelkiismeretesen végzi. Leveleket „Ref. tanító-nő” jellegre kiadóba kéré.

Zongorát vagy pianinót azonnali készpénzfizetésért sűrűgösen vennék. Telefon: 395-03.

Női divatszalon a legutolsó divat szerint izlésesen, olcsón készít női ruhát jutányos feltételek mellett. Rövid idő alatt tökéletesen tanít szabni, varrni. Szakvizsgerára előkészít Bogárné, VI., Vilmos császár-út 45., I. 1a.

Rövid gyarkorló zongora 200, külföldi 400, valódi **Bösendorfer 600**, zongorák, pianinók feltűnő olcsón, tisztviselőknöknek előleg nélkül, legcélszerűbb részlete. „Opera”-zongorateremben. Rákóczi-út ötven, Erzsébet-kürt sarok.

Lejtőkéletekben kivitelben készíték olcsó áron angol, francia ruhákat, kosztümöket, komplektok, gyermekruhákat. Szíves partfogást kér: Fodor Mária, Budapest, VI., Jókai-u. 37.

Gyönyörű, fehérre festett, használt, smizettes leányzóba — magányos hölgy részére is alkalmas berendezés — olcsó áron eladó. Érdeklődés 950-95 telefon alatt, vagy Újpest, Erzsébet-u. 8. Butorgyár.

Csiláridülő egész évben nyitva. Gyönyörű helyi vidék, kényelmes kastély-szobák, zárt folyosók, prima koszt, olcsó panzió. Prospektus, **Csiláridülő**, Mátraszőlös.

Tesli és szellemi fogatkozások szakzszerű gondozásra felvéteinek. Wallrahenstein, Budakeszi, Rákóczi-u. 108.

Vennék készpénzért zongorát, esetleg pianinót. Telefon: 402-06. Fenyőné, Erzsébet-kürt 26.

Gyermekek mellé nevelőnőknek ajánlkozok érettségét okl. tanító-nő, külföldre is.

A nyári **hónapokra** csak ellátásért is elmennék berendezés, vagy a Balaton mellett lakó családkhoz gyermekek mellé. Esetleg korrepetálnék. Nagy Dalma, okl. tanító-nő, Mezőtur, Zerge-u. 3.

Zongorák, pianinók előleg nélküli legkisebb részlete. Tisztviselőkedvezmény. Fenyőné, zongoraterme, Erzsébet-kürt huszonhat.

Juliusra kiadó elkülönített szoba a Belvárosban. Bruckmann, Répizsota-u. 7.

Fizető vendégül szívesen látok fiatal úrilányt, aki szereti a madárdalol rónát. Leveleket „Türkeve” jellegre kérék.

Lapunk múltévi **bekötési táblája** 2 pengő előzetes beküldése ellenében II. félévi **kiadóhivatalunkban** kapható.

A MAGYAR URIASSZONYOK GYERMEKEINEK UJSÁGJA

mint a Magyar
Uriasszonyok Lapja
állandó ingyenes
gyermekrovata

A Magyar Uriasszonyok Lapja
hívonta háromszor megjelenő
állandó melléklete

Szerkesztik:
ETA NÉNI, ELEK BÁCSI
és kis pajtásaink

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI., Jókai-u. 37, a Magyar Uri-
asszonyok Lapjaszerkesztősége

NŐVÉRKÉK

Kis hugoskám, véled mentem
Zöld mezőre játszani,
Puha fűben futkározni,
Pillangókkal szállani.

A kis patak partján állunk,
Nézd, a vize tiszta, szép,
Ne félj, vigyázok én reád,
Ha kis lábad belelép.

Veled játszom, míg anyáescánk
Dolgát végzi érttünk,
Jobban megy a munka, hogyha
Hallja vidám énekünk.

Veled játszom, kis hugoskám,
Egy perere se hagylak el,
Nővéreknek egymást mindig
Igazán szeretni kell.

Havasí mese

Írta: Bálint Ágnes, kis munkatársunk

A messzi havasokban, magas bércek között élt egyszer egy vadász. Fialat volt, vidám és daloskedvű. Reggeltől estig járta a fenyveseket, a kopár réteket, üzte a szarvasokat s nagyon boldog volt. Kis kunyhója volt számára a legszebb palota. Noha mindig egyedül volt, embert alig látott, mégsem érezte magát elhagyatottnak. Egyszerű ruhája foltoktól tarkállott, de ő észre sem vette. Olyan meglegedett volt ebben a rossz gunyában, hogy egy király is megirigyelhette volna.

Egy szép nyári este ott ült kunyhója előtt a padkán, s a tűzrakásra bámult. Fenyvesillatot hozott feléje a hűs hegyi szél s a völgyből felhallatszott a szarvasbögés.

— Ej, te vadász, de nagyon egyedül vagy! — szólította meg valaki s ahogy felnézett, rút manót látott maga előtt.

— Egyedül vagyok — felelte a vadász, — annyi szent. De nincsen abban semmi rossz. Így élek már évek óta s nem cselelnék a gróffal sem.

— Persze, persze! — kacagott a manó s gúnyos nevetését visszaverték a meredek hegyfalak.

— Te vadász, nem jönnél el velem egy kis sétára? A hold világít s az én lámpám ki nem alszik.

A vadász felállt, vette a botját s nagyot lobbant a tűz. Aztán elindultak ketten: a manó, meg a vadász.

Mentek, mendégéltek a keskeny hegyi ösvényen, felfelé a csúcsra. Mikor fenn voltak, lemutatott a manó a tisztásra, ahol a vadász kunyhója állt. A hold jól megvilágította a kékes fényével.

— Nézd csak, milyen nyomorúságos! És te egy ilyen rozzant kalibában akarod leélni egész életedet? S még hozzá egyedül? A vadász maga is meglepődött kunyhója

szegénységén. Lehorgasztotta a fejét s maga sem tudta, hogy került haza. A tűz már nem égett, csak egy parázs pislogott az elszenesedett hasábok között. Most ez fellobbant, izzani kezdett: — Hej, te vadász, te vadász! Az irigység volt ez a rút manó, megirigyelte csendes boldogságodat s el akarja venni tőled!

De a vadász rosszkedvű volt s botjával hamut kapart a parázsra. Másnap reggel napsütéstől ragyogott az egész hegy. Az első sugarak felébresztették a vadászt, aki felkelt, s kürtjével elindult egyenesen lefelé, a vízmosta szakadékhöz.

A vörös kövek izzottak a nap tűzében s egy zergenyáj ugrált szikláról sziklára. Havasi gyopár, tarka köröntő pompázott a kövek között, de a vadász nem hajolt le, mint máskor, hogy tépjen egyet a kalapja mellé.

Eljutott a fenyves tavához is. Máskor órákhosszat üldögélt az árnyékos, meredek parton s gömbölyű kavicsokat do-

bált a sima, zöld tükörre. Most azonban nyugtalanul ment a vízesés felé.

A másik parton a manó várta. Úgy állt ott, mint szikla a hegycsúcson s a vadász megindult, hogy átlépegessen hozzá, a vízből kiálló sikos köveken. De mielőtt rálépett volna az első köre, egy kis gyík dugta ki fejét alóla és remegve mondta: — Vadász, kérlek, vigyázz! Az irigység elrabolja a boldogságodat, ne menj oda hozzá!

De a vadász dacosan tovább lépegetett, egyik kőről a másikra.

És a patak vize most nem zúgott, hanem csobogott. És a vadász jól hallotta, mennyire kéri őt a patak, hogy térjen vissza, hagyja a rút manót. De a manó már karongfoga a vadászt és az ment is vele.

— Nos, vadász, ismét találkoztunk! — mondta neki és hangjában káröröm bujkált. — Gyere velem, ha már itt vagy, egy rövid sétára.

És megindultak, lassan. Komoran a vadász, gúnyos mosollyal a manó.

Egyszer csak megállt a manó egy virág előtt. — Nézd! — mutatta a vadásznak.

— Milyen pompás ruhája van ennek a virágnak! És neked, az embernek, toldott-foldott ruhában kell járnod! — A vadász szerette volna megmondani, hogy ő eddig is nagyon jól érezte magát ebben a

ruhában, de nem jött hang a torkára. Hanem botjával leütötte a virág fejét, pedig máskor sajnált a fűre is rálépni.

Elment a manó s a vadász egyedül maradt. Oly szép volt körülötte minden, a virágzó vadrózsabokrok a sziklák hasadékaiban, a havasi gyopár a kövek között s fenn, a bércen a csillogó hó. Milyen boldoggá tette mindez máskor a szegény vadászt. De az irigység megirigyelte ezt a boldogságot s elrabolta tőle.

A vadász szomorúan, boldogtalansága fellett keseregve indult hazafelé. Átlépett a vízesés kövein s eljutott a fenyves tavához is. Ott megállt és nézte a mozdulatlan víztükröt.

— Minek élni, ha nem vagyok boldog, meglegedett? — kérdezte önmagától. — Sokkal jobb lenne a tő fenekén. Nem lennék egyedül, mert körülvennének a vízitündérek, a ruhám is szép lesz, zöld hínár fonna be. Lakásom pedig maga a tő lesz, csillogó, mint egy királyi palota. És megindult le, a meredek parton.

A fenyves halotti dalt zúgott, a szarvasbikák keservesen bögtek, s a havasok virágai szomorúan lehajtották a fejüket. S az egész bérc visszhangzott a rút manó kacagásától, aki ellopta a vadász boldogságát s most diadalmasan felhárgott a bércre és gúnyosan hahotázott.

Kis pajtásaink fényképei

Zóni Kató és Laci
(Budapest)

Kristalussy Éva
a KET elnöke, Mudrony min. tan.
gyermekeivel (Budapest)

EZÜST VITORLÁS

REGÉNY. KIS PAJTÁSAINAK IRTA: ELEK BA'CSI

16. A sorshúzás.

Sátori Jánoska talán még soha nem tette meg olyan gyorsan és olyan rövid idő alatt az utat Fekete Gábor lakásától hazáig, mint most. Nem is vitték, hanem valósággal röpitették fiatal lábai. Valami belső forráság és izgalom hajtotta, hogy minél hamarabb hazaérjen és főként megbeszélje az újabb fordulatot Dallos Gyurkával.

Előbb édesanyjának tett jelentést arról, amit el kellett intéznie. Jól végezhette a dolgát, mert Sátoriné szeretettel simogatta meg Jánoska fejét és így szólt:

— Okos gyerek vagy, kisfiam!... Büszke vagyok rád, hogy mindent ilyen ügyesen el tudsz intézni...

Jánoskának jól estek édesanyja elismerő szavai, de alig várta, hogy átmelessen a szomszédba, Gyurkáékhoz.

Kispajtása véletlenül nem volt otthon és így elébe ment az úton, amerre jönnie kellett hazafelé.

Amikor meglátták egymást, mind a ketten szaladni kezdtek, hogy hamarabb összeérjenek Gyurka megérezte, hogy Jánoska azért jön eléje, mert fontos közölnivalója van.

— Tudsz valami újat? — kérdezte möhön, amikor már kezét fogtak egymással. — Igen!... Ide figyelj! — felelte komolyan Jánoska.

Aztán részletesen beszámolt arról, amit megtudott a Berde-kastélyban történetekről. Elmondta, hogy véletlen volt az egész, de aztán nagybácsija már kénytelen volt mindent őszintén megvallani. Azt is elmondotta, hogy milyen szigorúan ráparancsolt, Berde Ákos tilalma értelmében, hogy ne merje a dolgot elfecsegni. — Add a becsületszavadat, hogy hallgatni fogsz! — mondta Jánoska.

Gyurka a kezét nyújtotta és ünnepélyesen hallgatást fogadott.

— De most már cselekednünk kell. — szólt Jánoska, miközben egyre jobban közeledtek hazafelé.

— Úgy van! — felelte a másik.

Aztán szomorúan kérdezte:

— De mit?... És hogyan?...

— Én már tudom, hogy mit — csendgett a hangja és csillogott a szeme Jánoskának. — A legrövidebb időn belül fel kell jutnunk az ezüst vitorlásra... Hogy megtudjuk, valóban ők vannak-e ott, akikre gondolunk és hogy üzenetet juttassunk nekik...

— Ez mind nagyon szép, — válaszolta.

Izgatottan szaladtak egymás felé...

Gyurka. — De hogyan akarsz feljutni az ezüst vitorlásra?... Hiszen láthattad, hogy valósággal menekülnek előlünk... Jánoska erre már nem adott választ. Szomorúan, lehajtott fejjel bandukoltak hazafelé. De mielőtt elbúcsúztak volna, megállapodtak abban, hogy a legrövidebb időn belül folytatják a megbeszélést a fáskamrában.

A fáskamrában aztán sokféle ötlet fölvetett a két fiú, de amikor jobban megvizsgálták, szomorúan állapították meg, hogy egyik ötlet megvalósítása épp oly leküzdhetetlen akadályokba ütközik, mint a másik.

Már majdnem eredmény nélkül feloszlott a két kis detektív megbeszélése, amikor Gyurka később így szólt:

— Jánoska... én gondoltam valamit!...
— Az se lesz jó, — felelte csüggedten Jánoska.

— Én azt hiszem, ez jó lesz, — mondta Gyurka.

— Hát akkor beszélj...

És Gyurka most részletesen előadta a tervét, ami éppen az előbb jutott az eszébe... Hogy este, a sötétség leple alatt, közelítsék meg az ezüst vitorlást... Akkor nem látják meg a csónakot és nem fognak menekülni...

Jánoska egyre lelkeesebb izgalommal hallgatta...

— Eddig nagyon jó, — mondta felhevülten. — De aztán?...

Erre már Gyurka nem tudott felelni. Csakhogy most már Jánoskának jutott eszébe a mentő gondolat.

— Már tudom, hogy mit csinálunk...

— Beszélj...

— Egyikünk beugrik a vízbe és úgy viselkedik, mintha baleset érte volna és a vízbefulladás-tól félne... A másik ezalatt jó messzire evez a csónakkal, hogy meg ne láthassák... Aki a vízbe ugrik, úgy viselkedik, mintha halálos veszély fenyegetné... Hangosan segítségért kiáltozik. Amíg meg nem hallják az ezüst vitorlásra és ki nem mentik a hűlámok közül...

— Kitűnő! — lelkesedett Gyurka. — És aztán?

— Aztán? — mondta Jánoska. — Honnan tudjam?... A többi attól függ, hogy mi történik az ezüst vitorlásra...

A két kis detektív ebben megállapodott. De most még egy nagyon fontos kérdés eldöntése volt hátra. Ki legyen az, aki a vízbe ugrik és segítségért kiáltozva, felkerül a vitorlás fedélzetére?

Ne gondoljátok, drága kispajtásaim, hogy mind a ketten a könnyebb feladatot akarták volna választani. Hogy ki legyen az a szerencsés, akinek nem kell beugrani a vízbe, hanem a csónakkal szépen és nyugodtan kivez a partra, amíg a másik, ki tudja milyen veszélyes kalandba bocsátkozik.

Ellenkezőleg. Mindketten a nehezebb és veszélyesebb feladatot akarták vállalni. Annnyira lelkesítette őket a saját agyukban szőtt feladat nagyszerűsége, hogy szívesen és boldogan vállalták volna a nehezebb és veszélyesebb részt, de egyikük sem akart hallani arról, hogy éppen ő legyen az, aki a csónakkal visszavez a partra.

Mivelhogy ebben az egy kérdésben mégsem tudtak megegyezni, Jánoska azt ajánlotta:

— Döntsön a sors!

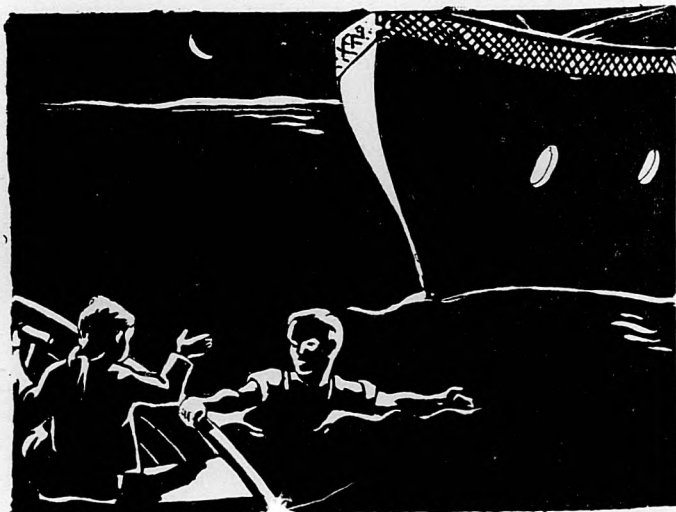
— Rendben van! — helyeselt Gyurka.

Három kavicsot vett fel a földről.

— Az egyik markomban két kavics lesz, a másikban egy... Ha kitalárod, melyikben van a kettő, akkor te ugrasz a vízbe... Ha nem, akkor én!...

— Helyes! — vágta rá Gyurka.

— Egyet azonban még kikötök, — mondta még Jánoska. — Hogy a másik

Gyurka szólanul búcsút intett.

szó nélkül vállalja azt a szerepet, amit a sors neki juttat...

— Természetes, — felelte Gyurka, aki nagyon bízott abban, hogy a szerencse bizonyára neki fog kedvezni. Nem így történt.

A sors és a véletlen Sátori Jánoskát jeltette ki arra a szerepre, hogy a csónakból a vízbe vesse magát és segítségért kiáltozva, feljusson az ezüst vitorlásra.

Most még csak egy, de nagyon fontos dolog elintézése volt hátra. Jánoska édesanyjának engedélyt kikérni ehhez a mégis csak vakmerő és veszedelmes vállalkozáshoz. A két fiú együtt kereste fel a fehérhajú özvegyasszonyt, hogy sikert érjenek el.

Mindent részletesen elmondottak és aztán előadták a kérésüket.

Sátoriné nagyon komolyan csak ennyit válaszolt:

— Ha úgy érzed, fiam, hogy ez kötelességed, én csak annyit mondhatok, hogy feljesítsd!

— Meg tetszik engedni, édesanyám? — kérdezte könnyes örömmel Jánoska. Sátoriné homlokon csókolta fiát.

— Megengedem, fiam és a jó Istenhez fogok imádkozni, hogy legyen a segítségdre...

*

Még ugyanaznap este elindult a csónak a két fiúval az ezüst vitorlás felé.

Természetes, hogy részletesen kidolgozott tervük szerint, megvárták, amíg beszélték. Mert azt akarták elérni, hogy az ezüst vitorlásról ne vegyék észre a közeledő csónakot.

A kezdet kitűnően sikerült.

A vitorlás nem volt nagyon messze a parttól, az ő csónakjuk pedig, a sötétség takarója alatt olyan nesztelenül siklott, hogy még az evezőcsapásokat is alig lehetett hallani.

Gyurka evezett, hogy Jánoska a kellő pillanatban belevethesse magát a habok közé.

Megígérték egymásnak, hogy egyetlen szót sem váltanak az egész idő alatt. Így akarták még jobban biztosítani a sikert és elérni azt, hogy senki ne vegye észre közeledésüket.

A holdfényben mozdulatlanul állt a hullámokon a vitorlás.

Már attól féltek, hogy a holdfény árulójuk lesz, amikor felhő futott a hold elé és még nagyobb lett a sötétség.

Mindketten megkönnyebbülten lélekzetek fel.

Gyurka még óvatosabban evezett, hogy a legkisebb zajt se üsse. Ha lehetett volna, még a lélekzetüket is visszafojtották volna, hogy az se legyen árulójuk.

Így értek az ezüst vitorlás közelébe.

Talán ötven méter választotta el tőlük.

Gyurka egyetlen pillanatra abbahagyta az evezést és kezét szorított Jánoskával. A másik fiú ruhástól belevetette magát a vízbe és úszni kezdett a vitorlás felé.

Gyurka pedig épp olyan nesztelenül, mint eddig, a part felé evezett.

Figyelte, hogy mi történik.

Jánoska egész közel úszott a vitorlásához és csak ott kezdett el kiabálni:

— Se... git... ség!..

Most már Gyurka is gyorsabban evezett, hogy mielőbb partot érjen.

Kikötött és a partról figyelte, hogy mi történik.

Most már egészen halkán, messziről hallotta Jánoska kiáltásait.

Aztán látta, hogy a vitorlásról csónakot bocsátanak le.

— Hát mégis sikerült! — ujjongott Dallos Gyurka.

Megvárta, amíg a mentőcsónak visszaér a vitorlásra.

Még egy ideig állt, de aztán már semmi néznivalója nem volt, hát hazafelé vette útját.

Előbb azonban Sátorinéhoz ment, hogy jelentést tegyen arról, ami történt.

Mind a ketten letérdeltek és együtt imádkoztak a Mindenhatóhoz, hogy sikerrel járjon Jánoska veszedelmes vállalkozása. Jánoska ekkor már az ezüst vitorlás fedélzetén volt és ... de hisz ezt már tudjátok, drága kispajtásaim! (Folyt. köv.)

121. német nyelvlecke

Vegyül most a fej részeit

Németül *Gesicht* az arc,

Nase: az orr, melyet néha

Kissé túl magasan tartsz.

A homloknak neve: *Stirne*,

Auge, pedig a szem,

Wange: orca, *Ohr*: a fül,

Kinn: az állad, gyermekem.

Mund: a száj és *Zunge*: a nyelv,

Végül pedig *Zahn*: a fog. —

Ki e szöveget megtanulja,

Egyesre felelni fog!

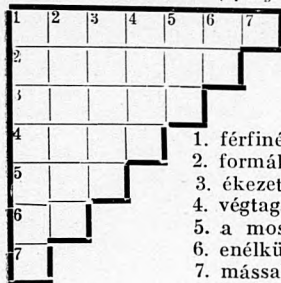
1. *das Gesicht* (olvasd: dasz gezicht) az arc
2. *die Nase* (olvasd: di náze) az orr
3. *die Stirne* (olvasd: di stirne) a homlok
4. *das Auge* (olvasd: dasz auge) a szem
5. *die Wange* (olvasd: di vange) az orca
6. *das Kinn* (olvasd: dasz kinn) az áll
7. *der Mund* (olvasd: der mund) a száj
8. *die Zunge* (olvasd: di cunge) a nyelv
9. *der Zahn* (olvasd: der cán) a fog.

F E J T Ö R Ó

1.

Bűvös szöglet

Beküldte: *Zsámboky Bőzsike*, kis munkatársunk (Ipolyság)

1. férfinév
2. formák
3. ékezzettel, edény
4. végtag, névelővel
5. a mosónő teszi
6. enélkül nincs okozat
7. mássalhangzó

2.

Bűvös szöglet

Beküldte: *Zsámboky Marika*, kis munkatársunk (Ipolyság)

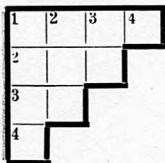

1. végtiszlesség
2. a magas házban van
3. nem hideg
4. férfinév
5. tegnap eleje
6. visszafelé: mássalhangzó, ahogy kiejtjük
7. mássalhangzó

3.

Bűvös szöglet

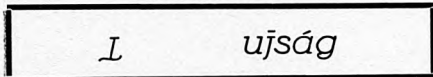
Beküldte: *Hidvégi Irén*, kis munkatársunk (Pestszentlőrinc)

1. tejtermék
2. nyálasszony
3. igen, németül
4. mássalhangzó

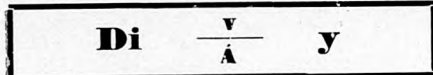
4.

Beküldte: *Gitz Baba*, kis munkatársunk (Balatonfüred)

5.

Beküldte: *Écsy Zozó*, kis munkatársunk

6.

Beküldte: *Biró Ildikó*, kis munkatársunk

Megfejtési határidő: július 1.

A megfejtés eredményét a július 20-i számban közöljük.

A helyesen megfejtők között 10 szép jutalmat sorsolunk ki.

Jutalomdíjak:

1. **Cadeau csokoládégyár Rt.** (Budapest, VI. Izabella-u. 88.) ¼ kg-os díszdobozos bonbonajándéka.

2. A **többi jutalomdíj** mesekönyv vagy kis kézimunka.

Rejtve ny megfejtés

A május hó 1. számunkban közölt rejtvények helyes megfejtése, I. Keresztrejtvény. Vízszintes sorok: 1. Mariska, 7. Iszik, 8. Gá, 10. No, 11. Ygi, 12. Hol, 13. Ar, 14. Zb. 15. Rózsa, 19. Illván. Függőleges sorok: 1. Magyarai, 2. Ri, 3. Ist, 4. Sz, 5. Kínoz, 6. Akolban, 9. Ágról, 16. Zl, 17. U. S. A., 18. Av. II. Bűvös szöglet, 1. Körte, 2. Ökör, 3. Rög, 4. T. R. 5. E. III. Hentes, IV. Selyemcukor, V. Bal eset. A helyesen megfejtő kis barátaink közül jutalomban részesültek: 1. Sandrik Misike és Sankóka, Balatonfüred. 2. Dobos Irénke Teréz, Nagykőrös. 3. Tóth Erzsébet, Kisujszállás. 4. Györek Margit, Újpest. 5. Gödry Nóra, Szeged. 6. Lantos Gabriella, Makó. 7. Kapotcsfý Beatrix, Budapest. 8. Szabó Nusika, Himód. 9. Várady Zolika, Kiskunmajsa. 10. Tóth Erika, Himód.

G y e r m e k p ó s t a

Fejes Jánoska, drága kis pajtikám, megremültünk attól a sok betegségtől, ami egyenként is éppen elég súlyos és te, mint egy hazárd játékos, nem céledtél meg egyvel, végig kínlódtad az összes betegségeket talán csak azért, hogy megmutasd, legyőzöd mindeniket, rajtad ugyan nem fognak ki. Irod: «Sok-sok pontot kapott tőlem az ágy, mert nagyon sokat kellett benne feküdnöm». Hát az igaz, hogy az ágy, amelyben egészségesen olyan szívesen ellustálkodunk egy félórát, ha «muszájból» fekszünk benne, gyűlöletessé válik. De a beteg testnek nagy szüksége van pihenésre és erre az ágy igen jó. Gondold csak el, Jánoskám, ha nem volna, ki kellene találni. Remélem,

hogy kedves apuskád isájsza is elmúlt és most már mind a ketten egészségesek vagytok és nem okoztok szomorúságot édes anyuskádnak. A május 10. gyermek-lap csak a nyomda tévedése folytán maradt el a M. U. L.-tól, amit pótlólag borítékban megküldöttünk, hogy ne hiányozzon a mi kis Jánoskáknak. Kedves Jánoskám, aztán zárd le a betegségekkel való birkózásod, hallani sem akarunk többet róla. Itt a nyár, hív a víz és a homok, hogy velük pajtáskodjál, a te barátaiddal és ne ellenségeiddel, a betegség rosszulhatatú manóival. Ugy-e, hallgatsz reánk? — **Balogh Ibolya**, nagyon-nagyon örültünk, hogy az «Anyám» c. versed megjelentetésével örömet szerezhattunk neked és bizonyára kedves anyuskádnak is. Légy türelemmel, Ibolykám, mert a másik versedet is fogjuk hozni, de be kell tartanunk valami sorrendet. Nagyon örültünk, hogy megírtad, milyen nagyon tetszik neked is «Az ezüst vitorlás» kisregény. Azt én is aláírom, hogy Elek bácsi a legravaszabb regényíró, mert mindig ott hagyja abba a regény fejezeteit, ahol a legizgalmasabb. Egészen bizonyos, hogy mosolyog rajtunk, akik éppen akkor szeretnénk tovább olvasni, amikor a legerdekesebb, de ő pont ekkor teszi le a tollat és elmegy aludni (neki könnyű, — úgy-e, gyerekek — nyugodtan lefeküdni, mert ő tudja a további eseményeket, de éppen ezért mondjuk meg neki, hogy törődhetne egy kicsikét az olvasókkal is és ne legyen mindig olyan irigy). Reméljük, hogy megmeszívleli panaszunkat és felhagy beszantásunkkal. Ugy-e, Ibolykám, igazam van, de különben is csak a te kívánságodat tolmácsoltam Elek bácsinak. — **Tuka Magdus**, aggódva hallottuk kedves anyuskádtól, kicsi szívem, hogy igen súlyos beteg voltál, tüdőgyulladásból gyógyultál fel. Olyan nagyon sajnáltunk, drágicám, hogy téged is elkapott e betegség. Az a jó, hogy túl vagy rajta és elfelejtetted és el is kell felejtened a vele járó fájdalmakat. Hogy egy-egy kicsit megvizsgáljunk, megkértük kedves anyuskádat, csókoljon meg helyettünk, Magduskám, szívem. — **Hartmann Magdus**, szeretettel ölelünk kegyes levélkérdért, Magduskám. Egy kissé megvárakoztattunk a leveledre adandó válaszuokkal, de nem szándékosan, hanem csak azért, mert bizony éppen négy hétnek kellett elmúlni, míg a te levélkédre válaszolhattunk. Várjuk a készülő versikét. Talán a nyárról írhatnál tavasz helyett, mert megtörténhetik, hogy a jövő tavaszig kell várnod, míg megjelentethetjük. — **Bognár Géza**, kis barátunk, szeretettel fogadtuk, «Ta-

vaszi kikelet» c. versedet s ha nem leszel türelmetlen, mi is örömet szerzünk neked a leközléssel. Hogy vagy, kis barátunk? Régen nem írtál, pedig aki a KET tagja, annak időnként illik ám hírt adni magáról. Nagyon megdicsérrünk, Gézu-kám, hogy a német szavakat mind megtanulod s így gyarapítod már jólőre német tudásodat, aminek majd meglátod, milyen jó hasznát veszed a további osz-tályokban? Gézu-kám, várjuk a készülő versikéket. — **Nyitrai Ilonka**, veled örültünk annak a kedves hírnek, hogy egy kis testvérkét kaptatok, az ötödiket, akivel együtt sok-sok örömet fogtok szerezni drága jó szüléiteknak. Olyan jó kisleányt, mint te vagy, Ilonkám, édes, természetes, hogy lelkesedéssel vettünk fel a KET-ba s meg vagyunk győződve, hogy a mi nagy bizalmunk igazolni is fogod szorgalmaddal és jószággal. Nemsokára bezárul mögöttetek az iskola kapuja és ti két hónapig olyan szabadok lesztek, mint a madár. Ugy-e, milyen jó dolog és milyen nagy boldogság a vakáció? Jó bácsi volt, aki így rendezte és nagyon szerethette a gyerekeket. — **Raf-fay Mártika**, örülünk, szívceszkém, hogy a képeskönyvet szeretettel fogadtad. Az újabb rejtvénymegfejtéssel bebizonyítottad, hogy szereted a rejtvényeket és szorgalmasan fejtegeted. Csak tovább is ezzel az érdeklődéssel légy a mi hűséges kis barátunk. — **Bálint Agnes**, mielőtt a vakáció kevesebb korlátot jelentő szabadságát megízlelnéd, mégegyszer vizs-zatszátérünk húsvéti levélkéddel együtt küldött színes rajzodra is, édes nagy ambíciójú kollégánk. Kollégánknak fogadtunk már régen, az első meséddel, szívceszkém s azóta mind erősebb a meggyő-ződésünk, hogy az erre a pályára való rátermettséget magaddal hoztad s azt el nem veheti tőled senki. Természetesen még igen sokat kell tanulj, hogy a nyers gyémánt a szivárvány minden színeben pompázó briliánsná nemesedjen, de mire tanulmányaidat befejezed, kész művész válik belőled. Ma parallel halad egymás mellett az írás és a rajz iránti képességed, szinte lehetetlen megállapítani, hogy melyik fog a másik fölé kerülni. Szeretnénk néha elbeszélgetni veled, Agicám, de a ti intézeti szabályaitok ezt nem engedik meg s így csak mi frunk és megvárjuk a vakációt, amikor bizonyosan fogsz írni nekünk. Addig is sok csókot küldünk kedves anyuskádon keresztül. — **Kedves kis olvasóink**, szeretettel gondolunk mindannyitokra és veletek drukkolunk a jó bizonyítványért. Sok csókkal, öleléssel

Eta néni és Elek bácsi.

Aki otthonát szereti, gondot kell fordítson arra, hogy berendezése kényelmes, praktikus és izléses legyen. Régi stílustalan bútorait csodálatosan széppé és praktikussá tudja kevés költséggel alakítani, vagy tervek szerint készítenddővel átcserelni. Berendezési vagy átrendezési gondjaiban készséggel áll rendelkezésére nagy gyakorlattal és felkészültséggel:

Müller Lajos
műbútorasztalos

Újpest, Erzsébet-utca 8. Tel.: 95-0-95

Dr. Földes Miklósné

„JUNO” Kosmetikai Laboratóriuma
Budapest, IV., Károly király-út 24.

Biztos hatású szépítőszerek.
Vidékieknek postai szétküldés.

Multi évi, mindkét félévi bekötési tábla

az összeg előzetes beküldése ellenében, darabonként 2 pengőért kapható.

Calderoni és Társa látszerészek

Látcsövek,

szemüvegek,

orrcsipek.

Fényképezési

készülékek és cikkek.

Barométerek, hőmérők

Telefon :
81-1-48

Budapest, V., Vörösmarty-tér 1

MAGYAR URIASSZONYYOK LAPJA

